

Universitätsbibliothek Wuppertal

Lukianu Hapanta

Lucianus <Samosatensis>

Basileæ, [1619]

Historiae verae

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1433](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1433)

ARGUMENTVM.

VT supra Historiæ præcepta & regulas tradidit, ita in his duobus libris exemplū eiusdē proponit, non quidem rerū verē gestarū, sed fictarum: simul vt formā aliquam operis, ceu videtur, proponeret: simul vt animos à rebus scrijjs auocatos, paulisper reficeret & delictaret. Quid autem in his narrationibus potissimū spectandum sit, nempe qua occasione, quōve consilio argumentum hoc tractāuit, ipse in Proœmio exponit.

ΣΠΕΡ ὧς
ἀθλητικοῖς, ἢ
περὶ τῶν
σωμάτων ἐ-

πιμίλασιν ἠσκημένοις, οὐ
τῆς ἐνείκας μόνον, ἔκ τῶν
γυμνασίων φροντίς δεῖν,
ἀλλὰ καὶ τῆς κατὰ καρδίαν
γυρομένης ἀνέσεως, μερ-
τῆρ τῆς ἀσκήσεως τὸ μέγι-
στον αὐτῶν ἰσοπαμοῦναι.
ἔτω δὲ καὶ τοῖς περὶ λόγου
ἐπιεικτικοῖς ἡγεῖσθαι περὶ
καρ, μετὰ τῶν πολλῶν τῶν
σπουδαιοτέρων ἀνάγνωσιν,
ἀνὰ τὴν τῶν διανοίαν,
καὶ περὶ τὸν ἐπιταχύνον-
τον ἀκμαιοτέρων παρα-
σχεῖσθαι. γρηγορὶ δ' ἀνίμ-
μηλὸς ἢ ἀνάπαυσις αὐτῶν,
ἢ

Os est ath-
letarū, ac eo-
rum qui sum-
ma diligentia

corpus exercent, non modò
bonæ habitudinis ac exercis-
tationis habere rationē, ve-
rumetiam (quod magnam
exercitationis vim habere
arbitramur) nonnunquam
remissioni corporis acquies-
cere. Idem literarum stu-
diosius fieri oportere censeo,
vt cum grauibus ac ferijs le-
gendis defatigati fuerint, ad
animi laxamentum aliquas
tis per declinent, donec ad
futurum laborem robustio-
res ac vegetiores efficiantur.
Maximum verò ex hoc ocio
atq; quiete fructū caperent,
ita-

ἢ τοῖς τοῖς τῶν ἀναγνω-
 σμάτων ὁμοίωσιν, ἃ μὴ μό-
 νοι ἐκ τῆ ἀσεί τε καὶ χα-
 εῖντι. Ὁ ψιλὸν παράξαι τῶν
 ψυχασαγῶν, ἀπὸ τινος καὶ
 ἐπιείας ἐκ ἀμνηστικῆς ἐπιεί-
 ας, οἷον τι καὶ περὶ τῶνδε
 τῶν συγγραμμάτων φρονέ-
 σαι ἵπποκράτους. ὃ γὰρ μὲν
 ἔστι τὸ ξύλον τῆς ἰστορίας,
 ἐστὶ τὸ καίριον ἢ περὶ αἰτίας,
 ἰστορίας ἔστι αἰτίας, ἐστὶ
 ὅτι ψόφωματα ποικίλα, πρι-
 θανῶς τε καὶ ἰσχυρῶς ἔξω-
 νόταται, ἀπὸ ὅτι καὶ τῶν
 ἰστορῶν ἕκαστον ἐκ ἀνω-
 μελιότητος πρὸς τινος ἕνικται
 τῶν παλαιῶν ποιητῶν καὶ
 συγγραφέων καὶ φιλοσόφων,
 ποικίλα τεράσια καὶ μυθώ-
 δη συγγραφοτάς. ὅς καὶ
 ἐνομασί ἀνέγραφοι, ἃ μὴ
 καὶ αὐτῷ σοι ἐκ τῆς ἀνα-
 γνύσεως φαίνονται ἕμμεν.
 Κτησίας ὁ Κτησιόχου, ὁ Κρι-
 στίου, συνέγραψε περὶ τῆς
 ἰνδῶν χώρας, καὶ τῶν παρ
 αὐτοῖς, ἃ μὴτε αὐτὸς εἶδε,
 μὴτε

si talium rerum lectioni vac-
 carent, quæ non modò te-
 nuem ac ieiunam, verùm
 neque rudem neque incon-
 cinnam speculationem præ-
 seferent, quale quiddam
 de his scriptis sensuros su-
 spicor. Neque enim solùm
 materiæ novitas atque festi-
 vitas, neque id quòd multa
 ac varia mendacia verifi-
 militer ac probabiliter con-
 finguntur, eos ad legendum
 alluciet: verùm id præcia-
 pue, quòd omnis fermè nar-
 ratio neminem ex anti-
 quis aut poetis aut histo-
 ricis aut philosophis, quib
 monstrosa quædam, & fa-
 bulis similiora quàm veris,
 literis mandârunt, sine mora
 su reprehensionis prætera-
 misit. Quorum quidem om-
 nium nomina subiecißem,
 nisi ea tibi ex ipsa lectio-
 ne perspicua & manifes-
 sta fore intelligerem. Ctes-
 sias enim Ctesiochi fim-
 lius Gnidius mira quæ-
 dam de Indorum regione
 conscripsit, atque ea quidem, quæ neque ipse audiuerat,
 EE neque

μίτη ἀλλ' ἐπὶ τῷ ἴκνον.
 ἔγραψε δὲ καὶ ἱαμβού.
 περὶ τῶν ἐν τῇ μεγάλῃ θα-
 λάτῃ ποτὰ παράδοξα γέ-
 γνησιν ἢ ἄτασι τὸ ψεύδῃ
 πλάσασθαι, οὐκ ἀνεγ-
 ῆ δ' ὅμως σωθῆς τὴν ἰα-
 θισιν. ποιοὶ δὲ καὶ ἄλλοι,
 τὰ αὐτὰ τούτοις προσέ-
 μνησι, συνέγραψαν, ὡς δὴ
 τινες ἑαυτῶν πλάνης τε
 καὶ ἀπλημίας θεύων τε
 μεγάλῃ ἰσοποιῶσι, καὶ ἀ-
 θράστον ἀμνηστίας, καὶ
 βίαν ἑαυδότητος. ἀρχυλὸς δὲ
 αὐδῆσι, καὶ διεδάσκων τῆς
 τοιαύτης βρομοποιίας ὁ τῷ
 Διμήρου Ὀλυθῆνός, τοῖς περὶ
 τῶν Ἀκνισσῶν διηγήσθαι,
 ἀνίμων τε δουλείων, καὶ ἰα-
 νοφθάμους, καὶ ἀμοφάγους,
 καὶ ἀγείας τινὰς ἀνθρώ-
 πους, ἔτι δὲ ποικίλα ἰαθῶν,
 καὶ τὰς ἐπὶ φαρμάκων τῶν
 ἰταύρων μεταβολὰς, οἷα
 ποτὰ ἑκείνῃ πῆς ἰδιώτας
 τῶν Φαίανος ἱερατόετο.
 τέτοις δὲ ἐντυχῶν ἄτασι,
 τοῦ ψεύσασθαι ἢ σφάθαι
 τοὺς ἀνθρώπους ἐμυφάμην,
 ὅρῳ

neq; ab alio qui vera narra-
 rei, acceperat. Iambulus
 quoque de his quae in mari
 magno sunt, multa prater
 fidem ac opinionem homi-
 num suis libri inferat: om-
 nibus quidem apertum com-
 mentus mendacium, non ta-
 men insuavis materia com-
 positus. Multi praeterea hos
 imitati, in eadem ratione
 scribendi versati sunt, qui
 errores suos ac peregrina-
 tiones, ac immensa belua-
 rum corpora, & feritates
 hominum, & inusitatos mo-
 res enarrarunt. Huius vero
 scurrilitatis artifex & in-
 ventor exiit Plomericus
 ille Vlysses, qui apud Alci-
 nonum ventorum servituti-
 tem, & oculos erudaci-
 vorantes homines, & mul-
 torum capitum animalia,
 sociosque meretricum vene-
 ficis permutatos, multaque
 mollis similia & rudi Phae-
 cum populo est ementitus.
 In quae quidem cum incidis-
 sem, non multum sane his ob-
 mendacium succensebam,
 quum

ἐρῶν ἢ δὴ αὐτῶν ὅν τῶν
 καὶ τοῖς φιλοσοφῶν ἰστορῶν
 μέγιστος ἰκάνω δ' αὐτῶν
 ἰσχυράσθ' ἢ ἐνόμισαμ' ἰσ-
 σῶν ἐν ἀληθῆ συγγραφοῦ-
 τῶν. Διότι καὶ αὐτὸς πο-
 λιανοδοξίας, ὅραται τι
 σπουδαίως τοῖς μὲν ἡμῶς ἰνα
 μὴ μόνον ἄμοιρον δ' τῆς
 ἐν τῷ μυθολογῶν ἰσθι-
 είας, ἐπὶ μὲν ἀληθῆ ἰσο-
 ρῆν ἄρα (ὅθεν ἢ ἰπτόν-
 θαν ἀξιολόγον) ἐπὶ τὸ ψῦ-
 δον ἰρατόμεν, ποικίλ τῶν
 ἀπορῶν γινώσκοντες. ἔξω
 ἢ ἢ δὲ τῶ ἀληθῶν λέ-
 γῶ, ὅτι ψῦδομα, οὕτω δ'
 ἄμοιροι δοκῶ καὶ τῶν περὶ
 τῶν ἀπορ κατηγορίας ἰσ-
 φῶν, αὐτὸς ὁμοιοῦν μὴ-
 ἔν ἀληθῆ λέγειν. γράφω
 βίω, περὶ ἄν μὴ ἔσθω,
 μὴ δ' ἔταθω, μὴτι παρ' ἀλ-
 λῶν ἰπτόμεν, ἔτι δ' μὴ δ'
 ὄρας ὄντων μὴ δ' τῶ ἀρχῶν
 γινώσκαι διαμαρῶν, ἀπὸ δὲ
 τῆς ἰπτόμεν μὴ δ'
 μὴ δ' αὐτῶν αὐτοῖς. ὁρμη-
 θῶν γὰρ ποτὶ ἄπ' Ἡρακλέω
 ab initio esse potuerant. Quare qui haec legerit nullam his
 fidem adhibeat oportet.

quum hoc genus sermonum
 ab his qui se philosophos
 esse profiterentur, usurpari
 viderem; illud verò non pa-
 rum in eis admiratus sum,
 si quum falsa dicerent, id
 alios latere existimarent.
 Quapropter & ipse prae-
 rum nouarum studio, vo-
 lens posteris aliquid relin-
 quere, ne solus experis simili-
 bertatis in fabulis dicen-
 dis (nihil enim memoratiū
 dignum, quod verè narra-
 re possent, mihi contigerat)
 ad mendacium me transiu-
 li, atq; ut mea quidem fere
 opinio, multò tolerabilius
 quàm ceteri. Nam quum
 hoc ipsum quòd mentior, ve-
 rè dicam, idcirco me aliorū
 reprehensiones iure ac me-
 ritò effugere existimaui,
 quoniam nihil me veri narra-
 raturum pollicor. Ea igitur
 scribo, quae neque ipse
 vidi, neque passus sum, neque
 ab alijs audiui, quae prae-
 terà omnino non sunt, neque
 Egressus olim ab Herculeis
 columnis

σηλῶν, καὶ ἀφ' ἑς τὸν ἰσθμὸν
 εὐρον Ωκεανόν, δὲ αὐτὸν ἀνέμῳ
 πλῆρ' ἐπιούμην. αἰτία δέ μοι
 ἦ ἀρδύμιας, καὶ ἀπόθους, ἢ
 διανοίας περιεργία, ἢ πρᾶξ-
 μάτων λεανῶν ἐπιθυμία, καὶ
 τὸ βέλτερον μαθεῖν, ὃ, τι τὸ
 τίλ' ὄδει ἦ Ωκεανῶ, καὶ τί-
 νες οἱ πέραν λαοὶ κινῶντων ἀνα-
 θρωποι. γένοι γὰρ ἑὶ ἔννεκα,
 πάμπολλα στήλια ἐνθεαλόμην.
 ἰκανὸν δὲ καὶ ὕψος ἔρ. θύμην,
 ὡς γίνονται δὲ τῶν ἡλικιω-
 τῶν πεσσοποιήσάμην, πλὴν αὐ-
 τῶν μοι γυθόμην ἔχουσαν. ἔτι
 δὲ καὶ ὄπλων πολλῶν τε πολλῶν
 παρισκαπασάμην, καὶ κνυβερ-
 νύτων ἦ ἀεισον, μισθῶν μὲν γὰρ
 λαθραίων, παρ' ἑλάνθων, καὶ
 πλὴν ναῶν, ἀκατ' ὄδ' ἑλῶ, ὡς
 πῶς μίγαν καὶ βίαιον πλῆθ' ἔ-
 κρατῶσάμην ἡμίραν μὲν δὲ
 καὶ νύκτα δέξω ἀνέμωπλῶν
 τῆς, ἔτι τῆς γῆς ἀποφανομένη-
 νης, ὁσπότερὰ βιόσιος ἀνηγόμε-
 νῆσ' ἀπὸ τοῦ ἑλίου, ἅμα ἡλίῳ
 ἀνίσχουσι, ὃ, τι ἀνέμῳ ἔπι-
 δίδω, καὶ τὸ λῦμα ἠνξάντες,
 καὶ ἴσθ' ἐν γίνουσι, καὶ ἐν
 ἔτι δὲ σῆλαι πλὴν ὁθύνου δυν-
 νατὸρ ἑλῶ, ἐπιπέψαντες ἔρ. πᾶσι, καὶ παρὰ δόλις αὐτῆς,

columnis, & in occidenta-
 lem Oceanum delatus, se-
 cundis quidem ventis navi-
 gabam. Causa autem pere-
 grinationis & argumenum,
 animi curiositas, & nouas
 rerum desiderium, quod
 quae scire cupiebam qui sit
 Oceani finis, quibus homi-
 nes ultra Oceanum inhabi-
 tent. Huius igitur gratia
 commeatum & sepel-
 lebilem multam imposui,
 aquarum quantum satis erat,
 ac coetaneos quinquaginta
 eiusdem animi mecum
 adiunxi, & armorum co-
 piam paravi, gubernato-
 remque optimum magno pres-
 cio conducens accipi in
 nauem. Erat autem nauis
 mediocris, ad magnam ac
 violentam navigationem ros-
 busta. Die igitur & nocte
 secundae nauigantes, terti-
 ra adhuc apparente, non
 adeo multa vi agebamur.
 Sequenti die simul sole oriens
 te ventus increuit, & flu-
 elus intumescere, caligoque sub-
 iugum.

Κατ'ερον δ' Ἡρακλῆος. πῶς
 κωλύσαντο δὲ πῆλαρ. ἔ-
 πο δ' ἠὲ ποτὸν παρ' ἡμῶν, καὶ ἰ-
 περὶ αὐτὰ ποταμῶ, οἶνον
 εἶναι ὁμοιοτάτῃ μάλιστα,
 εἰς τὸ Χρῆος ἔστιν. ἀφ' ἑσπερον δ'
 τὸ πρῶμα, καὶ ποτὸν, ἀστὶ ἰσχυ-
 ρὸν καὶ νοστήτορον ἐν δαυκῶν
 ἐκαστῆσιν ἐν ἡμῶν ποτῶν μὲν.
 πορτιστῶν τῶ ἐν τῷ ἑλῆος
 ἐπιγράμματα, ὅρασι τὰ σφ-
 ραῖα τ' ἀιονύος ἐπιδημίας.
 ἀφ' ἑσπερον δ' μοι καὶ ὅσον ἐπ' ἔχου
 ὁ ποταμὸς, κατὰ μάλιστα ἔ-
 νειον παρὰ τὸ πρῶμα καὶ πη-
 γλῆς μὲν ἑλῆος ἑσπερον αὐτῶ
 ποταμὸς δ' καὶ μετὰ τὰς ἀμπε-
 λους, πῶς ἔστι βορῶν παρὰ
 τὴν ἑσπερον ἰσχυρῶν, ἀνέρετα
 σαυτῶν οἶνον διουρῶν, ἀφ'
 ἑσπερον ἰσχυρῶν ὁ ποταμὸς. τὸ δ'
 καὶ ἑλῆος ἐν αὐτῶ ποταμῶ
 ἑλῆος, οἶνον μάλιστα καὶ τὴν
 ἑσπερον καὶ τὴν χύσιον προσ-
 κοινότητας. ἡμῶν γὰρ ἀγρεύ-
 σαντο αὐτῶν τινὰς, μὲν ἑμ-
 παζόντων ἐμθόδημῶν ἀμπε-
 λος καὶ ἀναρμόσιον αὐτῶν,
 ἐπίσκοπον πρὸς μεσοῦς.
 ἕσπερον

leni easims; quos etiā praecidētes, fece plenos inveniebamus.

Herculis autem quod maius.
 Venerantes igitur locū pro-
 cessimus. Non iam longe a-
 beramus, quum ecce flumina
 ni adfluitum vini fluenti,
 simillimo profectō illi quod
 in Ohio insula nascitur. Es-
 rat et fluxus inundans et
 muleus, ita ut alicubi nas-
 uibus esset transiuit. No-
 bis ergo maior addita est fi-
 des ut licetis crederemus
 quas antea sculptas in co-
 lumna videramus, animad-
 uersis signis de Bacchi pe-
 regrinatione. Cupiens tas-
 men et fluminis initium in-
 uestigare, ascendebam con-
 tra fluctum: fontem qui-
 dem nullum, multas tamen
 ac magnas vites vuis onustas
 invenimus. Earum autem
 cuiusque ē radicibus vinum
 seatebat lucens, quod in vntē
 confluent, flumen efficebat.
 Videbamus et in eo pi-
 feces et colore et gustu vi-
 no similes. Nos igitur cum
 cepissemus ex illis aliquot,
 ac vorassemus, cōtinuō temu-

Deni-

Ἐπιφανὲς μὲν τοὶ ἐπινοήσαντες
 τοὺς τοὺς ἀνοσιεχεῖς, τοὺς
 ἀπὸ τοῦ ἕλατος παραμι-
 γνωσθέντες, ἐκάρωνυμω τὸ
 σφοδρὸν τῆς οἰνοφραγίας.
 τότε δὲ τὸν ποταμὸν πε-
 ράσαντων, ἢ Ἰσθατὸς
 Ἰω, ὑπόρου ἀμπέλων χυ-
 ματιώσαντων. τὸ μὲν γὰρ ὡς
 τῆς γῆς, ὃ ἐπὶ τῆς αὐτῆς,
 ἐνὲρως καὶ παχὺς τὸ δὲ
 ἀνοσι, γινώσκον ἵσσαν, ὅ-
 θωρ ἐκ τῶν παρόντων, ἄ-
 παντ' ἔχουσαι τέλαα. βιαν-
 τλω παρ' ἡμῶν τῶ ἀσφύλω
 γραφείων, ἀπὸ τῶ Ἀπόμα-
 νος καταλαμβάνοντες, ἀ-
 ποδεδουμένω. ἀπὸ δὲ τῶν
 δακτύλων αὐρῶν ἐξέρχον-
 το αὐτῶς οἱ λελάδοι, καὶ
 μαζοὶ ἵσσαν βοτῶων, καὶ
 μὲν καὶ τὰς λιπαρὰς ἐν-
 δον ἐπιζῆτι καὶ φέροντες καὶ
 βόρνοι. πρὸς ἐλθόντας δὲ ἡ-
 μᾶς ὑπάλλοντο, καὶ ἐξέρχον-
 το, αἰ μὲν Ἰνδίου, αἰ δὲ Ἰνδι-
 κῆ, αἰ πρὸς αἰ δὲ τῶ ἐμά-
 στα φωνὴν πρὸς ἡμῶν, καὶ ἐπί-
 λον ἢ ἡμᾶς τοῖς σῆμασι, ὃ δὲ
 Ἐπιφανὲς, αὐτῶν ἐμῶν, καὶ
 παρὰ

Denique re animaduversa
 commissentes eos qui ex
 aqua nascuntur pisces, ac
 comedentes, vinalem ve-
 hementiam temperauimus.
 Tunc ex flumen transiens
 tes, quæ vadabile fuit, vi-
 tium portentosam rem in-
 uenimus. Nam truncus in-
 ferior, qui à terra surgebat,
 ferax erat et crassus, su-
 perior autem mulieres e-
 rant, ab utero ferè sursum
 perfecta omnia habentes.
 Talem apud nos Daph-
 nem scribunt, Apolline
 iam comprehendente in
 Arborem versam. A sum-
 mis autem earum digitis
 exoriebantur palmites uis
 pleni. Quin et capitibus
 pro comis merant clauiculi,
 et folia, et uua. Ee
 ergo ad nos accedentes sal-
 lutabant, et dexteris pro-
 tendebant, quædam qui-
 dem Lyda, quædam Indis-
 ca, plurimè Græca lingua
 loquentes: ore quoque nos oscu-
 labantur. verùm qui oscu-
 lum susceperat, illicò ebrius

παράφορ. Ὁ δὲ ἄριστος μὲν
 τοῖς παρ᾽ ἑτέρου τὸ καρπὸν, ἀλ-
 λά ἠλγερῶς, καὶ ἰσόωρ, ἀπ-
 σπασμύς. αἱ δὲ καὶ μίγνυσθαι
 ἡμῶν ἐπιθύμωρ, καὶ ἄλλο τι-
 νος τῶν ἰταύων πλεονάζ-
 σαντων αὐταῖς, ἐν ἑτ' ἀπε-
 λύουτο, ἀπ' ἐν τῶν ἀλλοίων
 ἐδέχθητο· σωφρονεῖτο γὰρ, καὶ
 ὁμοῦ ῥίψυτο, καὶ ἡδύ αὐ-
 τοῖς ἀλλοιοὶ ἦσαν οἱ δακτυ-
 λοι, καὶ ταῖς ἑλίξι πλεονεκό-
 ρηοι, ὅσων ὁδὸν καὶ αὐτοῖς
 καρποφορήσεν ἑμπερομ. κα.
 ταλιπόντων δ' αὐτὸς, ἐπὶ
 σαῦν ἰσάρομω, καὶ τοῖς ἀπ-
 λαφῶσι διηγήμεθα ἐκθόν-
 τος τάτι ἄλλα, καὶ τῶν ἰταύ-
 ων πλὴν συμπλοκῶν, καὶ πλὴν
 ἀμπελομυξίαν, καὶ λαβύνα
 τῶν ἀμφορίας τινὰς, καὶ
 ὑδρανάμφοι τε, ἅμα καὶ
 ἐν τῷ ποταμοῦ οἰνισάμ-
 ηοι, καὶ αὐτῶν πλεονεκόρ ἀ-
 λησάμενοι. ἔωθεν ἀνύχθημω,
 ἐν σφόδρα βιάσῳ πινόμε-
 νι. περὶ μισσημείαν δὲ, ἐν
 ἑτὶ τῆς νύκτος φανομένης,
 ἄφνω

ac nutabundus reddeba-
 tur. Fructum autem decer-
 pi non sinebant, sed eo
 euulso dolebant, & qui-
 dem cum clamore. Glisce-
 bant autem vehementer no-
 bis cum illis coiissent,
 ab eis non amplius soluti,
 sed ex pudendis connexi
 sunt. Traxerunt enim re-
 pentè ex eadem specie natu-
 ram, & contradicati man-
 sere. Iam & ipsis palmi-
 tes digiti emittebant, &
 clauiculis circumplexanti-
 bus vna plena erumpe-
 bant. Derelinquentes igitur
 eas, in nauim confugi-
 mus, & cum conuenisse-
 rant, cum alia, tum & de-
 relictorum comitum com-
 mixtionem cum vitibus e-
 narrauimus. Accepit er-
 go amphoris aquas hauris-
 mus, item & è flumine vi-
 num: inque vicino litto-
 re noctem duximus. Ma-
 ne autem ferebamur, & non
 violentis flatibus. Circa
 meridiem verò, non iam
 apparente insula, repentè
 turbo

ἄφω τυφῶν ἰσηρόνῃ, καὶ περιδινύς τῷ ναυ, καὶ μεταίεις, ὅσον ἰπὶ σελίος προχλιδίους, οὐκ ἔτι καὶ θῆκον ἀς τὸ πῆλα, ἀπ' αἰῶν μεταίωρον, ἐξηρημύλιον ἀνιμῶ, ἰμπεσῶν ὅτις ἰσίοις, ἔφρε, κοπῶν τῷ ὀθόνι. ἔπειθ' ἡμέρας, καὶ τὰς ἑξ νύκτας ἀποφορμύεντων, ὁ γ' ὄχ' καθορῶν τῷ τισυ μινάλιν ἐν ὄρει, καὶ ἑπὶ ἄνω λαμπρῶν ἢ σφαιροειδῶν, καὶ φωτὶ μινάλῳ καταλαμπομύλιον. προσερχθέντων δ' αὐτῇ, ἢ ὀρμισάμενοι ἀπὸ ἡμῶν. ἰπισκοποῦντων δὲ τῷ χάραν, ἐνείσομεν οὐκ ἐμίνων τε καὶ γεωρομύλιον. ἡμέρας μὲν οὖν, οὐδὲν αὐτόθεν καθορῶν. νυκτὸς δ' ἐπιρημομένης, ἐφάνοντο ἡμῖν ἄλλα νῆσι πλεοίστων, αἶψα μάλιστα, αἶθ' ἐμικρότεροι, περὶ τῷ χάραν προσοικῆσαι. καὶ ἄνω δὲ τις ἢ κατὰ, ἢ πόδες ἐς αὐτῇ ἢ ποταμὸς ἔχου, ἢ πηλάγῃ ἢ ὕλας καὶ ὄρη. τῶν τῶν οὐκ τῷ καθ' ἡμῶν οἰκουμένην ἐκαστομῶν.

ἀξίον

turbo factus est, qui nauem circumuolens, & in subo lime eleuans ad ter mille ferè stadia, non iam in pelagus deposuit, sed sublatam suspendit, ingruensque velis ventus, & sine facto deferebat carbafum. Septem igitur dies ac totidem noctes per aëra decurrentes, octaua die inspicimus terram quandam magnam in medio aëris, velut insulam lucidam, & circularem, multa luce micantem. Ad hanc ergo delati, portumq; ingressi descendimus. Explorantes autem regionem, inuenimus eam habitatam, & cultam: & die quidem nihil videbamus, nocte autem apparebant & alie nō plocul insulae, quaedā, ut videbatur, maiores, minores quaedam, igni colore similes. Erat & alia subius terra, vrbes in se habens & flumina, & maria, & syluas, & montes, quam hanc quæ à nobis incolitur, imaginabamur.

EB 3 Volentia

ὀλέξαν δὲ ἡμῖν καὶ ἔτι πορ-
 ρότερον πειθεῖσθαι, ξυμ-
 νήθησθαι τοῖς Ἰππογυπιοῖς
 παρ' αὐτοῖς λιανουμοῖς ἀ-
 πάνησθαι. οἱ δὲ Ἰππογυπιοὶ
 οὗτοι, αἰσιν ἀνθρώπων ἰσ-
 τῶν μεγάλων ὀχουμένοι,
 καὶ καθάπερ ἴπποις, τοῖς ὀρ-
 νείοις ἡρώδοι, μεγάλοι
 ἢ οἱ γυῶν, καὶ ὡς ἰππῶν
 κριέταισι. μάθοι δ' ἄρ' τις
 τὸ μέγεθος αὐτῶν ἐν τεύθει.
 πλὴν ἢ μεγάλῃς φορτίᾳ
 ἴσθι ἕκαστον τῶν ἰππῶν μα-
 κρότερον καὶ μαχρότερον φέ-
 ρουσι. τοῖσι οὖν τοῖς Ἰπ-
 πογυπιοῖς προσέταται, πε-
 πτωμένοι τῶν γῆν, ἢ τις
 εὐρηθῆναι ξυμῶν, ἄρα ὡς τὸν
 βασιλέα, ἢ δὴ καὶ ἡμᾶς ξυμ-
 λαβόντων, ἀνομοῖς ὡς αὐτόν.
 ὁ δὲ θρασυτέρως, καὶ ἀπ-
 τῆς σοφῆς ἀποδείξει, Εὐμυ-
 νῶν ἄρα, ἔφη, ἡμᾶς, ὧς ξυνοί.
 συμφοροδότην δὲ, πῶς οὐκ
 ἀβλαβῆ, ἔφη, τοῦτο ἄν-
 ρα ἀρεσκόντων; καὶ ἡ-
 μᾶς τῶν πᾶν αὐτῶν ἀγνο-
 ούμεθα, καὶ ὡς ἀρξώμεθα, τὸ
 καὶ ἑαυτῶν ἡμῖν διεξίει,
 ὡς

Volentes ergo ulterius pro-
 cedere, comprehensi fu-
 mus in Equivultures (sic
 enim illos dicunt) inci-
 dentes. Hi autem Hippo-
 gypti homines sunt, equorum
 loco vulturibus insidentes.
 Magni etenim sunt vultu-
 res, & ut plurimum tribus
 capitibus innixi. Hinc au-
 tem discat quis illorum ma-
 gnitudinem. Malo etenim
 oneraria navis vnaquaque
 ala maior & robustior est.
 His igitur Equivulturibus
 imperatum est circumuo-
 lantibus terram, si quis adve-
 na inveniretur, ad regem
 agere. qui & nos compres-
 hendentes ad regem duxé-
 re. Is vero ut inspexit, ex
 ipsis, ut opinor, vestibus con-
 iecturam capiens: Græci
 certe, inquit, vos adve-
 næ. Assentientibus autem
 nobis: Quomodo, inquit, ad-
 venistis, tantum aëris su-
 peravistis? At nos illi om-
 nem rem retulimus. Tunc
 ille incipiens, nobis quæ si-
 bi contigerant, narrabat,
 quod

ὅς τὴν αὐτὴν ἀνδρῶν ἔσθ',
 τὸν ὄμα Ενδυμίον, ἀπὸ τῆς
 ἡμετέρας γῆς καθύπευθε, ἀπὸ
 ὑπταθῆν ποτι, καὶ περὶ ὁμο-
 ὅ βασιλεύσας τῆς γῆρας.
 ἔνω δὲ τὴν γῆν ἐκένω ἐλαγε,
 τὴν ἡμῖν κατὰ φανερῶν
 σιλλῶν. ἀπὸ θάρσῃν πρὸς
 κελῶν, καὶ μηδὲν κίνδυ-
 νον ὑφορᾷ: πάντα γὰρ ἡ-
 μῖν πρὸς ὁμοῦ ἔσθ' ὁμοῦ.
 ἢ καὶ καθυπέυθε, ἔφη, τὸν
 πόλεμον, ὅρκεσθαι νῦν πρὸς
 τῆς τὸν ἡγεμονικῶντας,
 ἀπάντων ἀδελφοῦντα παρ
 ἡμῶν καθύπευθε, καὶ ἡμῶν
 ἔσθ' ὁμοῦ. τίνας τε ἔσθ' οἱ πο-
 λέμοι, καὶ τὴν αὐτῶν ἔσθ'
 φῶς ὁ δὲ Φαέθων, φησὶν, ὁ
 τῶν ἐν τῷ ἡλίῳ καθύπευθε
 τῶν βασιλέων (σινῆται γὰρ ἡ-
 κελῶν ὅ, ἔσθ' καὶ ἡ σελή-
 νη) πολὺ ἡδὴ πρὸς ἡμῶν
 πολέμῳ χρόνον. ἔσθ' ὁ δὲ ἔ-
 σθ' αἰτίας διαύτης. τῶν ἐν τῇ
 ἀρχῇ, ἡμῶν ποτι, τὸς ἀπρὸς
 τῆς ἀναγὰν, ἐδούλω
 ἔσθ' ἡμῶν ἐς τὸν ἑσθ' ὁμοῦ
 σῆται,

quod videlicet homo esse
 nomine f Endymion, in
 nostra ortus terra raptus.
 que olim dormiens eò des-
 latus fuerit, ubi & regio-
 ni imperaret. Esse au-
 tem terram illam dixit, que
 infra à nobis luna vide-
 tur. Sed bono animo nos
 esse insit, neque pericu-
 lum vllum suspicari: ete-
 nim, ait, cuncta vobis ade-
 runt necessaria. Si autem
 videro bellum, inquit, quod
 nunc solem incalcentibus in-
 fero, omnium felicissime a-
 pud me viuetis. Hinc nos
 interrogauimus qui essent
 hostes, & que odiorum
 causa. Tum ille: Phaë-
 thon, inquit, eorum qui
 in sole sunt, Rex (ete-
 nim ille etiam habinatur,
 quemadmodum & luna)
 multò iam aduersum nos
 bellum gerit tempore. Cæ-
 pit autem ea quam audie-
 tis ratione: Ego olim
 pauperrimis quibusque, qui
 in meo erant regno, col-

lectis, volui coloniam in

Luciferum deducere, de-
 fertum

εἶπαι, ὄντα ἔρημον, καὶ τὸ
 μηδὲν ἰσχυρὸν λαοκτονέμερον. ὁ δὲ
 πρὸ Φαίθων φθονήσας, ἐκεί-
 ποσε πλὴν ἀρχικίαν, καὶ ἀμεί-
 σθη τὸν πόρον ἑαυτίσας ἐπι-
 τῶν ἱπομυρμίκων. τότε μὲν
 ἔν νικηθέντων (οὐ γὰρ ἦν
 ἀντιπαλοὶ τῆ στρασιῶν) ἀ-
 νηκρῶν μὲν. νῦν δὲ βοήθου
 ἀνθις ἐξενικῶν τὸν πόλι-
 μον, καὶ στραγγεῖλαι πλὴν ἀ-
 ποικίαν. καὶ ἔν θείλητι, λοιπὸν
 νῦν ἐπὶ μοι τὸν πόρον γύψας
 ἐκ ὑμῖν ἐγὼ πρὸς τὸν βα-
 σιλικῶν ἕνα ἐκείσας, καὶ πλὴν
 ἀλλῶ ὁπωσιον. αὐριον δὲ
 ποιησόμεθα πλὴν ἔξοδοι. ἐ-
 πως, ἐφω ἐγὼ, γινέσας, ἐ-
 παδὴ δὲ δοκί τὸτε μὲν ὄν
 παρ' αὐτῶ ἐστιαθέντων, ἐμεί-
 ναμ. ἔσθην δὲ ἀγρυπνούν-
 των, ἱτασόμεθα. καὶ γὰρ
 οἱ σκοποὶ πηλοσιον ἕνα ἐ-
 πημανον τὸς πολέμους. τὸ
 μὲν πλὴν ὅτι τὸς στρατιῶν, ἀ-
 κα μιν ἀδελφὸς ἐγγόνος, ἀνω
 τὸ σκοπὸν πόρων, καὶ τὸ μηχανο-
 ποιῶν, καὶ τὸ πρὸς, καὶ τὸ ξέρων
 συμμολχων. τῶν δὲ ὀκτα-
 κισμῶν μὲν ἔσθην οἱ ἱπότερον

ποι,

fertum tunc, & nullis has
 bitatum: Phaëthon autem
 invidia stimulatus, transi-
 tum prohibuit, medio in
 itinere occurrens, Equi-
 formicis aduectus, Tunc
 quidem victi (non enim ap-
 paratu aequales eramus) se-
 cessimus. Nunc autem ius
 rum volo bellum inferre,
 & coloniā emandare. Quod
 si vultis mecum communi-
 care eum exerciui, ex re-
 gis vulturibus dabo vnura
 vnicuique, & ceteram ar-
 maturam. Cras autem fa-
 ciemus exitum. Ita, inquam,
 quando tua hæc est sen-
 sentia, fiat. Tunc apud
 eos conuiuio excepti man-
 simus. Manē autem exurgen-
 tes statuebamur in aciem:
 nunciabant enim applova-
 tores hostes appropinquare.
 Magnitudo quidem exer-
 citus centum millia erant,
 absq; peditibus & externis
 auxilijs, item vsque impedi-
 mentis, & machinarum fa-
 bris. Horum autē octoginta
 millia Equiuultures erant
 quō

πειρασμενοι δ, οἱ ἐπὶ τῶν
 παχασπέρων, ὄρνυον δ καὶ
 ἑνὸ δὲ μίγισον, ἀντὶ τῶν
 πῦθῶν, παχασπέρων παλιν γὰ-
 ρισον. ταῦτ' ἀκλυπῆσα ἔχει θρι-
 δακίνοις φθάνοις μελιση-
 πέσοικότα. ἐπὶ δ τῶν οἱ
 Κενχρόβολοι τετραχάλο, καὶ
 οἱ Σκοροδομάχοι. ἄλλοι δ
 καὶ ἀπ' τῆς ἀρκῆς σύμμαχοι,
 πρισμυνοί μὲν Ψυλλοξόται,
 πρυτανυμυνοί δ Ἀνεμοφό-
 μοι. τῶν δ οἱ μὲν Ψυλλοξό-
 ξόται, ἐπὶ ψυλλῶν μεγάλων
 ἰπποζονται, ὅθεν ἢ πλὴν πε-
 ηροείαν ἔχουσι μίγιστον
 τῶν ψυλλῶν, ὅθεν ἀδύνατα
 ἐπιφαιέται. οἱ δ Ἀνεμοφό-
 μοι, περὶ μὲν εἰσι, φέρου-
 νται δ' ἐπὶ αἰετῶν τῶν πε-
 ρῶν. ὁ δ πρότερον τῆς φορᾶς
 τοῖς δὲ χιτῶνας ποδάρτας
 ἐπιφοσμήοι, κοιλώσεντόν
 αὐτὸς τῶν ἀνέμων, καθάπερ ἐ-
 σία φέρονται, ὅσπερ τὰ σκέ-
 φη. τὰ ποτὰ δ' οἱ τοιοῦ-
 τῶν τῶν μετὰ πωλτασά-
 εἰσι. ἐλέρον δ καὶ ἀπ'
 τῶν ἀπὸ πλὴν Καππαδοκίαν
 ἀσέρων

qui autem ab Lachanopie-
 ris ferebantur, viginti mila-
 lia. Est autem ales hac ma-
 xima, oleribus pennarū lo-
 co obsita. Qui verò ex his
 velociores erant, pennas ha-
 bebant lacluca folijs maxi-
 mè similes. Ibi verò & cum
 his Cenchroboli ordinati
 sunt, & Scorodomachi.
 Aduenerunt & à septena-
 trione auxilia & Psyllotoxo-
 tæ quidem numero triginta
 millia, Anemodromi autem
 quinquaginta millia. Horum
 sanè Psyllotoxotæ magna-
 rum pulicum sessores sunt,
 vnde & appellationem tra-
 hunt: pulicum verò magnis-
 tudo, vt duodecim elephan-
 tes. Porrò Anemodromi pe-
 destres quidem sunt, ferun-
 tur autem vento absque aliis
 per medium aëra. Modus
 autem quo feruntur, talis
 est: Subcingunt se talares tu-
 nicas, easq; vento sinuantes,
 velorum in morem, ac velut
 naues aguntur. Et in pugna
 scutis armati plurimum, va-

lei. Dicebantur aut aduentare ab his quæ supra Cappadociâ sunt

ἔργῳ μὲν ἀμφὶ τὰς ἑξαισιχι-
 λιας μινεαδίας, ἔτι γὰρ ἔργῳ ὁ
 ἴστος ἀράχνην παρ' αὐτοῖς πο-
 τοῖσι, καὶ μύζαιοι γίνονται πο-
 τὸν τῶν Κυκλάδων ὑπόσπον-
 νας ὁ μάζαρον, τὸ τοῖς προοδὲς
 τοῖσι διυπλώων τὸν μεταξὺ
 ἰσχυρῶς καὶ ἴσως ὄρα ἀ-
 ἴστα ὡς δὲ τὰ χίμαιρα ἑξαργαθῶν
 ὡς, καὶ ὑπερίων δὲ ἰσποῖν ἔργῳ,
 ἐπὶ τότε ἀπὸ τοῖς τὸ πρῶτον.
 ἡγεῖτο δὲ αὐτῶν Νυκτερίων ὁ
 Εὐδαιμόνων, ποῖς ὁ αὐτοῖς.
 τῶν δὲ ποταμίων τὸ μὲν αὐτῶν
 ὑμῶν ἄρα οὐκ ἴσως ἰσποῖν
 καὶ καὶ ἴσως αὐτοῖς ὁ Φαίδων.
 θηρία δὲ δὲ μύζαι, ἐπὶ ἄλλοι-
 ρα, τοῖς παρ' ἡμῶν μύζαις
 πρὸς οἰκίστα, ὡς τὸν τῶν μύζαι-
 ὄρα ὁ ἴσως μύζαι ὁ αὐτῶν, καὶ
 ἀπὸ τοῖς ὡς ἰσποῖν ὡς,
 ἐπὶ μόνον οἱ ἐπ' αὐτῶν, ἀπὸ τῶν
 αὐτοῖς μύζαις τοῖς ἰσποῖν,
 ἰσποῖν δὲ αὐτοῖς ἀπὸ ἀμ-
 φὶ τὰς μύζαις μινεαδίας, ἰ-
 σποῖν δὲ τῶν ἀπὸ τοῖς αὐτῶν ἰσποῖν
 ἔργῳ οἱ Ἀποκρίναται,
 ὄρα

Hunc statuere in aciem in
 hunc modum. Aranea a-
 pud illos multa ac magna
 sunt; nam Cycladibus in-
 sulis una quaeque multo ma-
 ior. Has iussit intexere me-
 dium aëris quod à Luna in
 Luciferum diffunditur. Id
 quæ vi primum perfece-
 runt, campus substrans apa-
 paruit, in quo pediatum
 statuit. Ducebat autem
 hunc Nycterion Eudiana-
 dii filius. Hostium autem
 leuuum quidem Equiformi-
 ci, & in his medius Phaë-
 thon. Bestiæ autem ma-
 gnæ sunt alatae, hisque quæ
 apud nos sunt formicis, præ-
 ter magnitudinem non dis-
 similes. Harum maxima
 duorum iugerum mensu-
 ram implet. Pugnant au-
 tem non solum qui desu-
 per insidebant, sed & ipsæ;
 cornibus maximè. Dicebant
 esse horum numerum penè
 quinquaginta millium. In
 eorum autem dextro Aero-

culices strè quinquaginta millia, sagittarij omnes, ma-
 gnis in culicibus insidentes. Post hos autem Aërocoraces
 expediti

ὄντες καὶ οὗτοι ἀμφὶ τὰς περὶ
 τε μυριάδας, πολυτεὲς ἑξό-
 ται, βάνωψι μεγάλους ἰσχυ-
 ροί. μετὰ δὲ τοῦτους οἱ
 Ἀφροδισιαῖς, ψινοὶ τε ὄν-
 τες, καὶ πεισοί, πλὴν μάχης
 μίγῃ καὶ οὐλοῖ. πόρρωθεν
 δὲ ἰσχυρότατον ῥαφανίδας
 ὑπερμάχους, καὶ ὁ βληθείς
 οὐδ' ἐπ' ὄλιγον ἀντίχρη-
 σθῆναι ἀπέθνηκε δὲ δι-
 θορίας τινὸς ἀότιμα ὡ-
 πώματι, ἰσηγομύχης.
 ἰλιζοντο δὲ χόιαν τὰ βίλη
 μαλαχῆς ἰσχυροί δ' αὖ-
 τῶν ἰσχυροί οἱ Καννοί
 μολυχῆς, ὀπλίται ὄντες,
 καὶ ἀρχιπύλοι, τὸ πᾶσι
 μολοί. ἰσχυροί δὲ Καν-
 νομολυχῆς, ὅτι ἀσπίσι
 μὲν μυκητίνους ἰσχυροί. δό-
 ρασοὶ δὲ Καννοί, ὡς ἀπὸ
 τῶν ἀσπίδων. πηλοίον
 δὲ αὐτῶν οἱ Καννοί
 ἰσχυροί, οὐδ' ἰσχυροί αὖ-
 τοῖσι δὲ Σάειον ἰσχυροί,
 περὶ ἰσχυροί. καὶ οὗτοι ἄν-
 θρωποι ἰσχυροί, ἐπὶ βαλάν-
 τῶν ἰσχυροί μαχόμενοι. ἰλι-
 ζοντο δὲ ἰσχυροί ὑπερμάχων
 συμμάχων, ὅς τ' ἐπὶ τῶν ἰσχυροί

expediti quidem illi ac pra-
 destres, verum bellicosi.
 Etenim procul raphanos
 iaculabantur maximos, per-
 cussisque neque parum sub-
 sistere poterat: moriebatur
 enim confestim, vulnere
 quodam foetore infecto.
 Namque sagittas h malus
 veneno delibutas ferebant.
 Hos iuxta Canlomycetes
 posuerunt armis accinctos,
 & comminus pugnantes,
 numero decemmillia. Di-
 cuntur autem Caulomyce-
 tes, quoniam scutis qui-
 dem surgeis vivunt, ha-
 stilibus vero asparagorum
 virgulis. Steterunt au-
 tem post hos & Cynobala-
 ni, quos h miserunt qui Ca-
 nem stellam inhabitant,
 quinquaginta millia nume-
 ro: & hi viri non humanis,
 sed caninis vultibus super
 alatas glandes pugnant.
 Dicebant autem ab ipsis ho-
 stibus & alia auxilia defe-
 cisse à Lacteo orbe emitten-
 da, iaculatores scilicet ac

Nisi.

Νιφελοντάυροι· ἀπ' ἐκεί-
 νοι μὲν, τῆς μάχης ἤδην ἔκει-
 μύνης ἀφίκοντο· ὡς μὴ ποτε
 ὤφελον, οἱ σφραδονῆται δ' ἐδ' ἔ-
 ἄλως παριγόντο, διότι τ' φα-
 σίην αὐτοῖς ὑπερον ὀργισθέντα
 τὸν Φαιθοντα, στυρολῆσαι
 τὴν χάρακ. τοιαύτη μὲν καὶ
 Φαιθων ἐπέει παρασκευῆ.
 συμμίξαντο δ', ἐπειδὴ τὰ ση-
 μεία ἤρθη, καὶ ἀγκίστρο ἐκασ-
 τέρων οἱ ὄνοι (τέτοις γὰρ ἀντι-
 ἄλλοις ἔχοντο) ἐμάχοντο.
 καὶ τὸ μὴ ἀνώνημον τῶν Ηλιο-
 τῶν αὐτίκα ἐφύγη δ' ἐς χῆ-
 ρας δ' ἐξάμφορ τὸς Ἰππολύτους,
 καὶ ἡμᾶς ἀπόμειθα ὑπένον-
 τῶν. τὸ διεξῆδον δ' αὐτῶν ἐκρά-
 τητο ἐπὶ τῷ ἡμιτέρῳ ἀνω-
 μῶς, καὶ ἐπεξῆλθαν οἱ Αἰροκό-
 νωποδ, δὴ ἰκοντοσ ἀχειπέ-
 τὸς ὠίτος. ἐνταῦθα δ' ἐκεί-
 νων ἐπιβοηθούτων, ἐφύγον
 ἐπικλίνασθον, καὶ μάλιστ' ἐπέ-
 ἤδοντο τὸς ἐπὶ τῷ ἀνώνημῳ
 σφῶν νενικημένους. τῆς δ'
 τροπῆς λαμπρᾶς γήνομύης,
 ποιοὶ μὴ σῶσθον καὶ ἠλίσκου-
 το, ποιοὶ δὲ καὶ ἀνηροῦτο,
 ἐλαο fuerant, manifestè deuictos. Fuga verò insigni fa-
 cta, multi quidem capti, plurimi verò confecti occubère,

Nubecentauri: sed hi com-
 misso iam pralio aduene-
 runt. quod utinam non fe-
 cissent. Qui verò fundam-
 tebantur, omninò non adue-
 nerunt: quare iratum Phaë-
 thonta tradunt omnem illo-
 rum regionem igne vastasse,
 Et is quidem Phaëthontis
 exercitus erat. Postquam ve-
 rò signa erecta sunt, a selli-
 rudiu undique confrepuēs
 re (nam his tubarum loco sa-
 tuntur) committentes præ-
 lium pugnabant: ☉ Sola-
 rium quidem læuum conse-
 stim fugit (neque enim sus-
 ferre valuit instantes Equi-
 uultures, nosque insequema-
 mur cedentes) dextrum au-
 tem illorum cornu superius
 euadebat, nostro, quod in læ-
 uo erat, propulsato. Exeun-
 tes autem Aëroculices inse-
 quebantur usque ad pedi-
 tatum. Hinc auxiliantibus
 illis, defecerunt eregionè
 declinantes, idq; maximè
 ubi senserunt suos, qui in
 læuo fuerant, manifestè deuictos. Fuga verò insigni fa-
 cta, multi quidem capti, plurimi verò confecti occubère,

καὶ τὸ αἶμα ἔρρει πάλιν μὲν
 ἐπὶ τῶν νεφῶν, ὡς αὐτὰ βο-
 ῦσθαι, καὶ ἐρυθρὰ φαίνε-
 θαι. οἷα παρ' ἡμῶν, Διομή-
 θου τοῦ ἡλίου φαίνουσα. πο-
 λὺν δὲ καὶ εἰς τὴν γῆν κατέ-
 πασεν, ὡς ἐμ' ἀνάσσειν μὴ ἄ-
 ρα τοῦτον τινὸς καὶ πάλαι
 ἄνω γνομόνον, Ὀμηρῶ ἰπέ-
 λαβον ἄματι ἦσα τὸν Δία,
 ἰπὶ τῷ ἔῳ Σαρπυδίωνῶ θα-
 νάτω. ἀναστρέψασίς δὲ ἀπὸ
 τῆς διώξεως, Διὸ πρόπαια ἐ-
 κρίσατο τὸ μῦθον, ἰπὶ τῶν ἀ-
 ραχίων, τῆς πεισομαχίας,
 τὸ δὲ τῆς ἀερομαχίας, ἰπὶ
 τῶν νεφῶν. ἄρτι δὲ τούτων
 γιγνομένων, ἠγγέλοντο ἰπὸ
 τῶν σκοπῶν οἱ Νεφελοκοί-
 ταιροι πρὸς ἀνθρώπων, ὅς
 ἔδρατο τῆς μάχης ἐνθάδε τῷ
 Φαίθοντι. καὶ δὴ ἐφαίνον-
 το προσίοντες, θίαμα πα-
 ραδόξοτάτων, ἐξ ἴππων πτε-
 ρωτῶν, καὶ ἀνθρώπων συ-
 κέων. μὲν γὰρ δὲ τῶν
 μὲν ἀνθρώπων, ὅσον τῷ Ρο-
 δίῳ Κολοσσῷ ἐξ ἡμισείας
 εἰς τὰ ἄνω, τῶν δὲ ἴππων, ὅ-
 σον πρὸς μεγαλῆς φορτί-
 ας, τὸ μὲν ἔστι πηλῶδες ἄνω

in ipsa quoque nubes sanguis mul-
 tus defluebat, ut interficeren-
 tur, ac rubrae apparerent, quā-
 les apud nos videntur oc-
 cidente Sole. Multus & in
 terram decidit: ut cogita-
 rem nū tale aliquid olim con-
 tigisset, quumⁱ Homerus su-
 sp. catus fuerit Iouem in Sar-
 pedonis morte sanguineas
 guttas pluuisse. Conuersi aua-
 tem à cæde duo trophæi
 statuimus: vnum quidem in
 araneorum telis, & pede-
 stris pugnae: alterum au-
 tem pugnae in aëre supra
 nubes. His iamdudum exa-
 ctis, nunciatum est ab ex-
 ploratoribus, Nubecentau-
 ros aduentare, & irrum-
 pere, quos Phaëthoni an-
 tea aduenisse oportuerat. Ii-
 que ubi aduenēre, spectas-
 culum præbuere insolitum
 & inexpectatum. homines
 erant alatis equis commix-
 ti. Magnitudo quidem hos-
 minum quanta Rhodiorum
 colosii à medietate sursum,
 equorum autem similis validæ
 onerariæ nauis. Equidē eo-
 rum

τὸν ἐν ἀνέγραφα, μή τῳ καὶ
 ἄπιστον δόξῃ, τοῦτο γὰρ ἴδω. ἢ
 γὰρ ὁ δὲ αὐτῶν, ὃ ἐν τῷ βιβλίῳ
 τοῦ Τολδοῦτος. ἐπὶ δὲ ἡδονῶ
 τοὺς φίλους νυκτικημούς, ἐπι-
 πρὶ μὲν τὸν Φαίθοντα, ἐπιμα-
 πορ ἀγγλίαν αὐθις ἐπίστω,
 αὐτοὶ δὲ ἡταξάμενοι τῆτα-
 ραχμοῖς ἐμπύλοισι τοῖς
 Σελωίταις, ἀτάκτως, περὶ
 τῶν δὲ αὐτῶν καὶ τὰ λάφυρα
 εἰς οὐκ ἀρκεῖς, καὶ πάν-
 τας μὲν ἠέπουσαν. αὐτὸν δὲ
 τὸν βασιλεῖα καταδίδουσι
 πῶς πῶν πόλιν, καὶ τὰ πλῆ-
 σα τῶν δυνάμεων αὐτοῦ ἡτάνε-
 σιν ἀνέσπασαν δὲ καὶ τὰ πρό-
 πωα, καὶ ἡ ἀτίδραμον ἄπαν
 τὸ ἐπὶ τῶν ἀραχῶν πεδίον
 ὑφασμῶν. ἐμὶ δὲ, καὶ δύο
 τινὰς τῶν ἐταίρων ἐξήρτησαν.
 ἦ δὲ καὶ παρὼν ἢ ὁ Φαίθων,
 καὶ αὐθις ἄλλα πρόπωα ἐπὶ
 κῆρων ἴσατο. ἡμῶς δὲ οὐδὲ
 πυρόμεθα ἐς τὸν ἡλιον αὐθι-
 μῶν, τὰ χεῖρε ὀπίσω δὲ δὴ
 τῶν ἀραχῶν ἀποκόμματα. οἱ γὰρ
 πολλοὶ μὲν ἐν ἐννοῶν
 πῶν πόλιν, ἀνασπίσαντες δὲ,
 τὸ

rum numerum non scripsi,
 ne cui incredibile id fiat,
 tantus erat. Ducebamur autem
 in Sagittario, qui est
 in Zodiaco. Vbi autem a-
 micos deuictos sensere, ad
 Phaëthontem quidem mis-
 serunt, ut iterum rediret, i-
 psi autem in aciem structi,
 in Lunares turbatos irruunt,
 inordinatos quidem, ob eam
 quam hostibus fecerant fu-
 gam, & iam spolia diuisi-
 dentes: omnemque nostro-
 rum multitudinem in fu-
 gam vertunt. Ipsum autem
 regem insequuntur usque ad
 ciuitatem, atque ex illius
 auibis consciiunt plurimas.
 Deiecerunt autem & τρο-
 φῆας, ac omnem aranea-
 rum contextum. Campum
 decurrerunt, mēque cepe-
 runt, & ἐ comitibus duos.
 Iam autem & Phaëthon a-
 derat, & sub illis alia τρο-
 φῆα statuerunt. Nos au-
 tem ad Solem ipso die duces
 bamur, araneæ τεταε fragmen-
 to manibus post tergum li-
 gatis. Hi ciuitatem obsidere omnino noluerunt, conuer-

τὸ μεταξὺ τοῦ ἀέρος ὅτι ἀετῶν
 ἴσμεν ὡς μνηστὴ τὰς αἰγὰς ἀ-
 πό τοῦ ἡλίου πρὸς τὴν σελή-
 νην διήκουν. τὸ δὲ τῆς ὠ-
 διποῦ, νεφελοτόν ὡς ὁ-
 φῆς ἔκλειψις τῆς σελήνης ἐ-
 γιγόναι, καὶ νυκτὶ ἡλιωκῆ
 πᾶσα κατέχει. πινυόμενος
 δὲ τοῦτοισι ὁ Εὐδύμιον, πει-
 ψασίκεται καθαρῶν τὸ οἶ-
 κοδόμημα, καὶ μὴ σφᾶς πε-
 ριορᾶν ἐν σκοτῶ βιοσάουτας.
 ὑπισχνῆτο δὲ καὶ φόρος τιλῆς
 σαρ, καὶ σύμμαχον ἔσθαι,
 καὶ μνηστὴ πολεμῶσαν, καὶ ὁ-
 μίρους ἐπὶ τούτοις δίδου ἔθε-
 λον. οἱ δὲ περὶ τὸ Φαίθοντα, ἡρο-
 μῆνης δις ἐκκλησίας, τῆ πρὸς
 τираία μὴ ἔθνη παρέλκον τὸ
 ὄργος, τῆ ὑστέραια δὲ μετέγνω-
 θεν. καὶ ἰγνῶν ἢ ἡρώων ἐπὶ
 τούτοις κατὰ τὰς συνθη-
 κας ἰποῖσαν ὅι ἡλιῶται καὶ
 οἱ σύμμαχοι, πρὸς Σελήνιτας
 καὶ τοὺς συμμαχῶν, ἐπὶ τῷ ἑ-
 ταυῦσαι μὴ τὸς ἡλιῶτας τὸ
 δευτέρημα, καὶ μνηστὴ τὴν
 σελήνῳ ἰσθᾶσαν, ἀφ' οὗ-
 ναι δὲ καὶ τοὺς ἀχρηματώτους
 ῥητῶν ἕκαστον ῥημάτων,
 τὸς δὲ Σελήνιτας, ἀφ' ἑῶν μὴ

si verò medium aëris val-
 lauerunt, ut deceterò splen-
 dor à Sole ad Lunam mis-
 nus perueniret. Vallum au-
 tem erat duplex nubium,
 ut Luna defectio manife-
 sta fieret, & iam continua
 nox cuncta teneret. quā in
 re pressus Endymion, mii-
 tens orauit, ædificium dea-
 molerentur, neque se pates-
 renur in tenebris versari.
 Promisit autem & tributa
 persoluere, seq; auxiliarem
 & amicū fore, neque in
 posterum bellaturum: ins
 super & obsides offerebat.
 Phœihon verò congrega-
 to bis concilio. primò quia-
 dem in ira perstitit: postre-
 mò mutauit sententiam, ac
 pacis conditiones acceptæ
 sunt huiusmodi: Fœdus
 inierunt Solarij & horum
 socij cum Lunarjjs, eorū-
 que socijs, his legibus, ut
 intermurale deijciant So-
 larij, neque posthac Lu-
 nam inuadant: statimque
 precio capiuus reddant: Lu-
 narij autem dimittant stellas
 liberat.

αὐτονομος τὸς γε ἄλλοις ἀξίω-
 ras, ὅπλα δὲ μὴ ἐπιφέρειν τοῖς
 Ἡλιώταις, συμμαχῆν δὲ τῇ
 ἀπικίῳ, ἕως τῆς ἐπιθ. φόρον
 δὲ ποτιλῆν ἐκείνου ἔτρε τὸν
 βασιλεῖα τῶν Σελιωτῶν ὧ
 βασιλεῖα τῶν Ἡλιωτῶν, ἡ δὲ
 ἑν ἀμφορίας μνείας, καὶ ὁ-
 μύρους ἀσπῶν αὐτῶν δῶνα
 μνείας: πλὴν δὲ ἀρχικίαν, πλὴν
 ἐς τὴν ἀσπῶν, λοιπὸν ποτι-
 ὄσα, καὶ μετῆθεν τῶν ἄλλων
 τὸν βυλόμενον. ἰγρήψα δὲ
 τὰς σιωθίκας εἰληθικαί-
 νη, καὶ ἀνασῆσα ἐν μίση ὧ
 αἰετῶν, ἐπὶ τοῖς μεθογίοις. ὦμο-
 ῶν δὲ Ἡλιωτῶν μὲν Πυρωνί-
 δης καὶ Θεότιτος καὶ Φλόγιος,
 Σελιωτῶν δὲ Νύκτορ καὶ Μή-
 νιος καὶ Πολυλαμπῆς. ἰαδῶ-
 τη μὲν ἡ ἀρλίη ἰγρῶν. ἰθὺς
 δὲ τὸ τῆχ ὧ καθυρέτο, καὶ ἔς
 μᾶς τοὺς ἀγαλάτους ἀπῆς
 ὄσαρ. ἐπὶ δὲ ἀρικόμθα ἔς
 πλὴν σελῶν, ἰπλωτίασιν ἡ-
 μῶν, καὶ ἰσπῶν ὧ μετὰ ἀ-
 κρῶν οἱ τε ἰταῖροι, καὶ ὁ Ενδυ-
 μίων αὐτὸς καὶ ὁ Μῆξις μᾶν
 τε παρ' αὐτῶν, καὶ λοιπῶν δὲ
 ἀρχικίας, ἰσχυρῶν ὧ ἀ-
 σπῶν πῶς γὰρ τὸν ἰαυτῶ

liberas, armaq; posthac So-
 laribus nō inferant, vicissim
 autem auxilientur, si quis ma-
 uaserit. vectigaliū verò con-
 ditionem pendat annuatim
 rex Lunariorum regi Sola-
 riorum amphoras voris de-
 cem millia, obsidesq; è suis
 det decies mille. Colonia in
 Luciferū communis fiat, &
 ex utrisque qui volet, parti-
 cipes. Sculptantur autem fœ-
 dera in columna electrina, e-
 riganurq; in medio aëris in
 consinijs. Qui verò pepigle-
 re, ex Solarium quidem par-
 te fr̄ere Pyronides, & The-
 rites, & Phlogius: Lunariū
 autem Nyctor, & Menius, &
 Polylmpes. & talis qui-
 dem pax sequuta est: conse-
 stim autē murus euersus est,
 & captiuos restituere. Vbi
 autem ad Lunam ipsi regres-
 si sumus, obuiauerunt nobis
 Jocy, & cum lachrymis sa-
 lutauerunt nos, & Endy-
 mion ipse. Atqui suadebat
 is quidem, nos ibi secum ma-
 neremus, & in colonia com-
 municaremus: se enim daturū

πῶστα· γυναικίς γὰρ ἔκ εἰσι
 παρ' αὐτοῖς. ἔγω δὲ ἐδάμασ
 ἰπαστολίω, ἀπ' ἡγίωσ ἀπ.
 πικροβλήωι κάρω ἄς τίνω βοῖς
 κατάρ. ὡς δὲ ἔγω ἀδύνα
 τον ὄρω πέλαρ, ἀπ' ἡμπα ἡ
 μάς, ἐστ' ἄσας ἐντὸς ἡμῖρας. ἂ
 δ' ἐν τῷ μίτῳ δὲ πείθωρ ἐν
 πῆ σελίω, κατ' ἡνῶ καὶ ἀ
 κή παρ' ὀδ' ἄξ, ταῦτα βοῖς
 νομα ἑπῆρ' ὡρῶτα μὲρ τὸ
 μὲ ἐν γυναικῶν γυνῶσ ἀδύ
 τὸς ἀπ' ἀπ' ἡ ἀρ' ἡνῶν γελ
 μοις γὰρ τοῖς ἀρ' ἡνῶν γελ
 κή ἐδ' ἄνομα γυναικὸς ἄ
 νος ἴσασι. μέχει μὲρ οὐ
 πῶσι κή ἑκοσιπῆτῶν γαμῶ
 ται ἑκαστῶ, ἀπ' ἡ τὸ τῶν γα
 μῶ αὐτὸς. ἡνῶσι δὲ ἐν τῷ
 ἡνῶσι, ἀπ' ἡ τῶν γαστρῶν
 μίας ἐπαδ' ἀν γὰρ σὺν αὐτῶ
 τὸ ἡμῖρας, παχῶσι ἡ ἡνῶ
 μῶ κή γόνυ ἡνῶν ἀνατι
 μῶσι δὲ ἡνῶσι νῦρῶ, ἡ
 θῶσι δὲ αὐτὰ πῆς τὸν ἡνῶ
 μῶν ἡνῶσι, ἡνῶσι ἡνῶσι.
 ἡνῶσι δὲ μοι, ἡνῶσι τὸν ἡνῶ
 μῶν ἡνῶσι ἡνῶν γαστρῶν
 μίας

vitam excitant. Inde & mihi videtur ad Græcos illud gastro-
 enemie

filium in uxorem mihi pot-
 licebatur suum quem habes
 bat. Nam apud eos mulie-
 res nullæ sũnt. Ego autem
 haudquam parui, sed pe-
 tebam dimitti in mare. Qui
 vt persuaderi non posse ani-
 maduertit, septē diebus con-
 uinito accepτος, tandem di-
 misit. Quæ interea in Lu-
 na versatus viderim, quæ ve-
 noua & maudita cogno-
 uerim, dicam. Primũ quia
 dem eos non generari ex mu-
 lieribus, sed maribus. nam
 masculis nuptijs vtuntur:
 sed nec quid sit femina, om-
 nino sciunt. Nam ad quin-
 tum & vigesimum vsque an-
 num omnes mulierum ha-
 bentur loco, eo autem supra
 non habentur, sed habent.
 Concipiunt autem non in
 ventre, sed in erurium pos-
 teriori parte. Vbi enim fac-
 tus conceptus est iunior, &
 tandem suo tempore pro-
 cidentes educunt mortua: tũ
 eadem ad ventum hiantia
 exponentes mulcent, & ad

μίας ἴννομα, ὅτι παρ' ἰκάνοις
 ἀντι γαστρὸς ἰνοφορᾶ. μῆδ' ἴν
 ἴ τότε ἀπο διμυήσομαι ἴν
 ἐθι παρ' αὐτοῖς ἀνθρώπων, οἱ
 ἰαλῆμοιο Δρυφῆται· γίνε
 ται ἡ τὸν τρόπον τοῦτον· ὄρ
 χην ἀνθρώπων τὸν διεξῆδ' ἀ
 ποτιμότης, ἢ γ' ἴν φουθού
 σιμ. ἢ δ' αὐτῷ δ' ἐνδρον ἀ
 νεφύτῃαι μίγισον, σάκκινον,
 εἶον φαίδος, ἔχα δ' καὶ ἰαλῆ
 δους καὶ φύμα. ὁ δὲ ἰαλῆός
 ἐθι βάλανοιο, πηχυνῶιο τὸ μί
 γηθ' ἰαλῆδ' ἴν πηχυνῶ
 σι, πηχυνῶσιν αὐτῶς, ἢ κο
 λάπλοιοι τοὺς ἀνθρώπους. αὐ
 θοῖα μὲν τοῖ πεδωτᾶ ἔχουσι,
 οἱ μὲν ἰαλῆ φάνητα, οἱ δ' ἰαλῆ
 τῆς αὐτῶν φύλινα, καὶ δὲ τῶ
 των ὀχούσιοι, καὶ πηχυνῶ
 ἴσοι τῆς γαμῆτῆς αὐτῶν. ἢ
 παδ' ἴν ἴ γηράση ὁ δ' ἐνδρον
 οὐκ ἀρθύνουσι, ἀλλ' ὡσπερ
 ἰαλῆνὸς ἰαλῆνὸς μὲν, ἀλλ' ἴ
 γητῆται· προφ' ἢ ἰαλῆσιν ἢ αὐ
 τῆ. ἢ παδ' ἴν ἴ σῆρ ἀνακαύ
 σωσι, βατράχου ὀπῆσιν ἰπὶ τ
 ἀνθρώπων. ποιοῖ δ' παρ' αὐ
 τοῖς ἴσιν ἢ ἴ αἰεὶ πηχυνῶ
 μοι. ὁ πηχυνῶν δ' ἰαλῆν ἴν
 τῆς, ὡσπερ δὲ παρ' ἰαλῆσιν,

enemice vocabulum deuenis
 se, quod apud illos venuris lo
 co sira concipit. Maius quida
 dam & his enarrabo. Ges
 nus hominum apud illos est,
 qui dicuntur arborei : idē
 hoc modo nescitur : Testis
 culum hominis præcidentes,
 in terram plantantium mo
 re defodiunt. Inde autem
 exoritur arbor carnea mā
 xima, ut phallus. Ramos quis
 dem habet & frondes, fru
 ctus verò cubitales glandes.
 Vbi autem ea maturæ fue
 rint, decerpas eudunt, atque
 in homines effingunt. Pu
 denda autem habent apposa
 titia, quidam eburnea, pau
 peres autem lignea, quibus
 cōciant, & vxoribus mi
 sceantur. Postquam autem
 senuerit aliquis, non moria
 tur, sed ut sumus solutus e
 uane scit in aërem. Cibis est
 omnibus vnus : fructio et
 nim igne raras assant super
 prunas. Multæ apud illos
 sunt vanæ per aëra circum
 uolantes. His autem assatis,
 circumfusi velut ad mensant
 FF 4 lambunt

λάπνοι τὸν ἀναθυμῆμα
 νον λαπνόν, ἢ ἐναχουῶ-
 ται. σίτη μὲν δὲ πρὸ φούλα
 τοιούτα. ποτὸν δ' αὐτοῖς δεῖν,
 ἀνὴρ ἀφθλιβόμενος εἰς λύπη
 κα, ἢ ὑγρὸν ἀνίας, ὥσπερ
 δρόσον, οὐ μὲν ἀπυρῶσι γι,
 καὶ ἀποδούουσι, ἀπ' ἴδδ
 τέρπυλα ἢ περ ἡμᾶς. ἀπ' ἴδδ
 τῶ σωουσίαρ οἱ πᾶσδων ἐν
 ταῖς πωυῶς παρέρχουσι, ἀπ'
 ἐν ταῖς ἰγνύουσιν, ἢ περ τῶ γα-
 στροκημίαρ ἢ καὶ γάρ ἐσι τὰ
 τρημύσοι. λαπὸς δὲ τομῆ-
 ται παρ' αὐτοῖς, λῦ πωυ τις
 φαλακρὸς καὶ ἀκομῆ. ἢ τὸς
 δὲ κομήτας καὶ μυσάπλου-
 ται, ἐπὶ δὲ τῶν κομητῶν ἀ-
 εἰρων τοῦ ναυτίου, ὅς τις κο-
 μήτας λαλοῦς νομίζουσιν ἐ-
 πιδήμου γάρ τινος, οἱ καὶ
 περὶ κείνων διηγοῦντο. καὶ
 μὲν καὶ γῆνα φύουσι μικρὸν
 ἢ περ τὰ γόνατα. καὶ ὄν-
 χας ἐν τοῖς ποσίρ οὐκ ἔχουσιν,
 ἀπ' ἀ πᾶσδων ἐσι μονοδά-
 κτυλοι. ἢ περ δὲ τὰς πωυῶς
 ἐκάσθ' αὐτῶν κρᾶμῶν ἐπι-
 φνικμακρᾶ, ὥσπερ ἔρα, θάλ-
 λουσα ἐς αἶ, ἢ ὑπὸ τῶν ἀνα-
 πύσων, ὅ, καὶ λαπαλωμύφ.

lambunt evaporatum ex il-
 lis fumum, ac vescuntur.
 Et cibo quidem tali aluntur.
 Potus autem illis est
 aer expressus in calicem, li-
 quorem ex se vereorem red-
 dens. Non egerunt autem,
 neque mingunt, neque per-
 fossi sunt ea parte qua nos:
 sed ne pueri quidem nati-
 bus rem obscenam præ-
 stant, verum popliiibus su-
 pra suram: nam illic per-
 fossi sunt. Pulcher apud il-
 los habetur caluus, & sine
 coma: comatos autem abo-
 minantur. Apud eos verò
 qui cometas inhabitant stel-
 las, comati contra formosi
 habentur. Aduenerunt enim
 quidam, qui nobis illorum
 mores narrauerunt. Barbam
 autem ad genua demittunt,
 & in pedibus ungues non
 habent, sed unodigiti sunt
 omnes. In speciem caudæ
 brassicae natibus eniisque il-
 lorum innascitur proluxa,
 semper germinans, quæ &
 resupino cadente non fran-
 gitur. Emungunt & mel
 amavis-

ἀρμύλλου διὰ μέλι δριμύ-
 τατον· κἀπαδὰρ ἢ πονώ-
 σιν, ἢ γυμνάζονται, γάλακ-
 τι πᾶρ τὸ σῶμα ἀλέφουσιν,
 ὡς ἢ τυροὺς ἀπ' αὐτοῦ πῆ-
 γνυθαί, ὀλίγον τοῦ μέλιτος
 ἐπιτάξαντες. ἔλαιον δὲ ποι-
 εῖται ἀπὸ τῶν κρομμύων,
 πάντων λιπαρῶν τε ἢ ἄνωδων,
 ὥσπερ μύρον. ἀμπίλους δὲ
 πολλαὺς ἔχουσιν ὑδροφόρους·
 αἱ δὲ ῥᾶγις τῶν βοτάνων
 αἰὲρ ὥσπερ χάλασα. καὶ μοι
 δοκᾷ, ἐπαδὰρ ἐμπιστῶν ἄ-
 νιμ' ὁμοίαν τὰς ἀμπί-
 λους ἐκείνας, τότε πρὸς ἡ-
 μάς καταπίπτα ἢ χάλασα,
 διαρραγῆτων τῶν βοτάνων
 ὡρτῆ μέρτοι γαστρί' ὅσα πικ-
 ραχθῶνται, τισίντις ἐν αὐτῇ
 τῇ ὄσων δέονται· ἀνοικτῆ
 γὰρ αὐτοῖς αὐτῇ, ἢ πάλιν
 κλάσεισι. ἔντιρον δὲ ἐν
 αὐτῇ οὐδὲ ἕπαρ φαίνεται, ἢ
 τοῦτο μόνον, ὅτι λαοῖα
 ἐντοθε, ἢ λάσιός ἐστι· ὡ-
 σὶ ἢ τὰ νεογνά ἐπαδὰρ ῥι-
 γῶσιν, ἐς ταῦτ' ἑποδύε-
 ται. ἰωδὺς δὲ τοῖς μίον πλου-
 σίοις ὑαλίνῃ μαλθακῇ, τοῖς
 πικρῶσι δὲ χαλκῇ, ὑφαντῇ.

amarissimum : qui si quando
 vel labori insudant, vel lu-
 etantur, corpus lacte obli-
 nunt, ut & caseus eo coagus-
 leitur, melle paululum distil-
 lante. Oleum autem è ce-
 pis educunt maximè pingue,
 ac redolens ut unguentum.
 Vinea habent plurimas, &
 aquae feraces : vuarum au-
 tem acini sunt velut grando
 quæpiam : & mihi quidem
 videtur ubi vicius incidere,
 vites illas quati, fractisque
 vis grandinem huc ad nos
 mitti. Ventre ut sacculo v-
 tuntur, in eum quantum cu-
 piunt mittentes. Apertilis et-
 enim venter est illis, & iterū
 clausilis, neque in illo inte-
 stinum vllum aut hepar ap-
 paret, solūm autem densus
 est intus, & pilis obstructus, ita
 ut & paruuli ubi frigent, in
 eum subeant. Amictus au-
 tem diuitibus quidem vi-
 treus & mollis, cæteris au-
 reus contextus. Nam ea loca
 metallorum sunt fecunda,
 ἢ δὲ μὲν
 πολύχαλκα γὰρ τὰ ἐκείνη, καὶ

καὶ ἐργάζονται τὸν χαλκὸν
 ἕδατι ὑποβρέξαντος, ὥσπερ
 τὰ ἔρια περὶ μίαν τοι τῶν ὀ-
 φθαλμῶν, οἷς ἔχουσιν, ὀνῶ
 μίαν ἀπᾶν, μή τις μενομίσῃ
 ψάθειναι, διὰ τὸ ἀπίστον τὸ
 λόγον· ὁμοῦ δὲ καὶ τοῦτο ἐ-
 ρῶ. τοὺς ὀφθαλμοὺς πικραι-
 ρετοὺς ἔχουσι. καὶ ὁ βουλό-
 μιν ὅ, ἐξιδῶν τοὺς αὐτοῦ,
 φησὶ ἄλλ, ἕ· ἄρ δὲ μὴ ἰδᾶν,
 οὕτω δὲ ἐνθήμενον ὅρῃ. καὶ
 πολλοὶ τοὺς σφετέρους ἀπ-
 λίσσαντες, παρ' ἄλλων χησά-
 μνοι ὀρῶσιν· ἀσὶ δ' οὐ καὶ
 πομποὺς ἀπεθέτους ἔχουσιν,
 οἱ πολλοὶ τοῖσι τὰ ἄτα δὲ, πλα-
 τάνων φύλλα ἐστὶν αὐτοῖς,
 πηλὴ καὶ τοῖς ἀπ' τῶν βαλά-
 νων ἑκῆνοι ἢ μόνον ξύτι-
 να ἔχουσι. καὶ μὲν καὶ ἀπο-
 θαύμαζον τοῖς βασιλείοις ἐ-
 θεασάμενοι· κάτοπρον μίγι-
 στον καῖται ὑπὲρ φρέατος, οὐ
 πάντων παθεῖ ὅ, ἄρ μίαν οὐκ
 εἰς τὸ φρέαρ καταβῆ τις, ἀ-
 κοῦσα πάντων τῶν παρ' ἡμῶν
 ἐν τῇ γῆ λεγομένων. ἔαρ ἢ εἰς
 τὸ κάτοπρον ἀποβλήσκει, πᾶ-
 στας μὲν πόλεις, πάντ' αὖ ἔθνη
 ὀρῃ,

ijdemq; aqua macerata me-
 talla ut lanā exercent. Qua-
 les autem habeant oculos,
 omnino non ausim scribere,
 ne forte me suis mentiri pu-
 tet ob sermonis absurdita-
 tem : tamen & id quidem
 dicam. Oculos exemptiles
 habent, ut qui velit suos e-
 xemptos, seruet eos apud se
 donec illis ad visum egeat :
 quos cum reposuit, cernit.
 Et multi cum forte proprios
 perdiderint, ab alijs mus-
 tuantur, & vident. Sunt &
 locupletes q; plures habeant,
 oculos quidem & recon-
 ditos. Aures illis sunt plata-
 ni folia, prater eos qui ex
 glandibus formantur. illi
 enim solum ligneas habent
 aures. Caterum & miracu-
 lum aliud in regia conspi-
 catus sum : Speculum maxi-
 mum supra puteum positum
 est, non adeo altum. In pu-
 teum si quis descenderit, om-
 nia audiet quæ apud nos in
 terra dicuntur. Si vero spe-
 culum intueris, omnes quidem
 vrbes, omnesq; gentes vides,

ὅρξ, ὡς περ ἐφείδως ἐκείσοις.
 τότε καὶ τοὺς οὐκ αἰνοῦντες ἐν ἰ-
 θήσασιν, καὶ πᾶσαν τὴν
 πατρίδα· ἃ δὲ κἀκῆνοι με-
 τὰ τὸν ὄντα ἐγὼ τὸ ἀσφα-
 λῆς ἄπειρον. ὅστις δὲ μὴ πιστεύει
 ταῦτα οὕτως ἔχει, ἂν ποτε
 καὶ αὐτὸς ἐκείσοι ἀφίκεται, ἢ
 σκεπταί ὡς ἀληθῆ λέγω. τότε
 δ' οὐκ ἀσπασάμενοι τὸν βα-
 σιλέα, καὶ τοὺς ἀμφ' αὐτῶν,
 ἐμβάντων ἀνὴρ ἑκατὸν. ἐμοὶ
 δὲ καὶ δῶρα ἔδωκεν ὁ Ἐνδυ-
 μιον, δύο μίση τῶν ὑαδίνων
 χιτῶνων, σίτην δὲ χαλκοῦς,
 καὶ πανοπλίαν θερμίνην, ἃ
 πάντα ἐν ἑσὶ κἄτα κατέλι-
 πον. σὺν ἑπιπέτῃ δὲ ἡμίση καὶ
 ἰσχυροῦς χιτῶνος, παρα-
 κείμενους ἄρχεις πολλῶν πρε-
 τακόσιον. ἐν δὲ ἑσὶ παρά-
 πλοῦσιν μετὰ τὴν ἄλλαν χά-
 ρας παρμεψάμεν, προσεί-
 σχομεν δὲ καὶ ἑσὶ ἐσφο-
 ρῆσιν, ἃς ἔσωοικισμένον, καὶ ἃς
 ποδάντων ὑδρωσάμεθα. ἐμ-
 βάμεν δὲ ἃς τὸν Ἰουδαίου, ἐν ἃ
 ἐστὶν ἃ περὶ ἡμῶν τὸν Ἰλιον,
 ἐν ἃ τὴν γλῶσσαν παραπλήσιον.
 ἑσὶ δὲ γὰρ ἀπὸ τῆμιν, καὶ τοὶ

πομά

non secus ac si omnibus in-
 teresses. Tunc & ipse meos
 vidi, & patriam omnem:
 an verò & illi me viderint,
 satis exploratum non ha-
 beo. Quòd si fortè quis non
 credet hæc ita se habere, cū
 eò perueniet, sciet me vera
 dixisse. Tunc salutato rege,
 & ijs qui circa illum erant,
 nauem ascendentes fireba-
 mur. Abeunti autem mihi
 dona dedit Endymion, ves-
 tes quidem vireas duas, &
 reas autem quinque, lupi-
 neamq; panopliam: quæ
 omnia postea in cæto amisi.
 Misi & nobiscum Equi-
 uultures mille, qui nos dedu-
 cerent stadys quingentis.
 Nauigantes autem circa ter-
 ram illam, prouincias qui-
 dem plurimas & alias præ-
 terlapsi sumus, appulimus
 verò ad Luciferum nupes
 inhabitatū: vbi descenden-
 tes, aquas hausimus. Hinc
 Zodiacum introēuntes, ad
 lauam quidem solem præter-
 grediebamur, circa illius ter-
 re marginē nauigantes. Neq;

enim

ποκὰ τῶν ἰταίων ἰσθμῶν
 μουίωτα. ἀπὸ δ' ἄνεμ' οὐκ
 ἀφῆκεν, ἰθὺς μίθ' αὖτε τοι
 τῶν χάρων ὄθηκ' ἔτι καὶ πίο-
 να καὶ ὄνυφορ, καὶ ποσσῶν ἄ-
 γασθῶν μισλῶ. ἰδούτης δὲ ἡ-
 μᾶς οἱ Νιφελοκρήταυροι, μι-
 θοδοφορῶντες παρὰ τῷ Φαί-
 θονι, ἐπίπλησαν ἐπὶ τῶν ναῶν
 καὶ μαθόντες ἐνοπόνδους, ἀπὸ
 χάρμοσιν ἡδὲ ἢ καὶ οἱ ἰπτόγυ-
 ποι ἀπληγνύθησαν, πλῆσαν-
 τον δὲ τῶν ἰπτόσων νύκτα καὶ
 ἡμέραν, πρὶ ἰσπέρων ἀφικό-
 μιθα ἰς τῶν Λυχνόπολι κα-
 λαμίνας, ἡδὲ τὸν ἑατώ πᾶν
 διόκοντες ἢ ἢ πόλις αὐτῆ καί-
 ται μεταξύ τῆ Πλάδων, καὶ τῆ
 Υάδων ἄνεμ' οὐκ, ταπανοτέρα
 μίθ' οὖν τῆ ἰσθμῶν. ἀποβάν-
 τες δὲ, ἀνθρωπορ ὄθινα μίθ'
 ἕρομιν, λυχνους δὲ ποκὰς
 περιθούσας, καὶ ἐν τῇ ἀγορᾷ
 καὶ περὶ τῆ λιμένα δᾶπρίδου-
 τας τὸς μίθ' μικρὸς, ἢ ὅσπερ
 ἀπὸν πρῆγας, ὀλίγος δὲ τῶν
 μεγάλων καὶ δωατῶν πά-
 νυ λαμπρῆς καὶ περιφανῆς.

οἰκίσας

nonnullas quidem paruas, & ut ita dicam, egenas, ex magnis
 autē ac potentibus paucas, & has valde illustres ac nobiles.

Domus

enim descendimus, & quā-
 dem socijs id summē cupien-
 tibus. Erat enim venus
 qui nos à terra propelleret,
 quanquam videremus re-
 gionem fecundam, ac pin-
 guem, & irriguam, ac bo-
 norum multorum plenam.

Atqui Nubecentauri, hi vi-
 delicet qui Phaëthoni mili-
 tabant, speculati nos longē,
 ac delapsi volauerunt ad na-
 uem: quumq; socios esse dis-
 dicissent, abiēre: iam enim
 & Equiuultures discesserāt.
 Nauigantes autem sequenti
 nocte ac die, circa vesperam
 peruenimus ad Lucernarum
 urbem (sic enim illam vo-
 cant) iam iter nostrum ad
 inferiora secantes. Hæc au-
 tem ciuitas medio inter Ple-
 iades ac Hyadas stellæ aëre
 sita est, zodiacōq; multo in-
 ferior. Descendentes autem
 neminem quidem inueni-
 mus, lucernas verò multas
 decurrentes, & in foro &
 secus portuum deambulantes,

οἰκίσεις δ' αὐτοῖς καὶ λυχνῶ-
 νων ἰδίᾳ ἐκασῶ ὑπεποιῶτο. καὶ
 αὐτοὶ ὀνόματα ἄχρον ὠσπερ
 οἱ ἄνθρωποι, καὶ φωνῶν περὶ
 μίνων ἠκούμεν. καὶ ἐδίει ἡ-
 μᾶς ἠδίκων ἀπὸ καὶ ἐπὶ ξη-
 νία ἐκάλασεν. ἡμεῖς δὲ ὁμῶς ἐ-
 φοβόμεθα, ὅτι λαπνῆσαι, ὅτι
 ἄπνῶσαι τις ἡμῶν ἵσχυροσιν
 ἀρχῆα δ' αὐτοῖς ἐν μίση τῆ
 πόλεως ὑπεποίη), ἔνθα ὁ ἄρχων
 αὐτῶν, δι' ὄλης νυκτὸς κάθη-
 ται, ὀνομασί καλῶν ἐκασον.
 ὅς δ' ἄρ' μὴ ὑπακούσῃ, κατα-
 δικάσεται ἀποθανῆν, ὡς ἡ-
 πῶν τῶν τάξιμ' ὅ δὲ θάνατός
 ἔστι, οὐδὲ θάνατος. παρὶ τῶν δὲ
 καὶ ἡμεῖς, ἐρωτῶμεν τὰ γιγνό-
 μενα, καὶ ἠκούμεν ἅμα τῶν
 λυχνῶν ἀπλογομένων, καὶ
 τὰς αἰτίας διζόντων, δι' ἃς
 ἐβράδωσον, ἔνθα καὶ τὸν ἡ-
 μίτερον λυχνῶν ἐγνώρισεν,
 καὶ προσεπέμην αὐτὸν, περὶ
 τῆ καὶ οἴκου ἐπιθανόμενον,
 ὅπως ἔχοισιν ὅ δὲ μοι πάντα
 διηγήσατο. τὴν μὲν δὲ νύκτα
 ἐκέλευ αὐτοῦ ἰμεῖναιμεν. τῆ
 ἐπιούσῃ δὲ ἄρα νῆς, ἐπλε-
 μεν πλοῖον τῆ νεφῶν. ἔνθα
 δὲ καὶ τὴν Νεφελοκοκκυγίαν

Domus illis & lychneones
 seorsum unicuique erant, &
 hominum more appellaban-
 tur, & vocem emittentes au-
 diebamus: neque nocebant,
 sed potius ad diuertendum
 inuitabant. Nos tamen fore-
 midare, nec nostrum vel va-
 nus opud illas canare, aus
 capere somnum est ausus.
 Palatium autē illis in media
 ciuitate extructū est, vbi per
 totam noctem earum sedet
 princeps, nomine vnāquaq̃
 compellans. Quacūq; verò
 non paret, condemnatur ad
 mortem vt transfuga. mors
 autē est extingui. Astantes autē
 nos considerabamus quæ fie-
 bant, simulq; lucernas respō-
 dentes audiebamus, causasq;
 quare abfuisent dicentes.
 Hic & lucernam nostram a-
 gnoui, & allocuius rogabā,
 quomodo se haberent dome-
 stici nostri. ea autem mihi
 omnia enarrauit. & noctem
 quidem illam ibi mansimus.
 Sequenti verò die soluentes,
 secus nubes nauigabamus.
 Hic & Nephelococcygiam
 vidimus

ἴδμεν ἰδόμενος, ἰθαυμάσας
 μὲν ἔμμεν τοι ἐπέμμεν αὐ-
 τῆς, οὐ γὰρ εἶα τὸ πνεῦμα.
 βασιλεύει μὲν τοι αὐτῶν Κο-
 ρωνὸς ὁ Κορυνθίαν ὄ. καὶ ἰ-
 γὰ μιν ἰδὼν Αἰσούφάνους τὸ
 ποιητοῦ, ἀνδρὸς σοφοῦ καὶ ἀ-
 ληθοῦς, καὶ μάττω, ἰφ' οἷς ἔ-
 γραψὲν ἀπιστοῦ μινον. τρίτη
 δ' ἔπειτα τούτης ἡμέρας, καὶ τὸν
 Ωκεανὸν ἴδμε σαφῶς ἐαρῶ-
 μιν, γῆ δὲ οὐδ' αὐτοῦ, πάλω
 γὰ τῶν ἰφ' αἰετῶν, καὶ αὐτὰ
 δὲ πηγὰς ἴδμε, καὶ ἴμε-
 ραυτὰς ἐραυτῶντο. τῆ τι-
 τάρτη δὲ, περιμυσθῆσαν,
 μαλακῶς ἐν ἰδόμενος ἔνω-
 ματ ὄ. καὶ σωμῆσαν ὄ. ἰς
 αὐτὴν πάλω θάλασσαν πατεῖθης
 μιν, ὡς δὲ τὸ ἴδμε ἰψά-
 σαμιν, θαυμάσιον ὡς ἴμε-
 ρομιν, καὶ ἴμερ ἰψάρομιν,
 καὶ ἴμερ ἰψάρομιν ἐν τῶν
 παρόντων ἰποῦμιν καὶ
 ἐπερῆσαν ἰψάρομιν καὶ
 γὰρ ἴμερ ἰψάρομιν οὐσα, καὶ
 ἴμερ ἰψάρομιν τὸ πῆλα ὄ. ἴμε-
 ρομιν δὲ ἀρῆ καὶ ἴμερ
 ἴμερ ἰψάρομιν ποικίλεις, ἴ-
 μερ τὸ βίλιον μεταβο-
 λῶ. καὶ γὰρ ἴμερ δύο μόνως
 ἴμερ

vidimus orbem, videntesq;
 admirati sumus: neq; in eam
 descendimus, non enim per-
 mittebat aura. Imperat au-
 tem illis Coronus Cotta-
 phionis filius. Tum ego^m A-
 ristophanis poeta recorda-
 tus sum, hominis quidem sa-
 pientis ὄ. veri, ac in his que
 scripsit, frustra non credui.
 Tertia autem ab illa die, ὄ
 Oceanum iam manifeste vi-
 debamus, terram autem nuf-
 quam, præter aërias illas,
 que iam ipse quidem igneæ
 ὄ micantes mihi videban-
 tur. Quarta autem die circa
 meridiem molliter aspiran-
 te aura ὄ subsidente, in ma-
 re deponimur. Ut verò a-
 quam attigimus, mirè ac su-
 pra modum læti fuimus, ὄ
 omnibus prandium ex ijs
 que suppetebant exhibui-
 mus, ὄ descendentes nata-
 bamus. erat enim tranquil-
 lum mare. Sed, ut videtur,
 sæpenumeròⁿ mutatio in
 melius, maiorum malorum
 consuevit esse principium.
 Etenim nobis duos tantum
 dies

ἡέρας ἐν ὕδατι πλοῦσαν
 τις, τῆς τρίτης ἑποφανούσης,
 πρὸς ἀνίσχοντα τὸν ἕλιον
 ἄφρω ἑρῶμεν θηρία καὶ κή-
 τη ποσσά μιν καὶ ἄλλα, ἐν δὲ
 μίγιστον ἀπάντων, ὅσον πλε-
 ῖστον χιλιῶν καὶ πεντακο-
 σίων τὸ μέγεθος. ἰσθία δὲ
 κεκμηδός, καὶ πρὸ ποσοῦ τα-
 ράστου τῶν θαλάσσιων, ἀ-
 φρῶ τε περικλυθόμενον, καὶ
 τὸς ὀδύνας ἐκφάνον, πολλὸν
 τῶν παρ' ἡμῶν φασκῶν ὑψυ-
 λῶν εἶρους· ὄξεις δὲ πάντας,
 ἄσπερ σκόλοπας, καὶ λευκὸς
 ἄσπερ ἰλιφαντίου. ἡμᾶς
 μὲν οὖν τὸ ὕψιστον ἀμυδίου
 προσεπώνοντο καὶ περὶ τὰς
 βόντων, ἡμίνοντες τὸ δὲ ἕδω
 παρῶν, καὶ ἀναρροφῶσαν, ἡ-
 μᾶς αὐτῇ νηὶ πατέμεν. ἔμιν
 τοι ἔφθη σωμαρῶσαι τοῖς
 ὀδύσιν, ἀλλὰ δὲ τῶν ἄραιων
 μάτων ἡ ναὺς ἄς τὸ ἔσω διε-
 ζῆτιον. ἰπὰ δὲ ἔνδορ ἡμῶν,
 τὸ μὲν πρῶτον, σκότος ἦν,
 καὶ οὐδὲν ἰωρῶμεν ὕψιστον
 δὲ αὐτὸ ἀναχανόν, ἔδο-
 μεν καὶ μίγα, καὶ πάντη
 πλάτῃ, καὶ ὑψυλῶν, ἰκανὸν μὲν
 εἰς ἄνω πόλιν ἰγομεν. ἔσπερ

die feliciter navigāib9, ille
 lucente tercia ad orientē so-
 lem repente feluas vidimus,
 & cete cū multa alia, tum
 omnium maximum, & quin-
 gentorum & mille stadia-
 rum magnitudine. aduenie-
 bat autem hians, & mare
 procul turbans, spumaquē
 undiq; circumfusum. Den-
 tes exerebat phallis nostris
 multò longiores, acutos om-
 nes vi pali, ac ebore can-
 didiores. Nos igitur cū
 postremū nobis mutuo va-
 le dixissemus, & amplexi
 essemus, praestolabamur: &
 cū resorberet, vna cum
 naui ipsa nos deglutiuit.
 Non autem contigit in den-
 tes offendere, sed per eorum
 raritatem nauis delapsa in-
 trò decidit. Vbi autem in-
 tus fuimus, primò quidem
 obscurum erat, & videba-
 mus profus nihil. Tandem
 eo hianse videmus cetū ma-
 gnum vnde quaq; alium la-
 tumq; & ciuitatis capacem,
 quae vel decem hominum
 millia capere possit. Erant
 praeterea

το δ' ἰσμίω καὶ μικροὶ ἰχ-
 θύς, καὶ ἄλλα ποτὰ θηρία
 συγκομιμένα, καὶ πολλῶν
 ἱστῶν, καὶ ἄγκυρα, καὶ ἀνθρώ-
 πων ὀστία, καὶ φορτία. κατὰ
 μίσηρ δὲ, καὶ γῆ καὶ λόφοι ἤ-
 σαμ, ἱμοὶ δοκῆν, ἰκτὶ δὲ
 ἤρκαθιπυ, σωίφανσα. ὕλη
 ἔρῳ αὐτοῖς, καὶ λευθα παν-
 σοῖα ἐπιφύνη, καὶ λαχαναί-
 βιβλασηφ, καὶ ἰσκη πάντα
 ἰξαρζασμένοις. περίμηρ
 δ' ἴγῆς, σάδιοι σακίοιοι καὶ
 τισσαράκοισα. λέδ' ἰδῆν καὶ
 ἔρρητα τὰ θαλάσσια, λάρεν, καὶ
 ἀλκυόνας, ἐπὶ τῶν δ' ἰσφῶν
 ἠτοπῶντα. τότε μιν οὐρ-
 πὶ πολὺ δ' ἀκρόμορν. ὕσρορ
 δὲ ἀνασῆσας τὸς ἰσάρεν, πλὴν
 μιν νῦν ἠπὶ τῆς ἠρῆσας, αὐ-
 τοὶ δὲ τὰ πωρεῖα σωτρίσαν-
 τες, καὶ ἀνακαύσαντες, δά-
 πνον ἰκτὶ παρόντων ἰποιοῦ-
 μεθα. παρὶκτὸ δὲ ἄφθονα
 καὶ παντοδ' ἀπὰ κρία τῶν ἰχ-
 θύων, καὶ ὕδωρ ἴτι, τὸ ἐκ τοῦ
 ἰωσφῶρ ἄχορμιν. τῆ ἰπίση δὲ
 ἰσναςάντες, εἴ ποτε ἀναχά-
 νοι τὸ κῆτ', ἰωρῶμιν ἄμο-
 τῆ ἰσφ' ὄρν, ἄμοτῆ δ' ἰμόνον τὸν
 ἰρανὸν, ποτῶν ἰκτὶ νῆσας

præterea passim & parui
 pisces, & alia quedam ani-
 malia concisa multa, na-
 uiumq; vela, & anchoræ, &
 hominū ossa & onera. Circa
 medium verò & terra &
 colles erant, vt conijcio, ex
 eo quem absorpserat limo,
 accumulati. Igitur & sylua
 in his innata erat, & arbo-
 res omnigenæ, oleraq; ac-
 creuerant, ac cuncta cultis
 agris similia. circuius autem
 terra stadia 200 & 40. E-
 rat aut̄ videre & marinas a-
 ues, laros & alcyonas in ar-
 borib. nidificantes. Tunc ve-
 rò plurimum lachrymati fui-
 mus. Demiq; cū erexissem co-
 mites, nauem fulcimus, ipsiq;
 è silicibus excitantes ignem,
 & accendentes, carnem ex
 his, quæ aderant, fecimus.
 Aderant enim omnigenum
 piscium carnes, aquamq; ad-
 huc ex Lucifero etiam ha-
 bebamus. Sequenti verò es-
 xurgentes die, si quādo hias-
 set cetus, nonnunquam mon-
 tes videbamus, quandoq; so-
 lum cælū, quandoq; insulas

nam

καὶ γὰρ ἰδομένουσα φερομένη
 του αὐτοῦ ὄξιος πρὸς πᾶν
 μίρον τῆς θαλάσσης. ἵστα
 δὲ ἑὸς ἰθάδες τῆς διατριβῆς ἐ-
 γιγνούμεθα, καθ' ὧν ἐπὶ τῶν
 ἰταύρων, ἐβάδιζον ἐς τὴν ὕ-
 λην, περισκεψάμεθα τὰ πάν-
 τα βουλόμεν. ὄψα δὲ
 ὕλους εἶναι διελθῶν ἐκδι-
 ούς, ὄβρον ἐρῶν Ποσειδῶ-
 νος, ὡς ἰδύλον ἢ ἐπιτραφῆ,
 καὶ μὲν οὐ ποτὸν, καὶ τάφους
 πομπούς, καὶ σήλας ἐπ' αὐ-
 τῶν, πλεσίον τε πηλὸν ὕδα-
 τος διαγοῦς. ἔτι δὲ καὶ νε-
 νὸς ὑλακλῶ ἠκούμεν καὶ λα-
 τῶν ἐφ' αὐτῷ πῶρρ' ὄβρον, καὶ
 τινα καὶ ἐπικυλίον ἀναλόμεν.
 σπουδῆ δὲ βαδίζοντες, ἐπι-
 σάμεθα πρὸς βύτην καὶ νεανί-
 σκα. μάλα προθύμως πρᾶ-
 σιάν τινα ἐργασομένοις, καὶ
 ὕδατος ὄβρον τῆς πηγῆς ἐπ' αὐ-
 τῶν διοχετεύουσι. ἰδομένη δὲ
 ὄβρον ἄμα καὶ φοβηθέντες ἐ-
 σήμεν. λακύνοι δὲ ταυτῶν
 ἡμῶν, ὡς τὸ ἕκός, παθόν-
 τες, ἀναυδοὶ παρρησιασάν.
 κῆνος δὲ ὁ πρὸς βύτης ἐφύ-
 τινος ἑμῆς ἀραϊστὴ, ὡς ἔφησι
 πῶτερον,

nam sentiebamus eum con-
 cūe ferri ad omnem plagē
 partem. Postquam autem
 mentioni iam assueci era-
 mus, accipiens ē comitibus
 septem, deambulabam per
 sylvam, cuncta lustrare ac
 explorare volens. Necdum
 quinque stadiis totis digressus,
 inueni facellum quod-
 dam Neptuni, quemadmodum
 testabatur inscriptio:
 ac paulō post & sepulchra
 multa, & columnas desu-
 per, iuxtaquē fontem perspicu-
 e aquæ: & canis etiam
 latratum audiimus: lon-
 gequē apparebat fumus, &
 domum quampiam conij-
 ciebamus. Festinanter igitur
 accedentes, offendimus
 senem & adolescentem seu-
 dulō ac diligenter sulcum
 quendam facientes, ac per
 eum aquam de fonte deri-
 uantes. Laeti ergo simul ac
 territi constituimus: illi verō
 idem & nobiscū meritō pas-
 si, sine voce steterē. Tandem
 verē aliquando: Qui vos
 estis aduena, inquit senex,
 num

πότερον, ἔφη, τῶν ἑναλίων
 διαμόνων, ἢ ἀνθρώποι δυ-
 ευχεῖς, ἡμῶν παραπλήσιοι;
 καὶ ἴδ' ἡμεῖς ἀνθρώποι ὄν-
 τες καὶ ἐν γῆ παρῆστές, νῦν
 θαλάσιοι γινόμεμεν· καὶ
 συνομηχόμεθα ὡς πείχονται
 τοῦτο θεῖον, οὐδ' ὁ πάσχο-
 μεν ἀκείως ἀδούτος· τίθνα-
 να μὲν γὰρ ἀνάλομεν, ἢ ὡς
 εἰ πιστεύομεν, πρὸς ταῦτ' ἰ-
 ζῶ ἔσμεν, ἢ ἡμεῖς τοὶ ἀνθρώ-
 ποι νῦν ἡμεῖς, ὁ πᾶτερ, ἴσ-
 μεν, ἀλλ' ὡς σκέψασθαι καὶ
 ταποθήσει· προήλομεν δὲ
 ἐνῶ, βουλόμενοι μάθωρ τὰ
 ἐν τῇ ἑλπίδι, ὡς ἔχθ'· ποτὴ γὰρ
 τις καὶ δάσι· ὅτι φάνητο δαί-
 μων δὲ τις, ὡς ἔοικεν, ἡμᾶς
 ἤγαγε, δὲ τὴν ὁφειλόμενος καὶ
 ἠσσομένους, ὅτι καὶ μόνον ἐν
 ὡς δὲ καθάργημεθα ὡς θεῖον·
 ἀλλὰ φράσσομεν ἡμῶν τὴν
 τοῦ τύχης, ὅστις ἄρ, καὶ ὅπως
 δεῦρο ἠσθλῶς· ὁ δὲ οὐ πρό-
 τερον ἔφη ἰσθῆν, οὐδ' ὡς
 σκεῖται παρ' ἡμῶν, πρὶν
 ξηρίων τῶν παρόντων με-
 ταδοῦναι· καὶ καθῶρ ἡμᾶς ἢ
 γὰρ ἐπὶ τῶν οἰκίαν· ἐπιποίητο
 ἢ αὐτάρκη, ἢ σθένος ἐν φρο-
 σήμῳ,

num ex marinis estis dixi,
 an infelices homines nobis
 similes? Etenim nos homi-
 nes, & in terra nutriti, ma-
 rini nunc sumus, fluctuan-
 tes hac belua circumclu-
 si, neque quid de nobis sit, sa-
 tis nouimus. Mori quidem
 videmur, viuere tamen arbi-
 tramur. Ad hac ego: Et
 nos, inquam, o pater, ad su-
 mus hic homines aliunde pro-
 fecli, ipsa cum nauī nuper
 absorpti. Accessimus autem
 nunc volentes scire, quae in
 sylua sint, quomodo se ha-
 beant. multa enim nobis &
 densa visa est. Deus autem,
 ut videtur, nos duxit, te ut
 videremus, sciremusque nos
 in hac belua inclusos esse
 non solos. Sed narra nobis
 tuam ipsius fortunam, quis
 quis es; & vnde huc intro-
 ierit. Is autem inquit: Non
 dicam, neque quae apud me
 sunt, scietis, nisi prius hospitio
 recepti, ex praesentibus bonis
 fruamini. simulque acceptos
 nos duxit in domū. Cum au-
 tem nobis olera & glandes ap-
 posuisset,

ἄλμυτο, καὶ τὸ παῖξερτο.
 παραθεῖς δὲ ἡμῖν λαχανά
 τε καὶ ἀκρόθρυα, καὶ ἰχθῦς, ἴ-
 τι δὲ καὶ οἶνον ἰχθῦας. ἰσθ-
 εῖν ἰκανῶς ἐκορέθημεν, ἔ-
 πωθάνοντο δὲ ἐπιπόνθημα.
 ἡγῶν πάντα ἕξιν διηγήσα-
 μῶν, τὸν τε χαμῶνα, καὶ τὰ
 ἐν τῇ νῆσῳ, καὶ τὸν ἐν τῷ ἀ-
 ἔειπον, καὶ τὸν πόλιμον,
 καὶ τὰ μα, μέχρι τῆς ἐς τὸ κῆ-
 ρο καταδύσας. ὅθι ἔπι-
 θαιμάσας, καὶ ἀντὶς ἐν μί-
 ρη τὰ ἡδ' αὐτὸν διέξῃ, λέ-
 γων τὸ μῦθον ἡμῖν, ὁ ξέ-
 νος, Κύπριος, ὁρμηθεὶς δὲ
 ἡδ' ἐμπορίαρ ἀπὸ τῆς πατρι-
 δος, μετὰ πᾶσι, ὁρῶν-
 τε, καὶ ἄλλων πομπῶν οἰκῆ-
 ῖλλον ἄς Ἰταλίαν ποικίλον
 φορτίον κομίσων, ἐπὶ νῆος
 μεγάλης, ἢ ἐπὶ σκάβη τοῦ
 κῆτος ἐγγελευμένῳ ἴσως ἰσ-
 ράκατι. μέχρι μὲν οὖν Σικι-
 λίας ὄνυχῶς διηπλοῦσα μῦ-
 ρῶν δὲ ἀρπαδύτῳ ἀν-
 ῶσφορῶ, τριταῖος ἐς τὸν Ω-
 κείαν ἀπῆλθον, ἔνθα τὸ
 κῆτος περιτυχόντες. καὶ αὐ-
 τανθοὶ ἡδ' ἀποθύρες, δύο ἡ-
 μῶν, τ' ἄλλον ἀπῆλθοντων,

posuisset: ac pisces, vinumq;
 infudisset: postquam saturi
 fuimus, rogabat quid nobis
 accidisset. Cui ego omnia ut
 sese habebant enarraui: mi-
 mirum tempestatem illam,
 & quid in insula contigisset,
 tum nauigationem in aëre,
 atque bellum cum reliquis
 alijs, usque ad id quod à ce-
 to absorpti fuerimus. Ille
 verò supra modum admira-
 tus, & ipse ex parte quid sibi
 contigisset enarrabat, ait-
 batq;: Genere quidem, ho-
 spites, sum Cyprius. Egres-
 sus autem ad mercatū cum
 filio quē videatis, alijsq; meis
 familiaribus multis nauigā-
 bam in Italiam, nauī quidem
 magna, ac varijs mercibus
 onusta, quam fortē in ore ce-
 ti dissolutam vidistis. Igi-
 tur in Siciliam usque felicī-
 ter nauigauimus: inde vio-
 lento flatu ablati, post ter-
 tiā diē in Oceanū delati fui-
 mus: hīc in cetum inciden-
 tes, & ipsa cum nauī ac com-
 mitib; absorpti, ceteris mo-
 rientibus, duo nos euasimus.

ἰσάθην μὲν θάψαντες δὲ τοὺς
 ἑταίρους, καὶ καθὼς τῷ Ποσει-
 δῶνι δαμάμενοι, τῶν τοῦ
 βίου ἰσθμῶν, πάλαι μὲν καὶ
 παλαιότες, ἰχθύς δὲ σιτούμε-
 νοί, καὶ ἀκρόβρυα, πομπὴ δὲ,
 ὡς ὄρατε, ἢ ἕλη, καὶ μὲν καὶ
 ἀμπέλους ἔχει πομπὰς, ἀφ'
 ὧν ἴδιος οἶνός γίνετα·
 καὶ τὴν πηλὴν δὲ ἴσως ἔδει-
 τε καμίσειν καὶ ψυχροτάτου
 ὕδατος. οὐδὲν δὲ ἀπὸ τῶν
 φέροντων ποιοῦμεθα, καὶ πῶρ
 ἀφθονοῦ ποιοῦμεν. καὶ ὄβρυα
 δὲ θηροῶμεν τὰ ἀντιόμου-
 να, καὶ ἰόντας ἰχθύς ἀγρεύο-
 μεν, ἰξίοντες ἐπὶ τὰ βραχ-
 χία τοῦ θεοῦ. ἔνθα καὶ νέε-
 μεθα, ὅποταρ ἰπιτυμῶσε-
 μεν. καὶ μὲν καὶ ἰμυγὸν οὐ
 πόρρω ἐστὶν ἀλμυρὰ, πάλαι μὲν
 ἔκοσι τὴν περὶ μίτρον, ἰχθύς
 ἔχουσα παντολαπούς. ἐν ἧ
 καὶ νηρόμεθα, καὶ πάλαι μὲν
 ἐπὶ σκάφους μικροῦ, ὃ ἐν
 ἰουπηγυράμην. ἐν δὲ ἡ-
 μῖν δεῖ τῆς καταδόσεως ταύ-
 τα, ἢ πάλαι καὶ ἔκοσι. καὶ τὰ
 μὲν ἅμα ἴσως φέροντες
 νοομεθα. οἱ δὲ γέροντες ἡ-
 μῖν καὶ πάροιχοι, σφόδρα
 χαλεποὶ

Sepulcris autem socijs tem-
 plum Nepruno ereximus, &
 eam quam videtis, agimus
 vitam. Olera quidem ex
 horro legimus, vescimur ve-
 rō piscibus ac glandibus.

Multa autem, ut videtis est
 sylva, & sanē vineas habet
 plures, è quibus nobis vinum
 exoritur dulcissimum, fon-
 temque non minus optima
 quam frigidissima aqua.
 Lectulum autem substerni-
 mus è frondibus, ignemque
 succendimus copiosum, ad
 uolantesque volucres aucu-
 pamur, piscamur & viuos
 pisces, ad belue branchias
 sollicitatos, vbi abluimur si
 quando cupimus. etenim
 stagnum falsum est non
 procul, viginti stadiorum
 circuitu, quoduis piscium
 genus continens, in quo &
 namus, & nauigamus para-
 ua in cymba, quam ipse
 compegi Annos autem à
 certi absorpti septem & tri-
 ginti numeramus: & alia
 quidem vicunque ferre poss-
 semus: sed incolæ & vicini
 mole sibi

χαλκοί καὶ βαρῆς ἄσιρ, ἀ-
 μικτοί τε ὄντες, καὶ ἄγριοι.
 ἔχῃ γὰρ, ἔφλωιζὸν, καὶ ἄπιοι
 τινὲς ἄσιρ ἰσθμῶν καὶ πό-
 λιοι μὲν οὖν, ἔσθῃ, καὶ ἄξι-
 νοι, καὶ τὰς μορφὰς ἀπόκο-
 τοι. τὰ μὲν ἔρ ἰσπίσια
 καὶ οὐράα τῆς ὕλης Ταειχά-
 νης οἰκοῦσιν, ἔθνη ἔχουσιν
 λυωπῶν, καὶ παραβορῶ-
 σαπορ, μάχιμον καὶ θρασὺν
 καὶ ἀμοφάγορ. τὰ δὲ τῆς
 ἰτίρας πηλοῦ, κατὰ τὸν
 δεξιὸν τοῖχον, Τεταρομίν-
 διαις, τὰ μὲν ἄνω ἀνθρώ-
 ποις ἰοικότες, τὰ δὲ κάτω
 τοῖς γαλιάταις, ἡπῖον μὲν
 τοῖς ἀδικοῖς ἐσὶ τῶν ἄσων.
 τὰ καὶ δὲ Καρρινόχαρις
 καὶ Θυνοκέφαλοι, συμμα-
 χίαν τε καὶ ἐλίαν πρὸς ἐς
 αὐτοὺς ποιοῦμενοι. πᾶς
 δὲ μεσόχαιαρ νύμονται Πας-
 γουράδα, καὶ Υἱλόποδις,
 γέννημα μάχιμον καὶ θρσι-
 κῆτατορ. τὰ ἰῶα δὲ, πρὸς
 αὐτῶν ὡς σῶματι, τὰ ποτὰ
 μὲν ἔρημά ἐστι, προσαν-
 ῖσμονα πᾶσι θαλάσσι. ὅμοια
 δὲ τὰυτὰ ἐστὶν ἔχω, φέ-
 σον Υἱλόποσιρ ποτιλῶρ,

molesti vehementer sunt &
 onerosi, ferique & agre-
 stes. Pape, inquam ego,
 & alij etiam sunt in ceto?
 Multi quidem, inquit, & imo
 humani, ac visu deformes.
 Nam occidentalem & ex-
 iremam sylvæ partem Te-
 richanes inhabitant, gens
 oculis anguillinis, & facie
 Carabea, bellatrix, temera-
 ria ac mordax. Aliam quæ
 ad dextrum est latus, Tri-
 tonomendites tenent, supe-
 rioribus quidem paribus
 hominibus similes, inferio-
 ribus verò felibus: atquæ
 alijs minus immites sunt.
 Ad laevam verò Carcino-
 chires, & Thynocephali,
 mutua inter se amicitia &
 fœdere iuncti. Mediter-
 raneam denique Paguræ
 ac Psittopodes, genus bel-
 licum, ac celerissimum.
 Quæ ad orientem, ad be-
 luse videlicet os vergūt, de-
 ferta ut plurimum sunt, &
 à mari stagnantia: tamen
 & hæc ego teneo, vectigal
 pendens Psittopodibus,

ἰκάνει, ἔτους, ὄρεα περὶ ἡλίου
 σία τοιαύτη μὴ ἢ χθώρα ἐστίν.
 ἡμᾶς δὲ καὶ ὄρεον, ὅπως δι-
 νησάμεθα τοσοῦτοις ἔθνεσι
 μάχισθαι, καὶ ὅπως βιοτεύσο-
 μιν πόσοι δὲ, ἔφλω ἰγῶ, οὐκ
 τοι πάντες ἄσι; πλείους ἔφη
 τῶν χιλιῶν. ὅπλα δὲ τίνα ἔ-
 σιν αὐτοῖς; οὐδὲν ἔφη πλὴν
 ὄσα τῶν ἰχθύων. οὐδὲν, ἔφλω
 ἰγῶ, ἄριστ' ἂν ἔχοι σὺ μάχης
 ἰσθῆν αὐτοῖς, ἅτε ἴσιν ἀνό-
 πλοισι, αὐτὸς γὰρ ὠπλισμένος.
 εἰ γὰρ ἰρατισθῶν αὐτῶν, ἀ-
 θλιῶς τὸ λοιπὸν οἰκήσομαι. ἔ-
 δεξε ταῦτα, καὶ ἀπελθόντος
 ἐπὶ νῆων, παρισκευάσθη. ἔ-
 σπία δὲ τοῦ πολέμου ἔμνη-
 λην ἰσθῆδα, ἢ φόρον ἢ ἀπό-
 δοοσις, ἢ δὴ ἢ προθεσμίας ἐ-
 κεινάσθαι, καὶ δὴ οἱ μὲν ἔπει-
 πον, ἢ διασμῶν ἀπαυθύνει, ὁ
 δὲ ἰπποπόδες ἀποκρινόμε-
 νος, ἀπεδίωξε τοὺς ἀγγέλους,
 πρῶτον οὖν οἱ Ἰπποπόδες,
 καὶ οἱ Παγουργάδαι, χαλε-
 πῶν οὖν οἱ Σκινθάρου (ἢ
 γὰρ ἰκαλῶ) μὴ ἀποκλῆσθαι
 ἐφ' ἑαυτοῖς. ἡμᾶς δὲ πλὴν
 ἐφοδῶν ἰπποπόδες, ἔξω
 διδάσκοντες ἀνιένοντες, λό-
 γου

ostrea quingenta. Hac au-
 tem sic se habet regio. Nos
 autem prospicere oportet,
 quomodo possimus tot cum
 gentibus congregari, & quo
 iure viuere. Quot, inquam
 ego, omnes hi? Plures, in-
 quit, mille. Armis autem
 quibus utuntur? nullis, in-
 quit, nisi piscium osibus. L-
 gitur, inquam ego, feliciter
 dimicabimus, si nos his bello
 congregiamur, utpote nos
 armati cum inermibus. Si
 enim eos superabimus, post-
 hac sine timore viuemus.
 Quae ut probauimus, abeun-
 tes ad nauem accingebamur.
 Belli autem causa futura e-
 rat, quod pensio non persol-
 ueretur, iam pacis tempore
 imminente. Et illi quidem
 misere tributa postulantes:
 is verò superbe respondens,
 nuncios persequutus est. Pri-
 mi igitur Psittopodes & Pa-
 guradae Scintharo (sic enim
 vocabatur) indignati,
 cum tumultu ingruerant.
 Nos verò aggressum praeui-
 dentes, stetimus armati,
 insidias.

ρον τινὰ προτάξαντις ἀν-
 θρώπων πέντε, καὶ ἑκοσίη. ἔρη-
 το δὲ αὐτοῖς ἐν πένδεσσα, ἐ-
 παύσαντο ἰδῶσι παρεληλυθό-
 τας τὸς πολεμίους, ἐπανίστα-
 σθαι, καὶ ἕτως ἐποίησαν. ἐπα-
 νασάντες γὰρ, κατόπισιν ἐκοσμοῦν
 αὐτοὺς, καὶ ἡμεῖς δὲ καὶ αὐτοί,
 πρῶτον ἢ ἑκοσίη τῶν ἀριθμῶν
 ὄντων (καὶ γὰρ καὶ ὁ Σκίμβρα-
 ρος, ἢ ὁ πάς αὐτῶ, σωισπρα-
 τεύουτο) λωτριάσομεν, ἢ συμ-
 μιξάντες θυμαῖον ἢ ῥώμη, δι-
 κινθωνόμορον, τέλος δὲ, προκλή-
 αὐτῶ ποιησάμενοι, λατριά-
 ξαντες ἀρχὴ πέντε πολεμίων, ἀ-
 πῆτανον δὲ τῶν πολεμίων,
 ἑβδόμηκοντα καὶ ἑπτά, ἢ
 ἑξήκοντα ἑξήκοντα, καὶ ὁ λυθιρνήτης
 κίβητος πλεονεξία παρὰ τὸ
 μετὰ φρονεῖν. ἐκένω μὲν ἄν
 τὴν ἡμέραν καὶ τὴν νύκτα, ἐν
 πηλοσάμιθα τῆ μάχῃ, ἢ πρό-
 πωρον ἐσησάμεν, ῥάχιον ξη-
 ρὰν διελθὼν ἀναπήξασθαι.
 τῆ ἡμερᾶς δὲ, ἢ οἱ ἄλλοι ἀ-
 νόμοι παρήσαν, τὸ μὲν
 ἀξιόμοι κέρας ἔχοντος οἱ Τα-
 ρεχάνων, ἢ ἄτο δὲ αὐτῶ Πύλα-
 ρος, ἢ δὲ ἀνὸρ μὲν οἱ Θωο-
 κίφατοι, ἢ μίσηρον δὲ οἱ Καρ-

insidias statuentes hominum
 quinque & viginti. Prae-
 ceptum autem erat his qui
 ex insidijs erant, ubi praes-
 tergressos hostes vidissent,
 insurgent. quod & fes-
 cere. Nam insurgentes à
 tergo caedebant illos, nos
 verò & ipsi vigintiquinque
 (siquidem Scimbarus eius-
 que filius commilitabatur)
 obuiaimus, committentes-
 que manum ita & viribus
 decernebamus. Deniq̃ con-
 uersos in fugam, ad suas vs-
 que latebras insequuti sum-
 mus. Cæsi autem ex hostie
 bus sunt nonaginta, è no-
 stris verò vnus, & gubernator,
 tergum triglae costa per-
 fossus. Die igitur illa &
 nocte mansimus in praelio,
 trophæumq̃ statuimus, ari-
 da Delphini spina in subli-
 me erecta. Sequenti verò
 die aderant & alij, quae fa-
 cta fuerant sentientes. Dex-
 trum quidem cornu Tari-
 chanes, quos & Pelamus
 ducebatur, leuum Thyno-
 cephalii medium Carcinon-
 chires

νόχερον. οἱ δὲ Τριτωνο-
 μένδεις τὴν ἰσχυρὰν ἕχον,
 οὐδ' ἑτέροις συμαχῆν προ-
 αροῦμενοι. ἡμεῖς δὲ προα-
 παντίσαντες αὐτοῖς, ἠπὲρ
 τὸ Ποσειδώνιον προσεμίξα-
 μιν, πολλῆ βοῇ χεῖμενοι.
 ἀντιχρὶ δὲ τὸ κῆϛ, ὡσπερ
 τὰ σπυλαα. πρὶν ἄμφοι δὲ
 αὐτῶς. ἀτι γυμνήτας, καὶ κα-
 ταδιώξαντες ἰς τὴν ὕλην,
 τὸ λοιπὸν ἰπεκράτοῦμεν τῆς
 γῆς. καὶ μετ' οὐ πολὺ κή-
 ρυκας ἀποσελάκντες, νεκροὺς
 τε ἀντροῦτο, καὶ περὶ εἰς
 αἰας ἀνέλεγοντο. ἡμῶν δὲ
 οὐκ ἴδιον ἐσπινδιόσαι, ἀπὸ
 τῆ ὑπεραῖα χαρήσαντες ἐπὶ
 αὐτοῖς, πάντας ἀρδῶν ἐξε-
 κόψαμεν, πλὴν τῶν Τειτωσ
 νομινδῶτων. οὗτοι δὲ, ὡς ἔσ-
 δον τὰ γινόμενα, ἀσθρα-
 μόντ' ἐκ τῶν βραχίλων,
 ἀφῆκαν αὐτοῖς εἰς τὴν θά-
 λασσαν. ἡμεῖς δὲ τὴν χῶ-
 ραν ἐπιπόρτις, ἔρωμον ἡ-
 δη οὐσαν τῶν ποικίλων,
 τὸ λοιπὸν ἀδελῶς κατοικοῦ-
 μεν, τὰ ποικῶ γυμνασίοις,
 τε καὶ, κωμυγίοις χεῖμενοι καὶ

chires tenebant. nam Tri-
 tonomendetes quiescebant,
 neutri parti addicti. Nos
 verò congressi apud Neptu-
 ni templum obuiauimus,
 manuque conseruimus,
 multo clamore usi. Reso-
 nabat autem cetus, ut an-
 tra solent. His etenim in fu-
 gam versis (erant enim ex-
 pediti undique) & in syl-
 uam fugatis, ex illo terra
 potiti sumus, neque post
 multum præcone misso su-
 stulerunt suos in bello mor-
 tuos, fœdera & amicitias
 postulantes. Nobis verò de
 amicitia vel fœdere non est
 pifum, sed postera die con-
 uersi in eos, funditiu om-
 nes cæcidimus, præter Tris-
 tonomendetes. Siquidem
 hi ut vidère quæ contige-
 rant, dilapsi per ceti bran-
 chias, desilière in mare.
 Igitur prouinciam ingres-
 si iam hostibus vacuam des-
 ceterò absque timore ha-
 bitabamus, palæstris, a-
 lijsquæ gymnasiis plurimùm
 ac venationibus dediti.

Quant.

καὶ ἀμπελοποιῶντων, καὶ τὸν
 καρπὸν συγκομιζόμενοι τὸν
 ἐκ τῶν ἀγρῶν. καὶ ὅπως,
 ἰσχυρῶς τις ἐν δισμωτησίῳ
 μέγαλον ἐπέκλιθη πρῶτον ἐν
 χιλυμφοῖς. ἔπειτα τὸν μὲν αὐτὸν,
 καὶ μέλας ὄκτω, τούτων διή-
 γουσαν τὴν τρόπον. τῷ δ' ἐν-
 νοστῷ μὲν, πέντε ἡμέρας,
 περὶ πλὴν δαυτέρου τοῦ σώ-
 ματος ἀνοιξίον (ἀπαξ γὰρ δὴ
 τούτο, κατὰ πλὴν ἄρα ἐνοσ-
 τῶν, ἵπποια τὸ κῆρ, ὡς ἡ-
 μάς πᾶς τὰς ἀνοιξίας τεκμαί-
 ρομαι τὰς ἄρας) περὶ δὲ πλὴν
 δαυτέρου, ὡς ἔφην, ἀνοιξίον,
 ἄφρο βοῦτε ποσσὶ, καὶ ὄρου-
 βος ἡνίκε, καὶ ὡσπερ λιλάς
 σμάτα, καὶ ἄρσιαι. παρα-
 χθόντες αὐτῶν, ἀνεργασίαν ἐπὶ
 αὐτὸ τὸ σῶμα τοῦ θείου, καὶ
 εἰς αὐτὸν ἐντὸς τῶν ὀδόντων,
 καθεωρομένων ἅπαντα. ὃν ἐ-
 γὼ ἕδρον θεαμάτων παρα-
 νοστοῦτον, ἀνδρας μεγάλους,
 ὄσον ἡμισιδιούους τὰς ἡλι-
 κίας, καὶ ἡνίκον μεγάλων
 προσπέλων, ὡσπερ ἐπὶ τρι-
 γῶν. οἷδα μὲν ἀπίσις ἰοικὸς
 γὰ ἰσορίων, ἡξίω δ' ὅμως.
 νῦσσι

Quandoque vineas exerce-
 bamus, aut ex arboribus po-
 malegebamus, omnino his
 similes, qui in maximo &
 inevitabili carcere conclusi
 delicijs & voluptatibus in-
 dulgent. Annum autem &
 menses octo ibi exegimus.
 Nono autem mense, quinta
 die mensis, circa secundum
 oris hiatum (tunc enim id
 semel unoquoque anni tem-
 pore faciebat, ita ut nos con-
 iectura assequeremur qua-
 tuor ea esse anni tempora.)
 Ad secundum igitur, ut præ-
 diximus, oris hiatum, con-
 festim vocem ac tumultum
 audiebamus, ut nautarum
 præcipientium, ac remigan-
 tium. Turbati igitur ad i-
 psam bestie os prorepsi-
 mus, stantesq; intra dentes,
 aspicebamus omnia, specta-
 culum, quod quidem videri-
 rim, inusitatissimum: homi-
 nes magnos dimidij stadij sta-
 tura, magnis insulis nõ secus
 quam triremibus nauigātes.
 Et quanquā scia me nõ veri-
 similia narrare, dicā tamen.

νῆσοι ἴσασιν ἐπιμίνας μῦθ, οὐ
 πάνυ δὲ ὑψηλὰ, ὅσον ἑκατὸν
 σταδίων ἑκάστη πῶν στείμι-
 νον, ἐπὶ δὲ αὐτῶν ἕπεσον τῶν
 ἀνδρῶν ἑκείνων ἀμφὶ τὸς ἑ-
 κκοσι καὶ ὀκτὼ. τούτων δὲ οἱ μὲν
 παρ' ἑκάτερα τῆς νήσου κα-
 θήμενοι, ἐφ' ἑξῆς ἐκωπηλάτην,
 λυπαείδοις αὐτοκλάδοις, μισ-
 θάλαις καὶ αὐτοκόμοις, ὡσπε-
 ρὰ ἑρτυμοῖς. κατόπιον δὲ, ἐπὶ
 τῆς πρύμνης, ὡς ἐδόκασιν, λυ-
 βρινύτης ἐπὶ λόφῳ ὑψηλῷ εἰ-
 στικῆ, χαλκοῦ ἔχων σπηλα-
 νιον, σταδίων τὸ μῆτρον. ἐπὶ
 δὲ τῷ πρῶτος, ὅσον τριασάρα-
 κοντα ὠπλισμένοι αὐτῶν ἐ-
 μάχοντο, πάντα ἰσικότῳ ἀν-
 θράποις, πηλὸν δὲ κόμης· ἀν-
 τὴ δὲ πύρρον, καὶ ἑκαίον, ὡσε-
 ῖδ' ἑορῶν ἐδέοντο. ἀντὶ δὲ
 ἑστῶν, ἀνεμῶν ἐπιπέλων τῆ
 ἑλκῆ, πολλῆ ἰσῶν ἐν ἑκάστη,
 ἐκόπουν τὴ αὐτῶν καὶ ἐφίρε-
 πῶν νῆσον, οἱ ἐθέλοι ἢ λυ-
 βρινύτης. λιανὸς δὲ ἴσα-
 στικῆ αὐτοῖς, καὶ πῶς πῶν ἀ-
 προίαν ὄψεως ἐμνοῦντο, ὡ-
 σπερ τὰ μακρὰ τῶν πλοίων.

τὸ
 οὗς monebantur, quemadmodum longæ naues consuev-
 tis.

Primus

Insule erant in longum quā-
 dem porrectæ, arduæ ta-
 men, singulæ centum stadio-
 rum ambitu, in quibus naz-
 uigabant ex viris illis circi-
 ter vigintiocto. Florum a-
 liqui utrinque insulæ lateri-
 bus insidentes ordine remi-
 gabant, eupressis magnis ἰ-
 psis cum ramis ac frondi-
 bus tanquam remis. Ponē
 autem ad ipsam puppim, ut
 videbatur, gubernator ut in-
 colle quodam sublimi sta-
 bat, æreum regens guber-
 naculum, longitudine sta-
 dij unius. Ad proram verò
 ex his armati circiter qua-
 draginta pugnabant, homi-
 nibus, præter comam, om-
 ninò similes. Ipsa enim coma,
 ignis erat, & ardebat, ut ga-
 learum usu non sanè opus es-
 set. Pro velis verò ventus in
 syluam incidens, quæ pluri-
 ma cuique inerat, sinuabat
 insulam, & deferebat quò gu-
 bernator ipse cupiebat. B-
 rant & in his præfecti ad re-
 migium incitantes: ac om-

ἔδ' μὲν πρῶτον δύο ἢ τρεῖς ἴω-
 ρῶν, ὑστερὸν δ' ἐφάνθησαν
 ὄσον ἑξακόσιοι, καὶ ὄσταν
 τῶν ἐπολέμων, καὶ ἐναυαγέ-
 χου. πολλὰ μὲν οὖν ἀντί-
 πρόροι σωυράσων, ἀπύ-
 λαι, ποικίλ' καὶ ἐκλυθῆσαι
 κατὰ δούον. αἱ δὲ συμπληροῦ-
 νται, καρτερώς διηρῶνισον-
 το, καὶ ἔρῳδῶς ἀπὸ δούον· οἱ
 γὰρ ἐπὶ τῆς πρῶτης τεταγμέ-
 νοι, πᾶσαν ἐπιδύωντο προ-
 θυμίαν, ἐπιβάνοντες καὶ ἀ-
 ναυροῦντο, ἰσάρα δ' ἔδειξ.
 ἀντὶ δὲ χαρῶν οἰδηρῶν, πο-
 δύποδας μεγάλους, ἐκδεδί-
 κτους ἀπύλοις ἐπερῆσαν,
 οἱ δὲ περιπλοκῆφοι τῆ ὕλη,
 κατὰ χροὸν πῶ νῆσον. ἰδαν-
 δορ μὲν τοι, καὶ ἐτίρωσκορ
 ὄσπροις τὰ ἀμαξοπηθείσι,
 καὶ σπόροις πλεθειάοις, ἡγῆ-
 το δὲ τῶν μὲν Αἰολοκέντου-
 ρο, τῶν δὲ Θαλασσοπότου-
 καὶ μάχη αὐτοῖς ἐγένητο, ὡς
 ἰδοῦναι, λέας ἔνκα. ἐπέτε-
 γὰρ ὁ Θαλασσοπότουσ πο-
 δὰς ἀγέλας δελφίνων ὑ-
 Αἰολοκέντουσ ἐληλασθεῖν,
 ὡς τῶ ἀπύαν ἰπικαῖοντες ἀ-
 γέλοις, καὶ τὰ ὀνόματ' αὐτῶν

Βασίς

Primum igitur duos videba-
 mus aut tres, postremò autē
 sexcenti apparuere, stantesq;
 seorsum committebant præ-
 lium, ac pugnabant. Multæ
 quidem inter se commissæ ob-
 trine sunt, multæq; dissolutæ
 submersæ sunt. Aliæ cōnexæ
 certabant fortiter, neque fa-
 cile abinuicem soluebantur.
 Qui autem ad proram con-
 sistenti pugnabant, omnem o-
 stendebant industriam, cona-
 scendentes & cadentes: ne-
 minem autem viuum cepe-
 runt. pro ferreis autem ro-
 stris polypos magnos inui-
 cem connexos iaciebant, quī
 & syluis complicati tenebāt
 insulas. Iaciebant etiam ac-
 cedebant offreis, quorum nu-
 num currū impleat: & spon-
 gis iugereis. Hos autem du-
 cebat Aeolocentaurus, illos
 Thalassopota. Pugnare au-
 tem ipsis, ut videbatur, conti-
 git præciæ gratiā, etenim dia-
 cebatur Thalassopotes mul-
 tos Aeolocentauri delphino-
 rum greges surripuisse, ut erat
 audire ex eo quod sibi inui-
 cema

βασιλέων ἐπιθωμύων. τίς
 αὖ δὲ κινῶσιν οἱ τῆ Αἰολο-
 κρητῶν, καὶ νύσας τῆ Ἰω-
 κημίων κατὰ δούσιρ ἀμφὶ
 τὰς πρυγίκοιτ'α καὶ ἑκατόν,
 καὶ ἄλλας πρῆς λαμβάνουσιρ
 αὐτοῖς ἀνδράσιρ. αἱ δὲ λοι-
 πὰ πρὸ μιν ἀν κρουσάμφορ ἔ-
 φρουρον. οἱ δὲ μέχρι τινὸς διώ-
 ξαντες, ἐπαθὴ ἰσπέρα λῶ, τρα-
 πόμφοι πρὸς τὰ ναυάγια, τῶν
 πλεῖσιν ἐπικράτησιν, καὶ
 τὰ ἑαυτῶν ἀνέλοντο. καὶ γὰρ
 ἑκάστηρ κατὰ δούσιρ νῆσοι οὐκ
 ἐλάττους τῶν ὀχλοόκοντα. ἔ-
 σσησιν δὲ καὶ τρώπαιοιρ τῆς νη-
 σωμαχίας, ἐπὶ τῆ λεσβαθῆ τῶ
 κήτους, μίσηρ τῶν πολεμίων
 σῆσιν ἀσασουρώσαντων. ἐ-
 κένειο μὲν οὐδὲ πλὴν νύκτα πω-
 ρι τὸ θέκειον ἠνθίσαντο, ἔξω-
 ψαντες αὐτῶν τὰ ἀπόρρα, καὶ
 ἐπὶ ἀγκυρῶν πλησίον ὄρμι-
 σάμφοι. καὶ γὰρ ἀγκυρῶν
 ἔχοντο μεγάλας ὑαίνιας,
 καρτεραῖς. τῆ ὑπερώα δὲ θύ-
 σαντων ἐπὶ τῶ κήτους, καὶ
 τοὺς οἰκίους θάψαντες ἐπὶ
 αὐτοῦ, ἀπέπλεον ἠλόμφοι,
 καὶ ὡσπερ Πάνας ἔδον-
 τῶ. ταῦτα μὲν τὰ κατὰ πλὴν νησωμαχίαν γιγνώμφο.

cem exprobrarent, & regum
 nomina conclamarent. Tan-
 dem vicerunt qui ab Aeolo-
 centauro stabant, & insulas
 submerferunt centum circi-
 ter & quadraginta, tresque
 ipsis una cum hominibus ce-
 perunt. cetera verò puppi
 collisa fugerūt. Sanè hi pau-
 lulam illos infecuti, despere
 facto ad naufragia conuer-
 si, plurima obtinuerunt, suāq̄
 recepere. etenim insula non
 minus octoginta perierant.
 Stauerunt autem trophæum
 insularis pugne in capite ce-
 ti, unam ex hostium insulis
 suspendentes: Nocte quidem
 illa circa bestiam commo-
 rati sunt, retinacula ad illam
 alligantes, & ancoris non
 procul iactis. Nam uteban-
 tur ancoris magnis vitreis
 fortissimis. Postera autem
 die supra ceti tergum litan-
 tes, suōsque ibi tumultantes,
 abiēre lati, & ut pœana ca-
 nentes. Hæc igitur in insu-
 lari pugna gesta
 sunt.

GILBERTI COGNATI
ANNOTATIONES.

a Mos athletarum.] *Præfatio in veras narrationes: in qua de corporis & animi cura agit, ac docet quibus modis virtusque labores sint moderandi. De remissione autem studiorum lege apud Erasmum in Institutione, & apud Quintil. lib. 1. cap. 4. & apud Lud. Vinem de Institutione puerorum, & Cic. in Offic. de qua Ouid. ita canit:*

Quod caret alterna requie durabile non est:

Hæc reparat vires, fessaque membra leuat.

Iocis quoque & lusibus aliquid dandum esse docet Seneca lib. de vitæ tranq. cap. 15. & vlt. Ridicula est narratio. b Ctesias.] *Hist. ricus. c Ulysses Homericus.] In patriam rediurus, graui exorta tempestate, primum in Ciconum litus appulsus est. Atque inde rursum soluens, simili tempestate eiectus in Aphyricam, ad Lotophagorum gentem peruenit. Inde in Siciliam delatus est, ubi Cyclopi oculum eruit, præfusto stipite, Hinc in Aeoliam nauigans, ab Aeolo ventos coactos in vireno obtinuit. postea ad Laestrogynas, tum ad Cyren peruenit, qua eius socios in beluas mutauit. Post hæc in insulam Sirenum delatus est. Inde Scyllam transiens & Charybaim in Siciliam peruenit. Tandem in Phæacensium portum adnatauit. d Rudi Phæacum populo.] *Alcynoo Corcyre regi & eius populi Phæacibus Ulysses Lestrigonas & Cyclopas & alia monstra à se conficta narrabat, & hæc omnia vera esse persuadebatur. unde Inuenalis:**

Tam vacui capitis populum Phæaca putauit.

e Egredius olim ab Herculeis.] *Narrationis initiū. f Eudymion.] Pastor fuit admodum formosus, qui cum in Laimo monte obdormiuisset, aliquando à Luna deosculatus est: que in eius amorem ita exarserat, ut fratri bigas suas agitandas dedert. Seneca in Hippolyto:*

Arfit obscura dea clara mundi non esse deserta,

Nitidosq; fratri tradidit currus alite regendos, &c.

In Laimo monte Lunæ morum ob eruisse dicitur. Hinc Poëti præbita est hæc fabulandi occasio, Ouidius:

Latmius

Latinius Endymion non est tibi Luna pudore.
 & Pylloxora.] Pulex Græcis dicitur Ψύλλα, ἀπὸ τῆς βό-
 τανος ἢ τοῦ κνίδος ἀσθενέως βόσκου. h Maluæ veneno.]
 Maluæ venenii. i Homerus suspicatus.] Iliad. σ. κ. Α.
 sagitario.] Chironem intelligit Centaurum, qui à Dijs in ce-
 lum translatus, & in Zodiaco locatus, & Sagittarius appella-
 tus. Virg. de duodecim celestibus signis. l Panopliam.]
 πανοπλία armatura tota, & uniuersa interpretatur. m Ari-
 stophanis Poëte.] In auibus. n Mutatio in melius.] Li-
 beratio à cruce securiores ac deteriores ferè efficit homines.

ΑΛΗΘΟΥΣ ΙΣΤΟ.

εἰας λόγος β.

Τὸ δὲ τὸν βύρρα μὴν ἴ-
 σίον, ἵνα τὸ πλὴν ἐν τῷ
 λυταθίαι, ἀρθόμε-
 νός τε τῆς μονῆς, μὴ χαλῶ τινα
 ἔχον, δι' ἧς ἂν ἐξελθεῖν γέ-
 νοίτο, καὶ τὸ μὴ πῶτον ἐδοξεν
 ἡμῖν ἀπορῆξαι κατὰ τὸ δι-
 ξίδον τῶν ἀρθόμενων, ἢ ἀρ-
 ξάμενοι διὰ νόμον, ἐπεὶ δὲ δι-
 προελθόντων ὅσον ὡς ἴτε συ-
 δίως, ἐδὲν λυτοῦ, ἢ ὀρύμα
 τὸ ἐκαστάμεθα, πλὴν ἵνα
 λαῦσαι διέγνωμεν, ὅτι ἂν
 λυτὸ ἀρθόμενον, εἰ ἢ το γέ-
 νοίτο, ἐὰν δὲ ἐμὴν ἡμῖν ἔ-
 σκεῖται ἢ ἐξ ὅσων ἀρξάμενοι ἐν
 ἀπὸ τῶν ὑραίων, καὶ ὀμν, καὶ
 ἡμῖρας ἢ ἐπὶ τῶν, ἢ νύκτας ἰσ, ἢ
 ἀνωδύτως ἔχει τὸ λαῦματος.

HISTORIAE VE-
rae Liber secundus.

INeerea non tam amplius
 illum ferens in ceto vi-
 tum, mansionisq; illius
 tædio affectus, quarebam
 quânam arte nobis patere
 exitus. Et primùm quidem
 non inutile visum, ad dex-
 trum latus fodere, perque
 defossum foramen tenta-
 re fugam. Incipientes igi-
 tur pertundebamus. Vbi ve-
 rò progressi ad quinque sta-
 dia effodimus, nihil profi-
 cientes, ab opere destitimus.
 Tum solum exitere visum
 est, ut sic cæcus moreretur.
 quòd si heret, facile liceret
 egredi. Igitur ab extrema-
 te incipientes cõburebamus.

Porto

ὁ δὲ ἄλλοι δὲ καὶ ἐν αὐτῇ σωίτην
 αὐτῷ νοσοῦντο, ἀργότερον
 γὰρ ἀνέχασκε, καὶ ἔτι ἀνα-
 γάνοι, ταχὺ σωίμην. Δικαίη
 δὲ καὶ ἐνδικαίη, τὴν οὖν ἀπει-
 κροῦτο, καὶ ἀνοσῶδον ἴω. τὴν δὲ
 δικαίη δὲ μόγις ἐνοήσαμεν,
 ὡς ἂν μὴ τις χάνοντο αὐτοῦ,
 ἡποσημαξίαι ἑὸν γομφίους, ὡς
 μηκίτι συγκληῖσα, κινδυ-
 νοσοῦν κατακλασθέντων, ἐν
 νεκρῷ αὐτῷ ἀκλήθαι, ὅτω δὲ
 τὸ σῶμα μέλας θοκούς δι-
 ρασαίτω τὴν νεῦν ἐπισκοπῶ-
 ῖσιν, ὡς δὲ τὸ ὄτι πᾶσι
 ἐμβαλεῖται, καὶ τὰ πᾶσι ἐπι-
 τὴ δὲ καὶ ἐν νεῦνισιν δὲ ἐμὴ
 κηρὸ Σκίθησιν. τὴν δὲ ἐπι-
 στή, τὸ μὲν ἡδὲ ἐν νεῦνι ἡμῶς
 δὲ ἀνελκυσάτω τὸ πλοῖον,
 καὶ εἰς τῶν ἀραιωμάτων εἰς.
 γαρόντων, ἐκ τῶν ὁ δὲ ἄλλων ἐ-
 ξάψαντες, ἡρέμα καθήκαμεν
 ἐς τὴν θάλασσαν. ἐπιβάντες
 δὲ ἐπὶ τὰ νεῦτα, καὶ ἐβίβαντες
 τὸ Ποσειδάωνι αὐτῷ παρὰ τὸ
 πρῶτον, ἡμέρας πρῶτον ἐπα-
 ρισάμενοι (ὡς μὴ αὐτῶν) τὴν
 τετάρτην ἐπεπλώσαμεν. ἔνθα
 δὲ ποιοῖς τῶν ἐκ τῆς ναυ-
 μαχίας νεκρῶν ἀπλωτῶν,

Porro octava ac nona intel-
 leximus illum arotare, quod
 hiabat non solita cum vehe-
 mentia, cum neque hiatum sus-
 spidebat, ac proirahabat, sed
 confestim comprimebat. Dec-
 ima autem undecima mo-
 riebatur, ac male olebat. At
 duodecima vix sensimus peri-
 clitari nos, cum cadauere con-
 cludi, inhiante ceto cuneos
 submitteremus, quod fauces in
 posterum non praecluderentur.
 Itaque maximis trabibus illius
 diuiso ore, nauem paraba-
 mus, aquae plurimum inferentes,
 et ad necessitate caetera. gu-
 bernator futurus erat Scin-
 tharus. Postera autem die iam
 ille mortuus erat. Nos vero
 attrahentes nauem, et per va-
 ritatem dentium educentes ac
 explicantes, leniter in mare
 demisimus. Ascendentes autem
 in dorsum apud trophaum, Ne-
 piuno immolauimus, ibique tri-
 bus diebus mansimus (erat e-
 nim tranquillitas) quarta ve-
 ro nauigantes abscessimus.
 Hinc nos multis ex nauali pu-
 gna cadaueribus obuiauimus,

πλοῦσαν τὸν δὲ ὄσον τριακο-
 σίους παλίων, νόσφ μικρὰ καὶ
 ἱρήμη περὶ σελήνη, ἀφ' ἧς
 ὕδωρ λαβόντων (ἡμετεροῖσι δὲ
 ἦδ' ἡδύ) καὶ δύο ταύρους ἀγέιντες
 καὶ αὐτοὺς ἐπέειπεν, ἀπειπὼν δὲ
 μὲν οἱ δὲ ταύροι οὐδὲ τὰ κέρα-
 τα οὐκ ἐπὶ τῆς κερῆδος ἔχον,
 ἀλλ' ἐπὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς, ὡ-
 σπερ δὲ Μῶμος ἤξισ. κατ' ὃ πο-
 λὺν ἔς σέλας, ὅτι ἐμάθομεν.
 ἔχ' ὕδατος, ἀπὸ γάλακτος. καὶ
 νῆος ἐν αὐτῷ ἐφάνητο λευκὴ,
 πλοῆρος ἀμύλων. καὶ δὲ ἡ νῆ-
 ος, τυρὸς μέγιστος, πᾶν συμ-
 μετρητὸς, ὡς ὑπεροπὴ μαζόν
 τῶν ἐμάθομεν παλίων ἐκοσι-
 πέντε τὸ μέγεθος. αὐτὸς ἄμπε-
 λοι βοτρυῶν πλοῆρος ὁ μὲν τὸ
 οἶνον, ἀπὸ γάλακτος αὐτὸ ἀπι-
 θηδομένη. ἰδὸν δὲ ἐν μέσῳ τῆ
 νῆος ἀνοκλόμητος, Γαλα-
 τεῖας τῆς Νηρείδος, ὡς ἐδίδου
 τὸ ἐπιγράμμα. ὄλον δὲ χέρον
 ἡ καὶ ἐμέναμεν, ὄψον τὴν κίτην
 καὶ τὸν γῆν περὶ, ποτὶ δὲ τὸ
 ἐκ τῶν βοτρυῶν γάλα βασιλίδ-
 ος δὲ τῶν τῶν χείρων ἐλέγχο
 Τυρῶ,

lam verò & circiter stadia
 trecenta nauigaueramus,
 quum ad insulam delati,
 non adeò magnam, & eam
 desertam, aquas hausimus,
 (iam enim defecrant) tau-
 rosq; sylvestres ibi duos ar-
 cu consecimus. Ipsi autem
 tauri cornua non in fronte,
 sed in ipsis habebant oculis,
 vt a Momo placuit. Post pau-
 lum in pelagus deuenimus,
 non aqueum, sed lacteum: &
 in eo insula apparebat alba,
 referta vitibus. Erat autem
 insula caseus maximus, ve-
 hementer coagulatus, quem-
 admodū postea comedentes
 didicimus. Eius autem cir-
 cuitus stadiorū vigintiquin-
 que: & vites vuis scatebant,
 ex quibus lac, non vinum
 expressimus. Templum au-
 tem erat in media insula
 Galateæ Nereidi sacrum,
 sicut ostendebat epigramma.
 Quamdiu igitur in insula
 confedimus, escam quidem
 nobis ac cibū terra suppedita-
 uit: lac autem ex vuis ex-

pressum potum. Regnare autem in regionibus illis dicebatur
 HH Tyro

Τυρόν ἐ Σαλμωνείας, μὴ τὰ πλὴν
 ἐπὶ τῆς ἀπαλλαγῆς, τὰ πλὴν
 παρὰ τὸ Ποσειδῶν ὅτι λαβῶν
 πλὴν τιμῶν, μέναντος δ' ἡμέ-
 ρας ἐν τῇ νήσῳ πύρτι, τῆ ἐκ τῆς
 ἰξωρμίδος, αἴρας μὲν τινὸς
 πρᾶξι μὲν ἴσους, ἡσυχίαν δὲ
 ἴσους τῆς θαλάσσης. τῆ ὄψιν
 ἡμέρας πλείοντος, οὐκ ἔτι
 δὴ τ' ἰσχυρῶς, ἀπὸ ἡδύων
 ἀλμυρῶν ἢ λανθῶν ὕδατι, κα-
 θορῶν ἀνθρώπων ποταμῶν,
 ἰσὶ τ' ἰσχυρῶν ἐστίνους,
 ἀπαντα ἡμῖν πεσοικίας,
 καὶ τὰ σώματα, καὶ τὰ μέ-
 θη, πλὴν μόνων τ' ποσειδῶν
 ταῦτα ἴσχυρῶν ἔχον, ἀπὸ οὗ
 δὴ, οἶμα, ἢ ἰσχυρῶν Φη-
 λλόποδων. ἰσχυρῶν ἴσους,
 ἰσχυρῶν δὲ βασιλοῦς. ἀπὸ
 ἰσχυρῶν τῶν ἰσχυρῶν,
 καὶ ἰσχυρῶν ἰσχυρῶν. οἱ
 δὲ καὶ προσέειπον ἢ ἰσχυρῶν
 ἢ ἰσχυρῶν ἰσχυρῶν. ἰσχυρῶν
 τῆ ἐς Φηλῶν πλὴν αὐτῶν πα-
 ρίδας ἰσχυρῶν. μίχι δὲ ἰσχυ-
 ρῶν ὁ σωδοιπόρου ἡμῖν
 παρὰ τῶν, ἔτα ἀπρᾶξ-
 ῶν οἱ τ' ἰσχυρῶν ἰσχυρῶν, ἰσχυρῶν
 ἀπὸ ἡμῖν ἰσχυρῶν. μίχι δὲ ἰσχυ-
 ρῶν, ποταμῶν ἰσχυρῶν.

c Tyro Salmonei filia, cum
 è vita discessisset, eo à Ne-
 ptuno honore accepto. Ex-
 actis autem in insula diebus
 quinque, sexta egressi sumus
 porium, tranquillo quidem
 mari ab undis, ac aura qua-
 dā impellente. Porò octava
 die nauigantes non ampliùs
 per lac, sed in salsa ac cæru-
 lea aqua, videmus homines
 multos supra mare decurren-
 tes, omnino nobis similes &
 corporibus & magnitudi-
 ne, præter solos pedes, si-
 quidem hos suberinos habe-
 bant. Quare, ut existimo,
 & Phellopodes appellati
 sunt. Mirabamur autem cum
 videremus eos non demergi,
 sed supra fluctus extare, in-
 trepideq; incedere. Qui &
 accedentes, saluârunt nos
 Græca voce dicebant autem
 se in Phello patriâ suam pro-
 petare. Comitabantur autē
 aliquosq; nos procurrentes,
 postea cōuersi ab iinere ibāt,
 felicem nobis nauigationem
 cōprecai. Post paululū verò
 & insulæ multæ apparère.

Propē

πηλοσίον ἢ ἐξ ἀειερῶν ἢ Φη-
 λῶ, ἵς τῶ ἰκίνοι ἰσπασθον,
 πόλις ἐπὶ μεγάλῳ ἢ σπονδύλῳ
 Φηλοῦ καλεῖται μὲν. πόρρω-
 θεν ἴ, ἢ μάκρον ἐν διεξί, πρὸς
 τὴ μίγισσα, καὶ ὑψηλόταται,
 καὶ ὄρη πολλὰ ἀνεκαίετο· καὶ ἄ-
 δε τῶ πρόραρον, μὴ αὐατῆα
 καὶ τὰ πρὸν, σαθίς ἀπὸ γέ-
 ον ἐκείνου πρὸς τὰ ποταμῶν. ἢ δὲ
 δε πηλοσίον τὴ ἡμῶν, καὶ θαυ-
 μασί τις αὐρα πρὸς τὴ σπονδύ-
 ἡμῶν, ἢ δὲ καὶ ἀκάθου, οἶον
 φαίον ὁ συγγραφεὺς Ἡρόδο-
 τῷ, ἀπόθεν τῆς ἀσάμου ὅ-
 ἀραβίας. οἶον ἔξ ἀπὸ πόλου
 καὶ ναρκίσου καὶ ὑακίνθου, καὶ
 λείων ἢ ἴων, ἔτι ἢ μυρσίνου
 ἢ δάφνου ἢ ἀμυγδαλίνου, τοῖ-
 ἔδον ἡμῶν τὸ ἴδιον πρὸς ἀ-
 ἡν, καὶ γὰρ τῶ ἢ ὁ δὲ καὶ ἢ ἡ-
 εἰ καὶ μακρῶν πόρον ἐκ τῶ
 τῶ, καὶ ὄλιγον ἢ δὲ πηλοσίον
 ἢ νύσος ἐγγυρόμεθα. ἔνθα δὲ
 καθαρῶν δὲ λιμνῶν τὴ πο-
 λῶν, πρὸς τὰ ἀκρῶν καὶ μ-
 γάλου, ποταμῶν τὴ σπονδύ-
 ἐξ ὄλιγας ἢ ἑμαῖς τῶ δὲ ἀκρῶ-
 τῶν, ἔτι δὲ λεμῶνας καὶ ὑ-
 πας, καὶ ὄρη αὐτοῖα, τὰ μὲν
 ἐπὶ τῶν ἰόνων ἀδουτα, ποταμῶν δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἀκρῶν.

Propè quidem à laua Phelo-
 lo, ad quã illi properabant,
 quæ ciuitas super magno ac
 rotundo subere habitabatur.
 Longè autè & ad dexteram
 magis, quinq; maxime infula
 & altissima, ubi ignis accē-
 debatur multus. Ad prorã
 aut vna lata & humilis, dis-
 stans stadijs non minùs quinq;
 gentis. Iã verò nõ procul ab-
 eramus, cùm mira quædam
 nos afflauit aura, dulcis &
 odorifera, qualem historicus
 Herodotus à felice Arabia
 spirare dicit. nã qualis à ro-
 sis, narcissis, hyacinthis, lia-
 lijs, violis, myrto, vel lauro
 redolere cõsuevit, talis nobis
 odor aspirauit, à quo delin-
 ti, boniq; aliquid lögis ex la-
 borib. sperantes, iã in insulã
 propè adueneramus. Hic &
 porius videmus plurimos
 tranquillos, & magnos, ni-
 tentiaq; flumina leniter in
 mare prorumpere, prataq; &
 syluas & canoras aues, par-
 tim quidem per littora canē-
 tes, multas autè super ramis.

ἦν δὲ ἡ πρώτη αἰτία τῆς Αἰ-
 αϊαδῆς ἡ Τελαμωνίη, ἣτις καὶ
 αὐτὴν συνέβαινε τοῖς ἕρωσι,
 ἣτις καὶ μὴ. καὶ γὰρ αὐτὴ ἦν αὐτῶν,
 ὅτι μνηστῆροι, καὶ αὐτὸν ἀπικ-
 τήνοιν. τὴν δὲ ἡ πομπὴν ῥηθῆναι
 τῶν, ὁ Ραδάμανθους ἀπεφάσκει
 νεῖ. νύμφη αὐτῆς πτόμωρον ἦν ἰλ-
 λίδος, παραδοθῆναι ἰππο-
 κράτη ὡς Κῶφ ἰατρῶν, ὕστερον
 δὲ σφωρονίαντα, μετὰ τὴν
 ἡ συμφορῆς. αὐτῆρα δὲ καὶ
 λέγουσιν ἰρωτικῆ, Θησέως καὶ
 Μενελάου, ὡς τῆς Εὐφύης δε-
 γνησιμῶν, ποτὲρ αὐτῶν
 καὶ σωοικῆν. καὶ ὁ Ραδά-
 μανθους ἐδίχασε, Μενελάω
 σιωπῆσαι αὐτῶν, ἣτις ἡ ἑσῶν.
 Ἰα πόνυθεν, καὶ λιπιδωδῶν
 τῆς ἡ γὰρ ἐνέκρη, καὶ ἡ αὐτῶν
 Θυσίᾶ καὶ ἀπας εἶναι γυναι-
 κας, τῶν τε Αμαθῶνα, καὶ τὰς
 ἡ Μίνω ἡ θυγατέρας. πῆ-
 ρη δὲ εἰδικῶς πρὸς Περσέας,
 Αλεξάνδρου τῆς Φιλίππου,
 καὶ Αννίβα ὡς Καρχηδονίῳ,
 καὶ ἔδοξε μετὰ τὴν ὁ Αλεξ-
 ξάνδρου, καὶ ἡ ἑσῶν αὐτῶν
 ἐκείνη παρὰ Κύρου τὸν Περ-
 σίω, τὸν πρότερον. τῆς τῶν
 δὲ ἡμῶν περὶ τὴν ἡμῶν.

Erat autem prima causa^f de
 Aiace Telamonio, an illi in
 herouū numero esse liceat, an
 non. Accusabatur autē quōd
 furijis actus seipsum necasset.
 Denique multo prius habito
 sermone, visum est Rhada-
 mantho, hausto elleboro, ac
 demū respiscenti, tradere eū
 Hippocrati Coo medico, in-
 dedq; iam in herouū conui-
 uium recipi. Secunda autem
 causa amoris erat, Thesei
 scilicet ac Menelai pro He-
 lena certantium, viri illa
 cohabitare debeat. Et Rha-
 damanthus quidem eam Me-
 nelao adiudicauit, qui cōiu-
 gij huius gratia tantis olim
 laboribus sese obiecerit, pe-
 riculisq;. Etenim & Theseo
 ipsi alias esse mulieres, Ama-
 zonem ac Minois filias. Ter-
 tia verò de præeinentia in-
 ter Alexandrum Philippi fi-
 lium, & Hannibalem Car-
 thaginensem. visum est Alexā-
 dru præcellere, eiq; sedes po-
 sita est apud Cyrum Persens
 primum. In quartam autem
 causam nos adducti sumus.

ἢ ὁ ἦρετο, τί παθόντων, ἔτι
 ζώντων, ἰδὲ χάρις ἐπιδαίμων.
 ἡμεῖς δὲ πάντα ἐξῆς διηγεσά-
 μεθα. ἔτα δὲ μετασητάμεν ὅ-
 ἡμᾶς, ἐπὶ πολλῷ χρόνῳ ἐσκέ-
 πτετο, καὶ τοῖς σωῆσιν ἰκοι-
 νῶτο περὶ ἡμῶν. συνώφρονον
 δὲ ἄλλοι τὲ ποιοί, καὶ Αἰεσί-
 δης ὁ δίκαιος, ὁ Ἀθλιῶν ὅ-
 ἄς δὲ ἔδοξεν πῶτος, ἀπεφίνατο
 δὲ ἢ πολλὰ παραμοσῶν καὶ
 ἢ ἀπιδιμίας, ἐπέδ' ἀμ' ἀπ' ἑσ-
 θωρῶν δουρῶν τὰς ἀθυῖας,
 τὸ δὲ νυκτὶ, ἐν τῷ χρόνῳ μεί-
 ναντας ἐν τῇ νήσῳ, ἢ σωσά-
 τηθῆντας ὅτις ἦρωσιν, ἀπὸ τοῦ
 ὄψεσθαι. ἔταξεν δὲ ἢ τὴν περὶ τοῦ
 ἔργου τῆς ἐπιδημίας, καὶ πλεον
 μιλῶν ἐπ' αὐτῶν, τὸν ἄνθρωπον, ἐὼς
 μᾶλλον ἡμῶν ἢ σφ' ἄλλων πε-
 ρὸν ἑσθ' ἔργων, ἐκεῖθεν μεθ' αὐτῶν
 ἢ εἰς
 τὴν πόλιν ἢ ὁμοῦ μεθ' αὐτῶν
 μακρόν ἢ συμπίστορον. ἄντη δὲ
 ἔργον ἢ πόλις πᾶσα ἔχουσα. τὸ δὲ τῆ-
 ρος πρὸς τὴν σμάρδασιον, πύλαι
 δὲ αἰσιν ἐπ' αὐτῶν, πᾶσαι μονόφυ-
 λοι, λιναμῶμινοι. τὸ μὲν τοῖ
 ἔργον ὅτις πόλις, καὶ ἢ ἐν-
 τὸς τοῦ τῆρος ἢ ἐλεφαντίνου.

& is quidem interrogavi,
 quidnam in causa esset quodd
 adhuc viui ad sacrum illum
 locum deuenissemus. Nos au-
 tem ex ordine cuncta illi e-
 narrauimus. Tum nobis pau-
 lulum è loco summotis, secu
 diu p̄stitabat, & de nobis cō-
 municabat cum assessoribus.
 Confederant aut̄ ei cum aliq
 multi, tū & Atheniensis Ari-
 stides, cognomēto iustus, cui
 ut placuit decreuit, ut dare-
 mus p̄nas curiositatis &
 peregrinationis, postquam
 moreremur. Nunc verò præ-
 scripto tenet̄ licere nos
 bis in insula apud heros
 versari, indeque abire. Præ-
 scripsit autem recessus ter-
 minum, non amplius quàm
 mensium septem. Hinc sua
 sponte defluentibus fertis à
 nobis, soluebamur, ac in vr-
 bem adducebamur, ad bea-
 torum conuiuium. Ipsa au-
 tem ciuitas tota aurea, mus-
 rus verò smaragdo lapide
 cingitur. Porro porta se-
 ptem sunt, omnes ex integro ligno & amomo. Pauimen-
 tum verò ciuitatis, & quæ intra mœnia est, terra eburnea :
 omnium

θοί ἢ πάντων θεῶν, βυρλί-
 λου λίθου ἠκοδομημένοι καὶ
 βωμοὶ ἐν αὐτοῖς μέγιστοι, μο-
 νόλιθοι, ἀμύθιστοι, ἐφ' ὧν
 ποιεῖσι τὰς ἱκατόμβας. περὶ
 δὲ πλὴν πόλιν ἔστι ἡσάμδος μν-
 ρυ ἢ ἡαπίσις, τὸ πλεονεκτή-
 ριον ἱκατόν βασιλικῶν, Βά-
 θος ἢ ὡς ἐν ἄρ δὲ μὲν ἄρ. κατὰ
 ἡλίου ἀντοῖς, οἱ κοινὸι μὲν ἡλίοι,
 ὑπόλιθοι, ὡς ἡλιναμάμω ἐξ-
 κατόμβοι, ἀντὶ μὲν τοῖς ὕδασι
 ἢ ἐν ταῖς πνεύμασι φρόσ-
 θερμῆ δὲ μ. ἰδιότητι δὲ ἡδῶντα,
 ἀραχνίοις καὶ πλοῖσι, πορφύροις,
 αὐτοῖς ἢ σώματι μὲν ἐκ χροῖου
 ἀπ' ἀναφῆς, ἢ ἀφροῖς ἔστι,
 μορφῶν ἢ ἢ ἡλιαν μόνον ἱμ-
 φάνοι. καὶ ἀσώματοι ὄντες,
 ὅμως ἔν ἔσσι, ἢ ἡλινοῦται,
 καὶ φρονδοῖ, καὶ φωνὴ ἀφῆ-
 σι. ἢ ὅπως ἔοικε γυνὴ τις ἢ
 ψυχὴ αὐτῶν πεισπολεῖν, πλὴν
 ἢ σώματι ὅμοιότητά περὶ
 καμίνη. ἢ γοῦν μὲν ἀψα τό-
 τος, ἐκ ἄρ ἰδιότητι μὲν ἔναι
 ὅμως τὸ ὄρωμενον ἄσι φῆ ὡς
 ἢ σκιοῦ ὄρθω, οὐ μέλαινα.

γῆρας

omnium autem deorum tem-
 pla, beryllo lapide constru-
 eta sunt, & altaria in eis ma-
 xima, uno è simplici lapide
 Amethysto constant: in qui-
 bus & dijs immolant. Circa
 ciuitatem verò fluius de-
 fluit vnguento optimo: hu-
 iusq; latitudo regalium cus-
 bitorum centum: altitudo,
 vt comode nare posses. Por-
 rò ipsius balnea, domus ma-
 gnae sunt vitreae, cynamo-
 mo succensa. Atqui pro aqua
 ros tepidus in preliibus ser-
 uatur. Utuntur autem vesti-
 bus purpureis, tenuissimis as-
 reanarum telis. ^h Hi corpa-
 ra non habent, sed & impal-
 pabiles sunt, & absq; carne.
 Formam autem & effigiem
 solam habent ac ostendunt.
 Incorporei tamen cum sint,
 stant, mouentur, intelligunt,
 vocemq; emittunt: omninòs
 que videtur eorù anima nu-
 da quaedam circumuagari,
 corporis similitudine circ-
 cundata. Si quis autem non
 tetigerit, non credet quòd

videtur non esse corpus. Sunt enim vt ombrae rectae, nò nigrae.

ἢ τὸ δὲ συμπόσιον ἕξω τὸ πό-
 λος ὑποίηται· ἐν τῷ Ἐλευσίῳ
 ἡλιοπολίῳ πεδίο. λαμῶν δὲ
 ἐν ἑκάστῳ καὶ περὶ αὐτῶν
 ἕλη παντοία, πυκνὴ, ἐπισκιά-
 ζουσα τὰς ἡλιακαμύνας. καὶ σφω-
 μιλῶ δὲ ἐν τῶν ἀνθέων ἰσο-
 βέλῳ ἡλίῳ. ἀφρονουῦται δὲ, καὶ
 ἀφέρουσι ἕκαστοι οἱ ἀνέμοι,
 πλεῖον γὰρ οἰνοχοῦν· τὸ τὸ
 φθὸν δὲ φέρουσι, ἀπὸ ἐστὶ δὲ να-
 δρα περὶ τὸ συμπόσιον ὑά-
 λιναι, μεγάλα, τῆς διαχυσι-
 τῆς ὑάλης. ὁ καρπὸς δὲ ἐστὶ τῶ-
 νων τῶν ἀνθέων, ποτήρια
 παντοία καὶ τὰς ἡλιασκονὰς,
 καὶ τὰ μεγάλα, ἐπεὶ δὲ ἄρπα-
 ρίχτις ἐστὶ τὸ συμπόσιον, τρε-
 γύσας ἐν ἡ καὶ δύο τῶν ἰκπα-
 μάτων, παρατίθεται, τὰ δὲ
 αὐτῶν οἴνου πλεῖον γίνε-
 ται· ἔτω μὲν πίνουσι. ἀντι δὲ
 τῶν φάνων, αὐτῶν δὲ, καὶ
 τὰ δὲ τὰ μεσικὰ ὄρνεα,
 ἐν τῶν πολλῶν λαμῶνων
 τοῖς εὐμασίῳ ἀνθολογοῦ-
 τα, κατατίθεται αὐτῶν, μετ'
 ὅσων ἰπποκράτους· καὶ
 μὲν καὶ λυρίζονται ὡς ἰππο-
 φέλαι πυκνῶν ἀνασπασα-
 σαι μύρον ἐν τῶν πηγῶν,

Ho. Conuiuium autē celebra-
 tur extra ciuitatem in campo
 qui Elysius vocatur. Etenim
 pratum est pulcherrimum, et
 circa illud nemus omni ar-
 borum specie constitum, um-
 bram discubentibus faciens.
 stratum autem substernunt et
 floribus. Ministrant quidē ac
 cuncta afferunt venti, præ-
 terquā quod vinū nō miscēt.
 siquidē ea non indigent. nam
 circum conuiuium arbores
 sunt vitreæ, magnæ, et micæte
 viro. harum fructus pocula
 sunt omni specie operis ac
 magnitudinis. Vbi autē quis
 ad conuiuium accesserit, vinum
 ex illis vel duo decer-
 pta mensis apponit: ea conse-
 stim vino replentur. Pro ser-
 uis derò, lusciniæ canoræ et
 volucres cateræ, flores et
 proximis pratis ore legentes,
 cum cantu eos superuolant,
 asperguntiq. Porro ungun-
 tur ad hunc modum: Dense
 nubes unguentum combibe-
 tes et fontibus ac flumine,
 supraq.

ἕπρ τὸ συμπόσιον, ἡρέμα
 τῶν ἀνέμων ἀρθλιδόντων,
 ἔθεισι κελόν, ὡσπερ δρόσον.
 ἐπὶ δὲ τῷ δάπνῳ, μουσικῇ τε
 καὶ ὠδαῖς σχολάζουσιν, ἔδεικ-
 ται δὲ αὐτοῖς τὰ Ομήρου ἔπη
 μάστιγα, καὶ αὐτὸς δὲ πάρε-
 σι, καὶ σιωπασαίεται αὐτοῖς
 ἕπρ τὸ Ὀδυσσεῖα λατάνεμε-
 νος. οἱ μὲν ἔρχοροι ἐκ πά-
 λων ἄσι, καὶ παρθένων, ἑξάρ-
 χουσι δὲ, καὶ σιωπασουσιν, ἔρνο-
 μός τε ὁ Λουκρῖς, καὶ Ἀρίων ὁ
 Λέοβις, καὶ Ἀνακρέων καὶ
 Στρεσίχορος. καὶ ἕρ καὶ ἕρ παρ
 αὐτοῖς ἰδρασάμω, ἡδὴ τῆς
 Ἑλένης αὐτῶν διμπαγμένως.
 ἐπὶ δὲ μὲν οὐλοὶ παύσασθαι ἔ-
 λουσαν, δάπτειρος χορὸς πα-
 ρερχόμενος, ἐκ λύνων καὶ κελ-
 δόνων καὶ ἀνδόνων. ἐπαδὰρ
 ἕρ καὶ οὐτοι ἔθωσι, τότε δὲ πα-
 σα ἡ ὕλη ἰσουλῆ, τὴν ἀνέμων
 καταρχόμενος. μέγιστον δὲ δά-
 πνός ἐν φροσάμω ἐκείνῳ ἔχου-
 σι, πηγὰ ἄσι δύο περὶ τὸ συμ-
 πόσιον, ἡ μὲν γέλωτος, ἡ δὲ ἡ-
 δονῆς. ἐν τούτων ἐκατέρως
 πάντων ἐν ἀρχῇ τῆς ἐθ-
 χίας πίνουσι, καὶ τὸ λοιπὸν ἡ-
 δάμφοι, καὶ γελῶντες ἀτάχουσι.

supraque conuiuium sparsa,
 sensim exprimentibus ventis,
 tenuissimum quiddam velut
 rorem distillant. In cæna
 autem musicæ & cantilenis
 vacant. Canuntur autem in
 primis Homeri versus, qui
 & ipse adest, & cum illis
 conuiatur, supra Vlysem
 discumbens. Choricæ autem
 sunt & pueris & virginibus.
 præfunt verò illis & cona-
 cinunt Eunomus Locrus,
 & Arion Lesbicus, & Anas-
 creon & Stesichorus: nam
 & hunc apud eos vidi, iam
 ipsi Helena reconciliata. V-
 bi autem ij quieuerunt, sca-
 cunde choræ succedunt &
 cygnis, philomenis, ac hi-
 rundinibus. Postquam & il-
 la canere cœperint, iam tota
 sylua resonat, præsidenti-
 bus ventis. Hoc autem mas-
 ximum ad lætitiā habent,
 fontes duo sunt circa conuis-
 uium: vnus quidem risus, al-
 ter verò voluptatis. Ex hos-
 rum ambobus in initio conui-
 uij omnes bibunt, deinde re-
 liqui læti ac ridentes exigunt.

Volo

ἑλόμεαι δ' ἀπὲρ καὶ τῶν ἐ-
 πιστόμων, ὅς τις παρ' αὐ-
 τοῖς ἰδρασαίμην. πάντας μὲν
 τὸς ἡμιθέους, καὶ τὸς ἐπίλιον
 στρατώσαντας, πλὴν γὰρ δὴ τὸ
 Λοκρῶν Αἴαντος· ἡκῆνον δ'
 μόνον ἴφρασκορον τῶν ἄσ-
 βῶν χάρον ἠολάξιδος. βαρ-
 βάρων δ', Κύρου τε ἀμφοτέ-
 ρος, καὶ τὸν Σκύθων Ἀνάχαρ-
 σιν, καὶ τὸν Θράκα Ζάμολ-
 ξιν, καὶ Νομάρον τὸν Ἰταλιότιν,
 καὶ μὴ καὶ Λυκέρου τὸν
 Λακκεδαίμονιον, καὶ Φακίω-
 να καὶ Τιμόν, τὸς Ἀθλωνίους,
 καὶ τὸς Ὀφῶς, ἄνω Πειεάνθους.
 Ἰδρον δ' καὶ Σοκράτην τὸν
 Σοφρονίσκου, ἄδολοχοῦ-
 τα μετὰ Νέστορος καὶ Παλα-
 μέδου· περὶ δ' αὐτὸν ἦσαν
 Υἱάκινθος τε ὁ Λακκεδαίμων
 υἱός, καὶ Ὀσπιδὸς Νάρκισ-
 σος, καὶ Υἱάκας, καὶ ἄλλοι ἱεροί.
 καὶ μοι ἰδόμεαι ἱερῶν τῶν Υ-
 κίνθου, τὰ ποτὰ δ' οὐδ' ἡκῆ-
 σον διήλυσεν. ἐλέγχετο δ' ἡ-
 λπῆσαν αὐτῶν ὁ Παλάμαν-
 θος καὶ ἠπαδικέναι πομπῆς,
 ἡδονῶν αὐτὸν ἐν τῆς νύκτος,
 ἢ φλυαροῦ, καὶ μὴ θέλει, ἄ-
 ρῆς τῶν ἀρνεῖται, ὑποχάδα. Πλάτων δ' ἐμὸν ὅτι παρ' αὐ-
 τῶν

Volo & ex insignibus viris
 quos apud eos vidi, dicere.
 Omnes quidem semideos
 & qui sub Ilio militauerunt,
 præter Locrensem Aiacem:
 nam hunc solum dicebant in
 impiorum loco supplicio af-
 fici. Barbarorum autem utrunque
 Cyrum, Scythique Anachar-
 sim, & Thracem Zamolxim,
 Numamque Italicum, necnon
 & Lacedæmonium Eycur-
 gum, & Phocionem & Tellum
 Athenienses, & præter Peris-
 drum sapientes omnes. Vidi &
 Socratem Sophronisci filium
 eum Nestore & Palamede nu-
 gantem: circa quem Hyacin-
 thus Lacedæmonius, & The-
 spicus Narcissus, Hylas, ali-
 que formosi. Videbatur autem
 Hyacinthum amare, idque mul-
 tis argumentis. Ferebatur
 autem illi succensere Rha-
 damanthum, & sæpenumero
 comminatum, si pergeret
 ineptire, se illum ex insu-
 la eieciturum, aut nisi omissa
 simulatione conuiuaretur.
 Solus Plato non aderat,

ἀπὸ ἐλευθέρου καὶ αὐτὸς ἐν τῇ
 ἡλικίᾳ ἀναπλασθεὶς πόλι
 οἰκᾶν, καὶ οὐκ ἐπὶ τῇ πολιτείᾳ,
 καὶ τοῖς νόμοις, οἷς σωτήρα
 ψεῦδος πολιτεύσασθαι, οἱ μὲν τοῖ
 ἀμφοῖν Ἀεΐστιππὸν τε καὶ Εὐπί
 κτορον τὰ πρῶτα παρ' αὐτοῖς
 ἐφίροντο, ἡ δὲ αὖτε ὄντων, καὶ
 λιχαρισμοῖσι καὶ συμποτι
 κῶτασι. παρὰ δὲ καὶ Αἰσώ
 πῳ ὁ Φρύξ τὸ τῷ δ', ὅθεν καὶ
 γυλοποιῶ καλεῖται. Διογένης
 μὲν γὰρ ὁ Σινοπὴς τοσούτων
 μετέβαλε τοῦ νόπου, ὥστε
 γῆμα Λαΐδα πλὴν ἰταίραν,
 ὀρχηθῆναι τε, ἢ πὸ μέθης πολ
 δάκναι ἀνισάφην, καὶ παροί
 νῃ. τῶν δὲ Στωϊκῶν ἰδέσθαι
 παρὰ τῷ ἐπιφάνου ἀνα
 βάντα τὸν τῆς ἀρετῆς ὄρθιον
 νόπον. ἀκούσθη δὲ καὶ Χρυ
 σίππῳ, ὅτι ἢ πρότερον αὐτῷ
 ἐπιβῆναι τῆς νήσου θέμις,
 πρὶν τὸ τέτατον ἰαυτὸν ἐκ
 διβοῦσαι. τὸς δὲ Ἀκαδη
 μεικὸς ἐλεγον ἰθύναν ἰθύν
 ἄνθρωπον, ἰθύναν δ' ἐπὶ, καὶ ἰθύν
 σκέπτεσθαι μὴ δὲ ἢ αὐτὸ τῷ
 τόπος καταλαμβάναν, ἢ
 καὶ νῆσός τις τοιαύτη ἴσθαι.
 αἰῶνος τε καὶ τῷ ἐπὶ τῷ Πα

sed conditam à se ciuitatem
 habitare dicebatur, ubi re
 pub. & legibus quas tulerat,
 uteretur. Porro Aristippus &
 Epicurus primi apud illos habebantur,
 cum hilares essent, & leti, com
 potoresq; suauissimi. Aderat
 & Phryx Aesopus, quo homine
 pro morione viuatur. Atqui
 Diogenes Sinopensis tantum à
 pristinis moribus degenerauerat,
 ut Laidem meretricem duceret
 uxorem, & subinde surgeret,
 ac temulentus saliret, debaccha
 returq;. Stoicorum autem ad
 erant nemo: nam ad huc illos
 rectum virtutis verticem ascen
 dere aiebant. Quin & id de
 Chrysippo audiimus, illi non prius
 fas esse ut insulam ingrederetur,
 quam iam quarto se elleboro
 purgaret. Academicos dicebant
 velle quidem venire, continere
 se tamen, & ad huc considerare:
 neq; enim satis adhuc capere
 num usquam talis insula sit, nec
 ne. Verum, ut coniecit, Rhada
 manthi

δαμάνθῳ, οἷμα, λείονι =
 δολοκάρῳ, ἀτι καὶ τὸ λει-
 γύειον αὐτοῦ ἀνγκυρότου. πολ-
 λὸς δὲ αὐτῶν ἕφασκον ὄρ-
 μηθῆτας, ἀποκεθάρῳις ἀ-
 φικνεύμοις, ἐπὶ νωθείας δὲ
 ἀρδέπρωδα, μὴ καταλαμ-
 βάνοντας, καὶ ἀνασπίφην ἰ-
 μίσις τῆς ὁδοῦ. οὗτοι μὲν δὲ ἔ-
 σαν ἀξιολογώτατοι τῶν πα-
 ρόντων. τιμῶσι δὲ μάλιστα
 τὸν Ἀχιλλεῖα, καὶ μετὰ τῶ-
 ῶν Θυσιά. περὶ δὲ σπουδ-
 σίας, καὶ ἀφροδισίω οὐτά
 φρονδοσι. μισοῦνται μὲν ἀνα-
 φανδῶν, πάντων ὀρώντων,
 καὶ γυναιξὶ καὶ ἄρσιν, καὶ
 ἐδάμῳς τῶν ἀσχεδῶν αὐτοῖς
 δοκᾷ. μόνῳ δὲ Σωκράτης
 διώμωνε, ἢ μὲν καθαρῶς
 πλησιάζειν τοῖς γυναιξὶ καὶ μὲν
 τοῖς πάντων αὐτῶ ἐπιτορῆν
 καταγγνωσκον. πομπάνις
 γυνὴ ὁ μὲν Υἰάκινθῳ ἢ ὁ
 Νάρκισσῳ ἰερολόγου, ἰκᾷ-
 ὁ δὲ ἤρνεῶ. αὐτὸς γυναικῶν
 εἰσι πᾶσαι λοινὰ, καὶ ὁ
 δὲ λας φρονεῖ τῶ πλησίον.
 ἀπὸ εἰσι τῶ μάλιστα Πλάτων
 νικώτατοι. καὶ οἱ πᾶσι δὲ
 παρῆσαι τοῖς βρομύμοις,

damanthi iudicium haud-
 dubie metuerunt, utpote qui
 forum iudicarium sustule-
 rint. Quaquam non paucos
 ex illis excitatos fama erat,
 ut eos qui illuc præcesserāt,
 subsequerentur, verum præ
 pigritia defecisse, neque po-
 tuisse assequi, sed è medio
 itinere rediisse. Hi igitur ino-
 ter eos qui aderant, erāt ma-
 ximè memorabiles. Enimue-
 rō Achillem & post illum
 Theseum in primis colunt.
 Quòd verò ad coiū & Ve-
 nerem pertinet, cōmiscetur
 scæminis simul & maribus
 palàm, & spectatibus omni-
 bus, idēq; haudquaquam tur-
 pe arbitrantur. Solus verò
 Socrates deierabat, se inno-
 center cū iuuenibus versari,
 et quidem cū omnes illū peie-
 rare sciret. Siquidem Hyacin-
 thus & Narcissus fatebātur,
 ille autem negabat. Fæminæ
 sunt omnibus cōmunes, neq;
 quisquam vicino invidet,
 sed sunt ceriè in hac re ma-
 ximè Platonicī. Pueri quo-
 que volentibus se exhibent,
 nihil

ἄν ἀντιλέγοι ντόν. ἔπα δὲ οὐ
 ἢ πρῆς ἡμέραι διηκλυθῆσθαι,
 καὶ πῶς ἐπὶ τῶν ὀμίρων ἔω
 ποιητῶν, σχολῆς ἕως ἀμφοῖν,
 τὰτις ἄλλα ἰσχυθάνομιμα, καὶ
 εὐχῶν ἔην, λίγων τὸ μάλιστα
 παρ' ἡμῖν εἰσέτι νῦν ἵστασθαι.
 ὃ ἦ, αὐτὸς ἢ ἀνοῦν ἰφασκῶν
 εἰ ἢ ἢ Χίον, οἱ ἢ Σμυρνῶν,
 ποιοὶ δὲ Κολοφώνιον αὐτῶν
 νομισσοῖν. ἔν μὲν τοι ἔστι
 Βαβυλῶνι. καὶ παρὰ γὰρ
 τοῖς σοφισταῖς, ἔχουσι,
 ἀπὸ Τιγράνης καθ' ἑαυτῶν ἕ-
 στρον δὲ ὀμιροῦσας παρὰ
 τοῖς Ἑλλησιν, ἀνάξει τὴν
 πρῶτον, ἔτι δὲ καὶ περὶ
 τῶν ἀδελφῶν σίχων ἰππε-
 ράτων, ἃ ἔν ἐκείνῳ εἰσι γὰρ
 γραμμῆνοι, ἢ ὅς ἰφασκῶν πάν-
 τας αὐτῶν εἶναι. κατὰ γινώσκον
 οὐτ' ἀμφὶ τὸν Ζηνοδοτοῦ
 καὶ Ἀρίππορον γραμματικῶν
 σοφῶν τὴν ψυχολογίαν.
 ἔπα δὲ τῶν ἰκανῶν ἀπὸ κεί-
 νου, πάντων αὐτῶν ἰρήτων
 τίς ἀποτε εἶναι τῶν μὴ δὲ
 τὴν ἀρχὴν ἰποκρίσασθαι. καὶ
 ἔπειτα, ὅς ἔστω ἰσχυθῆναι αὐ-
 τῶν, μὴ δὲ ἰσχυθῶσαντι.

Sic enim, inquit, mihi in mentem venit, nihil studio agenti.

nihil reluctantes. Vix autem
 duos aut tres totos dies ve-
 neram, cum accederem Ho-
 merū poetā : nam utriq̄ oculis
 erat : cum alia multa, tum
 illud rogabā, cuias esset, dis-
 cens illud maxime apud nos
 ad hūc usq̄ diem esse in con-
 troverſia. At ille se nescire
 respondit. Nam quidā Chiū,
 alij Smyrnæū, alij Colopho-
 niū eum arbitrātur, ipse ve-
 rò se Babyloniū esse aiebat :
 siquidem à civibus suis non
 Homerū, sed Tigranem vo-
 catum fuisse : postea verò cū
 apud Græcos obsidis officio
 functus esset, pristinam ap-
 pellationem mutasse. Rogā-
 bā præterea, num ἔ ἢ ver-
 sus qui vulgò reijciuntur, ab
 se cōscripti essent, necne. Illi
 aut̄ omnes suos esse assicura-
 bat. Ibi ego Zenodoti ἔ Ari-
 starchi grammatici frigi-
 das ratiocinationes nō potui
 non damnare. Vbi autē hæc
 abundē disseruit, iterum ro-
 gabā, quamobrē ab ira poetæ
 matris sui initium sumpserit.

καὶ μὴδὲ κενεὸν ἐπιθύμου
 εἶδεναι, ἀ πετέραν ἔγραψεν
 τὴν Ὀδυσσεῖαν τῆς Ἰλιάδος,
 ὡς ποιοὶ φασιν, ὃ δὲ ἄρ' ἔβλεπε.
 ὅτι καὶ ἔβλεπε τὴν φωνὴν τῆς, ὃ καὶ
 αὐτὸς περὶ αὐτῆς λέγουσιν, αὐ-
 τικὰ ὑπὸ ἀμύλων ἰδόμενον.
 ποικίλεις δὲ καὶ ἄποσι τῶτο
 ἰποιοῦ, εἰ ποτε αὐτὸν οὐλο-
 νηδὲ ἄγοντα ἰδόντων περὶ αὐ-
 τῆς ἄρ' ἔβλεπε ἐπιθυμῶν αὐτῆς,
 καὶ ὃς πεθύμως πάντα ἀπι-
 κρήντο, καὶ μάστιγα κατὰ τῶν
 δεινῶν, ἰπείδῃ ἐκράτουν. τῶ
 εἰς τὴν γραφὴν κατ' αὐτῆς
 ἀπηνυγμένη ὑβρίας, ἔπε-
 θήσαντο, ἐφ' οἷς αὐτὸν ἐν τῇ
 ποιήσει ἴσκαψεν. καὶ ἐνίκη-
 σεν Ὀμηρῶ, Ὀδυσσεὺς οὐκ
 νηγοροῦντῶ. κατὰ δὲ τὸς
 αὐτὸς χρόνος τέρας, ἀφίκε-
 το καὶ Πυθαγόρας ὁ Σά-
 μιῶ, ἰσθμίου ἀμαγῆς, καὶ
 ἐν τοσούτοις σφίσι βιοτάσας,
 καὶ ἐκτελέσας τῆς ψυχῆς τὰς
 κρείστας. τῶ δὲ χενεὸς ὄνομα
 τὸ δειδῶν ἡμίτομον, καὶ
 ἰκεθὲν μὲν συμπολιτῶν
 ἐπι αὐτοῖς. ἰνδοιάστω δὲ ἔτι,
 πότιρον Πυθαγόρα, ἢ Εὐ-
 φροδῶ, αὐτὸν ὀνομάξεν καὶ, ὃ μὲν ἔτι Εὐφροδῶν, ἢ ἔτι μὲν

Tum & illud scire cupie-
 bam, an quod multi volunt,
 Odyseam Iliade priorē scri-
 psisset. Ille verò negabat. Nā
 quod cæcus nō esset, quod &
 de eo affirmat, mox cogno-
 ui: videbā enim, quare nō es-
 rat opus illū percōtari. Quia
 idē aliās sape agebā ubi illi
 vacare viderē. Cū autē illū
 adire, rogaremq̄, ipse contrā
 promptē ad omnia responde-
 bat, maximē verò post cau-
 sam quā vicit. Nam illū ca-
 lumniā Thersites accusave-
 rat, quòd se in pœsi cōiucijs
 agitasset. Vicit autē Homers
 causam, agēte Vlysse. Adu-
 nit et circa illa tēpora Pytha-
 goras Samius septies mutatus,
 qui in tot animalibus vixit, et
 anima errores cōsummauit.
 Erat autem eius dextra pars
 aurea: et visum est ut cōmunī
 eū illis republica vteretur.
 Dubitabatur autē adhuc, virū
 Pythagoræ, an P̄ Euphorbī
 nomine appellandus esset.
 Empedocles verò (nam
 ἐπι αὐτοῖς. ἰνδοιάστω δὲ ἔτι,
 πότιρον Πυθαγόρα, ἢ Εὐ-
 φροδῶ, αὐτὸν ὀνομάξεν καὶ, ὃ μὲν ἔτι Εὐφροδῶν, ἢ ἔτι μὲν

ἔχουσα δὲ αὐτῶν Φάλαριν τε
 τὸν Ἀγραγανθίνον, καὶ Ββου-
 ερον τὸν Ἀλγυπτιῶνα, καὶ Διομήδεα
 τὸν Θρᾷκα, καὶ τὸς περὶ Σκε-
 ρωνος καὶ Πιτυοκαμπίλλου. ἃς δὲ
 ταῦτ' ἕκαστον ὁ Ραδάμανθους,
 ἐκτάσσα τὸς ἦρωας ἐπὶ τῆς
 κίους. ἔχουσα δὲ Θησίδος τε καὶ
 Ἀχιλλεύου, καὶ Ἄϊας ὁ Γλα-
 μάου, καὶ ἦδη σφροντῶν. καὶ
 συμμειξαντῶν ἰμάχοισι, καὶ
 ἐνίκησαν οἱ ἦρωες, Ἀχιλλεύος
 τὰ πλεῖστα ἐκέρχασαντ'.
 ἔκαστον δὲ καὶ Σοκράτης,
 ἐπὶ τῷ δεξιῷ ταχέει, ποτὸν
 μάχου, ἠὲ ὅτι τῶν ἐπὶ Δηλίου
 ἰμάχοισι πρῶτον τῶν
 πολεμίων, ἐκέρχου, καὶ τὸ
 πρόσωπον ἀπρῆλτ'. ἔφ'
 οἷς καὶ ἕκαστον ἐξήρῃσθαι αὐτῶν
 ἀεστίον, ἡλικίῳ τε καὶ μίρας
 παράδωκετ' ἐν τῷ προα-
 σάφινθαι συγκαλῶν τὸς ἐκ-
 τήρας, διελίχου, νικρακα-
 λήμιαν τὸν τόπον προα-
 γορήσας. συμμάχουσι αὐτῶν
 τὸς νικημένους, καὶ ἄριστον
 τῶν, αὐτοῖς ἀπέμειξαν ἐ-
 τι μάχου. ἡλοαδυσσομέ-
 νους. ἔγραψε δὲ καὶ ταύ-
 τῶν τῶν μάχου Ομηρτ',

eorū duces esse ^s Phalaridē
 Agrigentiniū, ^t Busyridē
 Aegyptiū ^u Diomedē Thra-
 cē, ^x Scironē, ^y & Pityo-
 campien. Ut verò hæc anis
 maduerit Rhadamanthus,
 stavit heroēs in aciem super
 ius. Ducebat quæ exercitiū
 Theseus & Achilles, & Ajax
 Telamonius, iam iam ad se
 reuersus. Comixti ergo inter
 se pugnabant, rixeruntq; he-
 ruēs, Achille vel in primis
 rem strenuè gerente. Forti-
 ter se gessit & Socrates in
 dexivo cornu constitutus,
 multoq; fortius, quàm quum
 adhuc apud Deū pugnaret.
 Nam ingruentibus hostibus
 hautquaquā fugit sed vultu
 intrepido cōstitit, quamobrē
 præmio donatus est, nimirū
 luculēto & amplo horio, in
 quæ conuocatis alij differe-
 bat quem locum Nectaracade-
 miam appellauit. Compre-
 hensos igitur & colligas-
 tos eos qui victi fuerant, res
 miserunt multo grauius pu-
 niendos. Eam autem pu-
 gnā scripsit & Homerus,

καὶ ἀπὸντι μοι ἔδωκε τὰ βί-
 βλια λομίζεω τοῖς παρ' ἡμῖν
 ἀνθρώποις· ἀπ' ὕστερον καὶ
 ταῦτα μετὰ τ' ἄνωρον ἀπὸντι
 σαφῶς, ὡς ἢ ἀρχὴ τῆ ποιήμας
 τ' αὐτῆ· Νῦν δὲ μοι ἔνπε
 Μῦσα μάχην νεκρῶν ἠρώων.
 τότῃ δ' οὐδ' ἠνέμους ἠψάσαν
 τῶν, ὡς παρ' αὐτοῖς νόμῳ,
 ἔπαιδ' ἀν' ἰόντων λαοβλά-
 σασιν, ἀπὸντι τὴ ἐπιβία,
 καὶ ἰορτῶν μεγίστων ἔργον μόν-
 νος ἢ τῶντος ἢ μετὰ Πυθα-
 γόρας, ἀπ' αὐτῶν τ' ὡς ἔρω ἰε-
 καθέστω, μουσαίῳ μὲν τῶ
 ἠναμοφασίαν. ἠδ' ἢ μὲν ἄν
 ἔξ Ἀθηναίων ὄντων περὶ μετὰ
 ταῖς πρὸ δόμου νεώτερα συ-
 νίστατο πράγματα Κίρυρος γῆ,
 ὃ τὸ Διουδάρε παῖς, μέγας τε
 ἄνδρ, καὶ λαοδός, ἤρα πολὺν ἠδ' ἡ
 κρόνον τ' Ἐλένης, καὶ αὐτῆ ἢ ἐν
 ἀφανὲς ὡς ἰππιμανδὸς ἀγαπῶ-
 σα τὸν νεανίσκον· ποικίλεις
 γοῦ καὶ Ἀλέξανδρον ἀμύδιος,
 ἐν τῷ συμποσίῳ, καὶ προδύ-
 νον, καὶ μόνον ἔξαισιάμε-
 νοι, ἔπαιδ' ἀντο περὶ τῶ ὕ-
 πλου, καὶ δὲ ἀπ' ἔρωτ' καὶ ἀ-
 μυχανίας ἔβουλότῃ ὁ Κίρυ-
 Τανδὴν πρὸ ἀμορῆ καὶ ἰμπαιεντία consilium cepit Ciny-

& mihi abeunt libellos de-
 dit ad nostros homines de-
 ferendos. Verum hos vna
 cum reliquis postea amisi.
 Erat poematis initium se-
 re in hunc modum : Nunc
 mihi Musa refert pugnam
 herou extinctorum. Cum i-
 gitur fabas coxissent, quem-
 admodu illis mos est, ubi bel-
 lo rem praelare gess-rint,
 Epinicia celebrarunt, & fe-
 stum solenne egerunt. Solus
 Pythagoras a conuiuio illo
 absimuit, & ieiunus procul
 disidebat, abominatus faba-
 rum esum. Iam vero mensibus
 sex et octis, septimoq; ad me-
 dium deducto, res noue ac
 insperate exortae sunt. Nam
 Cinyrus Scinthari filius,
 iam gradis & formosus, He-
 lenam multo iam tempore dea-
 peribat: ipsa autē cotra mani-
 festē adolescentem ad insa-
 miam usque redamabat. Sis-
 quidem in conuiuio subinde
 alter alteri annuebat, &
 praebebat: soliq; ex ceteris
 surgētes in sylua deerrabant.

ὁ ἄρπάζας τὴν Ἑλένην
 (ἡ Δόνη δὲ ἡγάκην ταῦτα)
 εἰχλωδαί ἀπίοντας εἰς τινα τῶν
 ἐπισημῶν νήσων, ἕξει εἰς
 τὴν Φηλὸν, ἢ εἰς τὴν Τυροῦσαν.
 σωωρότας ἢ παλαιὰ πλοῦ
 σαλήφωσαν πρὸς τῶν ἐταί-
 ρων τῶν ἰμῶν, τὸς θραυστάς
 τὸς ὧ μνηστῆρας ἐκ ἐμῶν
 νῆσων ταῦτα, ἡπίστατο ἦν ἡμῶν
 αὐτῶν κοινὰ ἀποστέλλει. ὡς δὲ
 ἡ Δόνη αὐτοῖς, ἰτίλω τὴν
 ἰσιθάκιον, καὶ ἰπὸν ἐξ ἰσθ-
 μῶν, ἐγὼ μὲν ὡς παρὶ τὸν ἰσθ-
 μόν ἦν ὡς συμποσίῃς ἐκ
 κοινῶν. οἱ δὲ παρόντων
 τὸς ἄλλους, ἀναλαβόντων τὴν
 Ἑλένην, ἰπὸ σπουδῆς ἀνέχθη-
 σαρ. παρὶ δὲ τὸ μισοῦντιον
 ἀνιέρωμαι ὁ Μηνίλαος,
 ἐπὶ ἡμάς τὴν ἰδιὴν ἡφελὸν
 τῆν γυναικὸς, Βολύ τῆ ἰσθ-
 μῶν τὸν ἀδελφόν παραλα-
 βάν, ἢ παρὸς τὰ βασίλειαν
 τὴν Ραδάμανθου. ἡμέρας
 δὲ ἡσπασθῆς, ἔλιπον οἱ
 σκοποὶ καθορῆν τὴν νῆα,
 ποῦν ἀπέχουσαν ἔτα ἡμῶν
 βάσας ὁ Ραδάμανθος πηντή-
 κοντα τῆ ἡρώων εἰς νῆαυ μοι
 νότον,

rursus rapiendi Helenam. Illa
 vero hoc probabat, ut cede-
 rent, ac in vicinam quam-
 piam ex insulis proficiscen-
 rentur, nimirum in Phello,
 aut Tyroëssani. Addiderunt
 & huic consilio conituros
 è meis comitibus tres auda-
 cissimos. Nam hæc patri non
 indicauerat : sciebat enim
 quod ab illo acriter increpa-
 retur. Itaq; cum ipsis oppor-
 tunum visum esset, facinus
 perpetrarunt. Vbi enim nox
 aduenit, (nam tum forte non
 intereram, sed in conuiuio
 distertebam) illi clam alijs
 correpta Helena, mature se
 proripuerunt. Menelaus au-
 tem cum circa mediū noctis
 excitatus torū vacuum sen-
 sisset, protinus clamore sub-
 lato, & fratre secū accepto,
 ad regiā Rhadamanthi pro-
 fecit. Porro illucescen-
 te die aiebant exploratores
 nauē procul distantem appa-
 rere. Itaq; Rhadamanthus,
 cum quinquaginta heroës
 in nauem Asphodelinam,
 & ex integro & solido li-

νόστορον, ἀποδεινύω, παρ-
ρηγήλα δίδωκε, οἷον πρόθυ-
μίας ἐκάνουσι, περί μισημ-
βείαν κατὰ λαμβάνουσιν αὐ-
τὸς, ἀρτίς τὸν γαλανῶδη
Ωκεανὸν ἰμβαίνοντας, πλη-
σίον τῆς Τυροῦδος, παρὰ το-
σοτον ἕλθοι ὁμοίαναι, καὶ ἀ-
ναδυσάμενοι πῶ νάει ἀλλο-
σεροσίην, κατ' ἐπιτομήν ἢ ἔν
Ελέην ἑλάνουτε, καὶ ἰσχύ-
ντε, καὶ ἐκκαλύψτε. ἰδὲ Ἄ-
ἀμφὶ τὸν Κενυρον ἀνακεί-
σας πρότερον ὁ Ραδάμαν-
θους, ἢ τινος καὶ ἀποὶ αὐτοῦ
σώσιον, ὡς ἰδέσθαι αἴτιον,
ἐκ τῶν αὐλοῖον ἄστας, ἀπὲ
πιμψον ἐς τὸν τῶν ἀσθῶν
κῶρον, ματὰ γὰρ πρότερον μα-
σιγῶδες τας ἐψήφισαν ὅ καὶ
ἡμᾶς ἰμφοδοίους ἐπιμῶ-
σαν ἐκ τῆς νύσον, πῶ ἐπι-
σαν ἡμῶν μόνων ἐπιμῶ-
ναυτας. ἐνθα δὲ ἐπὶ ἡμῶν
μῶν τε, καὶ ἑλάνουρον, οἷα ἔ-
μῶν ἀγαθὰ κατὰ τῶν,
αὐτοῦ πλανηθῆσθαι. αὐτοῖ
μῶν τε παρηγοῦντο ἢ
γούτων, ἐποσῶν ἐπὶ ἄσ-
ξῶν παρὶν πρὸς αὐτοῦς.
quod futurum dicerent ut propediem ad se essent rediturus.

gno constructam collocas-
set, iussit eos persequerentur.
At illi cum magna alacritate
remis incumberent, eadem
circa meridiem eos deprehē-
dunt, cum iam in lacteum
Oceanum subiret, haud pro-
cul à Tyroessa insula. tatum
enim aberant, ut elaberetur.
Cum igitur nauem rosea ca-
tena reuinxissent, reuersi
sunt. Helena uaq; flabat &
erubescibat, operiebaturq;.
Verum Rhadamanthus ha-
bita prius cum Cinyro dili-
genti quaestione, num & alij
quippiam conscij fuissent:
postquam vllum fuisse ne-
gauit, vinclum hominem ex
puledis, & malua prius be-
ne casum, in impiorum locū
amandauit. Deceuerunt &
nos ante praescriptū tempus
ex insula ablegare, data ve-
nius proxima dici mora. Ibi
ego grauius ferre, & la-
chrymari, vixite qui eius-
modi felicitate reueta rur-
sus erraturus essem. At illi
contra consolabantur me,
Iamq;

λέα μοι ἴδῃ θρόνον τε καὶ
 λεισίαν ἐς τῶνδ' ἑσπερίων
 κινύσαν, πλησίον τὸς ἀείων.
 ἐγὼ δὲ πρὸς τὸν ἑσπερίων
 μάχῃ, ποτιὰ ἐκείνων ἄ-
 πῶν τὰ μέγιστα, καὶ ποτιὰς
 ζαί μοι τὸν πλοῦτον. ὃ δὲ ἔρα-
 σκεν ἀφ' ἑσπερίων ἰς τὴν πατρί-
 δα, ποτιὰ δὲ πρότερον πλανή-
 θῆντα, καὶ λινδανεύσαντα. ἦ
 δὲ χόνον ἐκ τῆς ἱπανάδος
 προδῆναι ἠθέλησεν, ἀπὸ δὲ δὴ
 καὶ λακύνος τὰς πλησίον νῆ-
 σος (ἱφάνουλο δὲ πῶν τὸν ἄ-
 εθμόν, καὶ ἀπὸ ἑκείνη πόρρω-
 θῆν) ταύτας μὲν εἶν' ἱφάνου-
 λὸς τῶν ἀσθενῶν, τὰς πλη-
 σίον, ἀπὸ δὲ ἑσπερίων, ὅρας τὸ
 ποτιὰ πρὸς λακύνου, ἐκείνη δὲ
 ἐκείνη τῶν ἀσθενῶν ἢ πόλις.
 μετ' αὐτὴν δὲ ἢ τῆς Καλυνύδος
 νῆσος, ἀπὸ δὲ ἑσπερίων φαίνε-
 ται. ἱπανάδην δὲ ταύτας παρα-
 πλεύσας, τότε δὲ ἀφ' ἑσπερίων
 πῶν μετὰ τὴν ἱπανάδην, πῶν
 ἱπανάδην ἢ ἡμῶν λακύνος
 κενόνηντα αὐτὰ δὲ ποτιὰ πα-
 ρά, καὶ ποικίλα ἔθνη διεκ-
 τῶν, καὶ ἀνθρώπων ἀμύδων
 ἐπιδημίας, χόνον ποτιὰ ἡ-
 ζας ἐς τὴν ἐκείνων ἱπανάδην.

Iamq; mihi in futurū sedē
 locū optimis quibusq; vicinū
 ostendebāt. Ego verō acce-
 densi Rhadamanthū, obnixē
 orabam, ut quæ mihi futura
 essent, prædiceret, & de na-
 vigatione certiorē reddē-
 res. Is autē me quidē in patriā
 rediturum respondit, verūm
 multis prius erroribus & pe-
 riculis exantelatis. Tēpus autē
 quo essem rediturus, addere
 noluit, sed ostēsis vicinis in-
 sulis, (apparebant autē nu-
 mero quinque, & alia sexta lō-
 gius) hæc, inquit, adiacentes
 sunt impiorū, in quibus vides
 ignis plurimū accēsum. Sex-
 ta autē illi somniorum est ci-
 uitas. Post hanc & Calypsus
 est insula, verūm nondū tibi
 adhuc apparet. Vbi verō
 has præternavigaueris, tum
 deuenies in magnam illam
 continentem, quæ eregionē
 est ei quæ a nobis incolitur.
 Illic multa passus, multasq;
 gentes prætergressus, & in-
 ter Barbaros incūtosq; ho-
 mines peregrinatus, tandem
 in aliam terram deuenies.

ὡς ὦτ' ἔπει, καὶ ἀνασπᾶσας
 ἀπ' ἧ γῆς μαλάχης ῥίζαν ἄ-
 ρξῆ μοι ταύτην λεηλάσας ἰπ-
 τῆς μίγξις ἰνδουλοῖς ταύ-
 τη πρὸς ἡμῶν. παρ' ἡμῶν δ' καὶ
 ἢ ποτὶ ἀφικοίμην ἐς τὴν ἄ-
 κλη γῆν, μήτε πῦρ μαχαίρα
 σκαλίσαν, μήτε θέρμους ἐ-
 θίαν, μήτε παλὶ ἑστὴν τὰ
 ὀψωνιάδικα ἐγγυλοῖσάντων
 τῶν ἄρ' ἀμνημόνων, ἰηπι-
 δας ἔχον ἢ ἐς τὴν νύσον ἀ-
 φείξας. τότε ἢ δὲ τὰ περὶ τὸν
 ποταμὸν παρὰ σκαλοῖς, καὶ
 ἰπὸν λαοῦς τῶν, σωασθῆναι
 αὐτοῖς. τῆ ἰπύσου δ' ἰδῶν
 πρὸς Ομηρον, τὸν ποιητὴν, ἐ-
 δὴθλον αὐτ' ὡς ἰπύσαι μοι δι-
 σιχον ἰπύγραμματα, καὶ ἰπύδην
 ἰπύποιον, σὴν λυγρὸν καὶ λί-
 θον ἀνασπᾶσας, ἰπύγραφα πρὸς
 ὡ δὲ μύθῳ. τὸ δ' ἰπύγραμ-
 μα τῶν τῶν δὲ Λουκιανὸς
 τὰ δὲ πάντα, εἰ δὲ μακά-
 ρισσι θεοῖσιν, Βιδε τε, καὶ
 πάλιν ἦλθε φίλον ἐς παρ' ἡ-
 δον γάλακτος. μάνθας δ' ἰπύδην
 τὴν ἰπύδην, τῆς ἰπύδης ἀ-
 νηρόμεν, τῶν ἰπύδων παρὰ
 πρὸς ἰπύδων ἰπύδαι μοι καὶ Ο-
 λυμπία, sequenti proficiscerem, deducentibus heroibus. Hic ὁ V-
 lyffes

Hæc ubi dixisset, euulsam
 è terra malue radicem mis-
 hi porrexit, iubens ut hanc
 adorarem cum in maximis
 periculis versarer. Admo-
 nuit autem, si unquam in hanc
 terram incolumis redirem,
 ignem gladio ne foderem,
 neve lupinis vesterer, neve
 puero supra decem & octo
 annos nato congregerer.
 quorum si memor essem, be-
 ne sperarem de reditu ad in-
 sulam. Ibi demum quæ ad na-
 uigationem pertinent, para-
 ui: cumq; opportunum esset,
 cum illis citum cepi. die de-
 inde proxima accedens Ho-
 merum, orabam ut mihi duo-
 rum versuum epigramma
 conderet. Quod ubi fecit,
 eolumna berylli lapidisere-
 ita iuxta portum inscripsi.
 Erat autem epigramma hu-
 iusmodi:

Lucianus charus diuis
 hæc cuncta beatis

Vidit, & hinc iterum pa-
 trias remeavit ad oras.

Manens autem & diem il-
 lyffes

ἄσσοις περικλυθῶν, λάβρα τ'
 Πλωτόπυς, διὰ σοι ἴτισο-
 κλῶ, ἄς Ὀγυγίαν πλῶ νῦθον,
 Καλυψοῖ· λοιμίζου· σωΐτη·
 ψε δέ μοι ὁ Ραδάμανθους ἴδον
 πορθμῆα Νάυπλιον, ἔν' ἀκα-
 τα· θείη μὲν ἰς τὰς νήσους, μη-
 δῆς ἡμᾶς συνάδοι, ἄτι κατ'
 ἄνω ἰμποείαν πλοῖστας ἰ-
 πᾶ δ' τὸν ἐν ὄσθι ἄερα προΐον-
 τῶν, παρικλυθῶ μὲν, ἀντίνα ἡ-
 μᾶς ὁ Λυμῆ τε δὲ νῆ δὲ δὲ χεῖς,
 οἶον ἀσφαλῆς ἢ θείν καὶ τισ-
 σης, ἄμα λεωμίνων, καὶ
 ἐνίονα ἢ πονηρὰ, ἢ ἀφόρητος,
 ὅσπερ ἀπ' ἀνθρώπων ὄπλο-
 μίνων, καὶ ὁ ἄλλο ἴσπερὸς καὶ
 ὁμιχλώδους, ἢ κατ' ἴσπερ ἰσ-
 τὸ φρόσθ' πρὶ λην, καὶ μὲν τοι
 καὶ μασίγων φρόσθ' ἡνὸς,
 καὶ οἰμωγῆ ἀνθρώπων ωον-
 ῶν. ταῖς μὲν οὖν ἀπῶας ὁ
 πεσέσχο μὲν ἢ δ' ἐπίθυσθε,
 βιάσθε λῶ· ἐνὸν μὲν πᾶσα
 ἕρμηνάσθης, καὶ ἀπόξυρθ',
 εἰρηαι καὶ πράχωσι λας
 τσικληνῆα· δὲ νδρον δ', ὅδ'
 ἔσθωρ ἔνλῶν, ἀνρπύσαντῶν
 ἄδῶας λατὰ τὸς ἕρμηνῶς,
 ἐπὶ μὲν δὲ τιν' ὅ ἀκωνθῶ-
 δης,

bysces accedēs nesciente Pe-
 nelope, mihi literas dat in
 insulam Ogygiam ad Ca-
 lypso ferendas. Misit &
 mecum Rhadamāthus por-
 titorem Nauplium, ut si ad
 insulas appelleremus, nemo
 nobis manum injiceret, ve-
 lut ij qui ad mercatum quēa
 piam alium navigarent. Vbi
 verò progressi odoratum aē-
 rem praterissemus, contis
 nūd nos teterrimus nescio
 quis odor excepit, velut bi-
 tumini & sulphuris picisve,
 cū simul ardent. Nidor autē
 erat grauis, intolerabilisq;
 velut ab exustis hominibus.
 Erat & aēr obscurus & ca-
 liginosus, à quo distillabat
 ros quidam piceus. Quin &
 verberū strepitus exaudieba-
 tur, & multorum hominum
 eiulatus. Ad alias igitur non
 applicuimus: illa verò quam
 ascendimus, talis erat. Tota
 in gyrū præcepta est, & exus-
 ta, cauitibus & saxis aspera.
 Arbor autē aut aqua ne inea-
 rat quidē. Irrepsimus tamen
 per præcipitia, & per spinos
 II 4 sam &

δες, ἢ σκολόπων μισῶς ἀπα-
 πῶνομίῃ ἀνορέσιαν τ' ἁλώρας
 ἀναδύσασθαι ἐν δόλις ἢ ἐν τῷ
 εἰρητῷ, καὶ τὸ λοπασήσιον,
 πρῶτα μὲν τῷ φόνῳ τῷ τόπῳ
 ἰθαυμάσιον. τὸ μὲν ἔβλα-
 φ' αὐτὸ, μαχαίρας ἢ σκό-
 λοψι πάνι ἢ ἐλευθέρῳ, ἕκαστον
 δὲ ποταμοὶ περιέχουσιν, ὃ μὲν
 βορβόρον, ὃ δὲ ὑδρῶν ἢ ἄμας
 τῶν, ὃ δὲ ἰνδρον, πύρρος πάν-
 μίαις οὐτ' ἢ καὶ ἀνέρας τῶν,
 καὶ ἔβλα, ὄσπιν ὕλην ἰνυίας
 τῶν, ἄσπιν θάλασσα, καὶ ἰχθῆς
 δὲ ἔχουσιν ὄσπιν, τῶν μὲν ἁλαοῖς
 προσκοιτάς, τῶν δὲ μύρδος,
 ἄνδραξι πικρῶν μύρδος ἰκασ-
 λου ἢ αὐτῶν λυγρίωνος. αἴσος
 δὲ ἢ μίαι, σπῆν δὲ πάντων
 καὶ πύρρος ἰκασίαι, τίς
 μὲν ὃ ἁλωσῶν τῶν περιδόν.
 τοῦ δὲ ὄσπιν, ἢ Ναυπλίου ἰκασ-
 τήν μύρδος, ἰκασίαι ἁλωσῶ-
 μύρδος, ποτιδόν μὲν βασιλίας,
 ποτιδόν δὲ ἰκασίαι, ἢ ἰκασί-
 αῖς καὶ ἰκασίαι μὲν ἰκασίαι
 μὲν δὲ καὶ τῶν Κίρρον, ἰκασί-
 αῖς ἰκασίαι μὲν, ἢ τῶν
 ἰκασίαι ἀπυρτήν μύρδος. πο-
 σιδόν δὲ δὲ πρηνήν τῶν

sam & aculeis plenam semi-
 iam euasimus, transuimus
 regionis terram fecditatem.
 Procedentes autem ad car-
 ceres, & supplicij locum, pri-
 mum quidem loci naturam
 admirati sumus. Siquidem v-
 niuersum solum gladijs &
 muronibus efflorebat, cir-
 cum quod flumy duo decur-
 rebant, vnus cauo, aliter ve-
 rō sanguine, & item alius in-
 tu igne, & quidem ingens
 & immensus. Fluebat autem
 velut aqua, & instar maris
 agitabatur. Habebat etiam
 num & pisces permultos,
 quorum aliquot corribus e-
 rant similes, nonnulli verb
 minusculi carbonibus igni-
 tis, quos Lychniicos voca-
 bāt. Aditus autem vnus erat,
 & perquā angustus. Ianitor
 adstabat Timon Athenien-
 sis. Ingressi iam en duce Nau-
 plio, videbamus eos qui sup-
 plicia afficiebantur, inter
 quos reges & priuati erant
 plurimi: quorū etiam nonul-
 los agnouimus. Vidimus &
 Cinyrum fumo enecari, & à pudendis pendēre. Addebant

ἡ τῶν ἐκείνων βίαι, καὶ τὰς αἰ-
 τίας, ἐφ' οἷς ἐκοιμήσαντο. καὶ
 μάλιστα ἀπασῶν τιμωρίας
 ἐπέβησαν οἱ ψωμοκόμοι τι-
 πρὰ τ' βίον, καὶ οἱ μὴ τὰ λυθῆ
 συγγραφόρων, ἐν οἷς ἡ Κλη-
 σίας ὁ Κνύδιος ἔτι, καὶ Ἡρό-
 δουτος, καὶ ἄλλοι πολλοὶ τούτους
 ἐν ὄρω ἐξῶ, χησὰς ἔχοντες
 τὸ πῶν τὰς ἐπιτάλας ἔδωκεν
 ἐμαυτῶ ψυδρος ἀπόρησι σωη-
 τιστάτων. Ταχέως δὲ ἀναστει-
 ψας ἐπὶ ναῦν (ὃ ψυδρος ἀμυ-
 σίαν ἐπὶ τὴν ὄψιν) ἀσπασάμε-
 νος τ' Ναυπλιον, ἀπέπλευσε.
 ἡ μὲν δὲ ὀλίγοις ἐξείκοσι πλη-
 σίον ἢ τὸν ἐνέρον ἦσαν, ἀμυ-
 σία, καὶ ἄλλοις ἰδέσθαι. ἔπειτα
 ἀλλὰ αὐτῶν τῶν ἐνέρον τὴν πα-
 ραπύσιον, ὑπεχέροντες τῆ
 σίσιον ἡμῶν, καὶ ἄλλοις καὶ
 πορρωτέρω ἐπέβησαν. καὶ τὰ
 καθόλου δὲ ποτε αὐτῶν, καὶ
 ἰσχυρότερον ἐστὶ τὸ γὰρ δι-
 μῆτα προγορεύοντων πλη-
 σίον τῶν πυλῶν τῶν ἐλεσάν-
 τινον, ἢ τὸ τ' Ἀλικηνόν. ὅ-
 ἴδωμεν δὲ, περὶ δὲ τῶν ὀψίων
 ἀποβάντων, ἀπὸ τῶν ὀψίων
 ἀπὸ τῶν πύλων, ποικίλος ὁ
 κέρως καὶ ποικίλους ἐπαρῶν.

ductores singulorum vi-
 tai, & causas ob quas suppli-
 cio afficerentur. A Maxima ve-
 rò omnium pœna eis immine-
 bat, q̄ in vita quippiam emētiū
 essent, neq; veritate liceris mā-
 dasset: inter quos erat Cle-
 sias ille Onidius, & Herodo-
 tus, & alij nō pauci. Hos er-
 go cū viderē bono animo ἐ-
 σε εἶπε nam nullius mēdā m̄
 mihi cōfisiū erā. Itaq; ad na-
 uē maturē reueris (neq; nim-
 tale spectaculū ferre ampliū
 poterā) salutato Nauplio dis-
 cessi Neq; ita multū post ap-
 parebat nō p̄cul somniorū in-
 sula, obscura illa, & vix visu
 p̄spicua. Habebat autē & ipsa
 somnijs aliquid simile. cede-
 bat enim accedētib. nobis, &
 subterfugiebat, ac longiūs se
 subducebat. Cū ergo tandem
 eā cōprehēdissemus, & in por-
 tū qui Somnus dicitur, delatū
 effimus, prope eburneas por-
 tas, vbi ædes est Gallinæ eo
 sacra. sub obscurā vesperam
 descendimus: cumq; in portā
 progressi fuissēmus, somnia
 multa variāque videbamus.

πρὸς τὴν βίολογιαν ὡς ἰδίᾳ πόλις
 ὡς ἀπείρη. καὶ τὰ μὲν δὲ ἄλλο τι νῆ
 ζύγραπται ἔπι αὐτῆ, ὅς τῃ μὲ
 νος ἐπιμνήσθη Ομηρος, ὅτι αἰ
 εν ἀνεβῆς σιμῆ γραψῆ. ἡ δὲ ἡ
 ἴδι ἔπι τὰς ἑνὸν ἄλλῃ ἀνι
 σμῆ. τὰ δὲ ἄλλα δὲ δὲ μίκο
 ἔδω ὑψηλὰ, ἢ μαυροχόρα,
 ἢ ἰπὶ αὐτῶν ποδῶν τι πρὸς
 εὐκατείδων. τὸ δὲ μόνον
 ἐν τῇ νῆσῳ γίνονται ὄρνιθον. πο
 ταμὸς δὲ ὡραῖος ἐστὶν ὡραῖος,
 ἢ πρὸ αὐτῶν καὶ ἄλλοι Νυκτι
 πόρ. καὶ τῶν αἰθῶν ὡς
 τοῦσδε ὡραῖος, ὁ νόμαστα καὶ τῶ
 τας, ἢ μὲν Νεγρετ, ἢ δὲ
 Παννυχία. ὁ δὲ ὡραῖος τῆς
 πόλιος, ὑψηλὸς τε καὶ ποικί
 λ. ἰεῖδι τὸν χροῖον ὁμοίῳ
 τῶν. πύλαι μὲν τοῖ ἐπείρου,
 ἢ αἰθῶν καὶ ἄλλοι Ομηροῦ ἄρη
 κη, αἰθῶν τῆσδε. αἰθῶν μὲν,
 πῆς τὸ τῆς βραδείας ὡραῖου
 ἀπὸ δὲ πύλαι, ἢ μὲν οἰδύρα,
 ἢ δὲ ἑδάμου πεποιημένη, καὶ
 αἰθῶν ἰεῖδι ὡραῖου ἀπὸ ἑμῶν αὐτῶν
 οἱ τε φοβροὶ καὶ φοινοὶ καὶ
 ἀπὸ τῆσδε αἰθῶν, πῆς τὸν λιμῆ
 να καὶ τὸν θάλασσαν. αἰθῶν
 ἑδάμου, αἰθῶν δὲ, καὶ αἰθῶν ἢ
 μῆς πρὸς τὸν ἑμῶν, ἢ ἰεῖδι ὡραῖου.

Verum de ipsa ciuitate libet
 ante omnia commemorare,
 quoniam de ea nemo adhuc
 conscripsit: solus aut̄ Home
 rus eius meminit, nō ita accu
 rate exacteque descripsit. Cir
 ca hęc vndique circūiacet syl
 ua. Arbores aut̄ sunt papauē
 ra procera, & mandragora,
 in quib. magna vis vesperii
 lionum sedet. Sola enim hęc
 auis in ea insula nascitur.
 Flumen aut̄ iuxta præterla
 biitur, quod ab illis Nyctipo
 rus appellatur. Sunt & fōtes
 duo iuxta portas, quib. & no
 mē est vni quidem Negretus,
 alteri verō Pannychia. Ipsa
 autem ciuitatis mœnia alta
 sunt, variāque iridis colore si
 millima. Enimverō portę
 sunt, nō due, ut voluit Home
 rus, sed quatuor. Nā due Mol
 litiei capū respiciūt, hęc quę dē
 ferrea, illi verō testa cōstru
 cta, per quas horrenda & se
 ua immittitque somnia emitti
 aiebant. Due verō alterę ad
 portū & mare, ex quib. quę
 dā cornea erāt, quędam, per
 quas transuimus, eburnę.
 Ingeffis

αἰόντων δ' ἐστὶν ἡ πόλις, ἐν
 δεξιᾷ μὲν ἔστι τὸ Νυκτωρ σέ-
 βουσι ἢ ἑὸν τὰ ἑτάλω μολ-
 λισα ἢ τὸν Ἀλλεκτρύονα ἐκεί-
 νου δὲ, πλησίον τοῦ λιμένος
 τὸ ἱερὸν ὑποπίηται ἐν ἁείσ-
 ρᾷ δὲ τὰ τοῦ ὕπνου βασίλει-
 οῦτο ἢ ἑὸν ἀρχαί παρ' αὐ-
 τοῖς, Ἐπάπας δὲ καὶ ἑπαρ-
 χους ὑποπιομῆτο, Τραξί-
 νου τε τὸν Ματαζόγους, καὶ
 Πλουτοκλῆα τὸν Φαντασίω-
 ντο ἐν μέσῳ δὲ τῆ ἀγορᾶ σπ-
 ρυ δέσιν, ἢ ἑλαδοῦσι Κρι-
 τιν, καὶ πλησίον ἑασι δὲ
 Ἀσώτης καὶ Ἀμυθίας ἐν-
 θα καὶ τὸ ἄδυτόν δέσιν αὐ-
 τοῖς, καὶ τὸ μαντήιον, οὗ πε-
 εστικα πρὸ φητόων Ἀντι-
 φῶν, ὁ τῶν ὄνείρων ἑκκα-
 τὴς, ταύτης περὶ τοῦ ὕπνου
 λαθῶν πῆς τιμῆς. αὐτῶν
 μὲν τοῦ ὄνείρων, οὗτε φθ-
 σις, οὗτε ἰδέα ἢ αὐτὴ ἀμ-
 οίμῳ, μακροί τε ἢ ἑὸν, καὶ
 λαοί, καὶ ἰδέας, οἱ δὲ μικροί,
 ἢ ἀμορφοί ἢ οἱ ἢ χροστοί, ὡς
 ἰδέων, οἱ δὲ ταπεινοί τε καὶ
 ἰσοτάς. ἢ ἑὸν δὲ ἐν αὐτοῖς
 καὶ ἀερωτοί τινες, καὶ τερα-
 τώδεις,

Ingressis autem civitatem
 ad dextram est templum
 Noctis. Nam illam ex deis
 in primis colunt, & Galli-
 naceum, cui iuxta portum
 sacellum dedicatum est.
 Ad sinistram verò Somnii
 regia. Is enim apud eos
 regnat, duobus à se sacra-
 pis & praefectis constitutis,
 Taraxione Matzogenis, &
 Plutoele Phantasionis fi-
 lio. In medio autem foro
 fons est, quem Careotin ap-
 pellant. delubra duo adia-
 cent, Impostura videlicet,
 & Veritatis: ubi & illo-
 rum est adytum & oracu-
 lum, cui praefectus erat
 Antipho ille somniorum hi-
 strio, hunc apud Somnum
 honorem sortitus. Somnio-
 rum autem neq; natura neq;
 forma eadem est. Nam quæ-
 dam procera erant & for-
 mosa, suavitat; quædam verò
 brevia & deformia. non-
 nulla etiam aurea. ut vjde-
 bantur: sordida item & ab-
 iecta nonnulla. Erant & in-
 ter illa alata aliquot, &
 monstrosa,

πρῶτα μὲν ἰωπιολὺ ἰδοκρυ-
 ζῦν. ἔπειτα δὲ πῆρικαλα ἡ-
 μάς ἰπὶ ξηρίας, καὶ εἰς τὰ λαμ-
 πρῶς, καὶ πρὶ τοῦ Ὀδυσσεύος
 ἰπλωθῶντος, καὶ πρὶ τῆς Πη-
 νελόπης, ὅποια ἔη τῶ ὄψιν,
 καὶ ἀσπρονόην, καὶ ἀσπρῶ
 Ὀδυσσεύς πάλαι πρὶ αὐ-
 τῆς ἐκόμην. καὶ ἡμᾶς τοιαῦ-
 τὰ ἀπικεινόμεθα, ἔξ ἄρ ἂς
 καὶ ὁμῶν ἰππράνθου αὐτῶν.
 τότε μὲν οὐκ ἀπειθόντων ἰ-
 πινῶν, πηλοσίων τῆς ἡϊός
 ὅσιν ἰκοιμύθην, ἔωθεν δὲ
 ἀννηγόμεθα, σφοδρότερον κα-
 τήντι τοῦ πινῶματῶ. καὶ
 ἀνὰ χαμαθῶντων ἡμέρας δύο,
 καὶ τρίτην πρὶ πινῶματῶ τοῖς Κο-
 λοκυνθοπαραταῖς. ἀνθρώ-
 ποι δὲ ἄσιν οὗτοι ἄγριοι,
 ἐκ τῶν πηλοσίων νήσων πλη-
 σῶντων τοῖς πρὶ πινῶματῶ.
 πολλοὶ δὲ ἔχουσι μέγιστα,
 λοκοκύνθου, τὸ μᾶλλον πη-
 χῶν ἔξ ἰωπιδῶν καὶ ξη-
 ρανθῶσι, λοκοκύνθου αὐ-
 τῶν, καὶ ἔξ ἰωπιδῶν τῶν ἰπρι-
 νῶν, ἰμπίνοιον, ἰσῶς μιν τοῖς
 χῶμασιν καλαμίνοισιν, ἀντι δὲ
 τῶ ὀδόντι, ὅφθιν ὅφθιν λοκοκύν-
 θου, προσλαβόντων οὐκ ἡμῶν,

primum quidem abunde flet
 uit, tum nos ad hospitium
 inuitavit, splendideque ex-
 cepit, interim de Ulysse
 multa sciscitata, & Pene-
 lope cuiusmodi forma es-
 set, num ita casta esset,
 quemadmodum de ea Ulysses
 iactauerat. Nos autem
 ea quibus potissimum eam
 delectari coniciebamus, re-
 spondimus. Digressi igitur
 ad nauem prope litus ob-
 dormiuimus. Manē autem
 soluimus, vehementius ven-
 to insurgente. Tandem post
 bidui tempestatem die tertia
 incidimus in Colocyn-
 thopiratas. Homines au-
 tem immanes sunt hi, ferā
 que, qui ex vicinis insulis
 nauigantes infestant. At
 verò naues magnas habent
 cucurbitinas, sed cubitorum
 longitudine. Nam ubi exa-
 ruerint, excauata vna, &
 medulla illius egesta nauia-
 gant. siquidem malis arun-
 dineis vtuntur, & pro velo,
 cucurbitæ folio. Impetu ers-
 go in nos factio, duabus
 instructis

ἄλλο γοῦ φάγοι, γοῦράν
 τινα φωνὴν προειμήνη. ἔπι-
 βάντες δὲ ἡμῖς, ἡμέρας ἦδη
 ἑποφάνθησας, ἐθεόμεθα πλῆ-
 λαλιὰν, σχεδία μὲν ἄλλη προ-
 στοιχάαν, ἐν δὲ θύρωσιν συμπε-
 φορημένω ἐπιπλῶ ἢ ἢ ὡς πρῶ-
 τὰ κόσια, ἔκασον αὐτῶν Χίου
 μίθου περιπληθίστηρον. ἦδη
 μὲν τοὶ καὶ οἱ νεοῖοι ἐνδοθῶν
 ἐφάνοντο, καὶ ἔκρονον. πικρῆ-
 κισι γὰρ δὲ ἀκόψαίης ἐν τῶν
 ὠδῶν, νεοῖον ἀπὸ κρονοῦ ἐξικου-
 λάψαίνον, ἔκασον γυνῶν ἀδρό-
 τητον. ἐπὶ δὲ πλοῖου ἀπὸ
 σχολῶν τὴν λαλιὰν, ὅσον σαδὶς
 ἐξοσῖς, τέρατα ἡμῖν μεγά-
 λα καὶ θαυμάσια ἐπισύμα-
 νον. ὅτι γὰρ ἐν τῇ πρύμνῃ κη-
 νισκῶ ἄφρω ἐπιέρυξας, καὶ
 ἀνέδρασε. καὶ ὁ λυθιρνήτης
 Σκίθηαρ ὅ, φαλακρὸς ἦδη
 ὦν, ἀνικόμῃσι. ἢ τὸ πάντων
 ἦδη παραδοξότατον. ὁ γὰρ ἰ-
 σὸς τὸ νεὸς ἐξ ἐβλάθησι καὶ ἀλά-
 δος ἀνέφρασε, καὶ ἐπ' ἄφρω ἐ-
 καρποφόρησεν. ὃ δὲ καρπὸς λῶ
 σῶκα, καὶ σφραγὶς μὲν ἄλλο, ὅ-
 πο ἠέπεροι, ταῦτ' ἰδόντες,
 ὡς

fuga enim se proripuit, edia
 ta tristi quadam & lamen-
 tabili voce. Nos igitur iam
 die apparente videmus ni-
 dum ingenii nauī similem
 ex arboribus congestum. In-
 erant autem & oua, quo-
 rum unumquodque Chio do-
 lio erat capacius. Atqui &
 pulli iam intus conspicie-
 bantur, & crocitabant. Cū
 igitur unum ex ouis securi-
 bus præcidissemus, pullum
 implumem viginti vulturi-
 bus ampliozem eduximus.
 Vbi verò propè ducentis sta-
 dijs à mido digressi fuimus.
 mira & inusitata prodigia
 nobis obuenerē. D Nam qui
 in prora erat chenisicus, su-
 bitò alas emisit, & exclam-
 mauit. Porro gubernator
 Scimtharus cū iam caluus
 esset, capillos produxit, &
 quod est omnium inusitatiss-
 simum, ipse malus nauis ger-
 minauit, & ramos propa-
 gavit, atque in vertice fru-
 ctum edidit. Erant autem
 eius fructus fici, & vnae

permagna, necdum satis matura. Hæc posteaquam vidimus,
 KK non

ἴς τὸ ἀπὸς ἰταράθυμῳ, καὶ
 πυχόμεθα τοῖς θεοῖς, ἀπρὸς
 ψατὸ ἀπὸλορ τῷ φαντε-
 σμαῖ. ὅ. ὑπὸ ἰταράθυμῳ
 πρὸς διελθόντες, εἰδοῦν ὕ-
 αλω μίσιω καὶ πᾶσιον, πῆ-
 τῶν καὶ λυπαρέων ἢ ἡμῶς
 ἢ ἀκάσμων ἡπεροῦν εἶν. τὸ δὲ
 λῶ πῆλας ὅ. ἀδυσωρ, ἀέροις
 ἀξέροις καταρτανόμων.
 ἀσῆκα δὲ τὰ δισύδρα ὅμως ἀ-
 κίνητα, ὄρθα, καθάπερ ἰσι-
 πλῆουσα πηκισάσαντες δὲ ἔρ,
 ἢ τὸ πᾶρ κατανούσαντες, ἰρ
 ἀπόρω ἐχόμεθα, τί καὶ δρῶν.
 ὅτι γὰρ δὲ τὸ δισύδρων πῆρ
 δλωτὰ λῶ, πικρὰ γὰρ καὶ
 πρῶτον ὑπῆρχεν, ὅτ' ἀναστρε-
 φερὶ ἀδύδρα ἰδοῦκα ἰδὼ δὲ ἀ-
 κινῶν ἐπὶ τὸ μίσιον δρῶ-
 δρων, ἀπὸ σκόπερ τὰ ἰπέκασα,
 ὅπως ἔχοι. καὶ ἔρωρ ἐπὶ σα-
 δίσις πρὸ πικρῶν ἰσι, ἢ ὄλιγα
 πλέως, πῶ ὕδρω ὄσαν. ἔπα-
 τα δὲ αὐθὺς ἔτερον ὄσαν ἰδὼν
 ἐκδύδρων. καὶ δὲ ἰδοῦκα
 ἡμῶν, ἀναθεμνύς πῶ νᾶν
 ἐπὶ πῶ ἰοῦλω τῶν δισύδρων
 (πικρὴν γὰρ λῶ) ἰπερβῆσαι,
 ἢ δὲ

sum est nobis nauem in arborū frondes, (erat enim dense) ὅ,
 si fieri

non iniuria turbati sumus,
 deos precati ut portentosam
 visionem auerterent. Non-
 dum autē quingentis stadiis
 processeramus, cū videre
 mus syluam magnā & fron-
 dosam pinis & cupressis. Nos
 autem arbitrabamur conis-
 nentem esse, verūm erat gur-
 ges, cui fundus non erat, ar-
 boribus, quæ radices non ha-
 berent, totius consitus. Ipse
 tamen arbores immobiles sta-
 bant, ac erectæ, ac si super-
 natarent. Cum ergo acces-
 sisset propius, & totā rem
 animaduersisset, dubita-
 bamus quidnam fieri conue-
 niret. Nam per arbores nauig-
 are haud facile erat, quod
 dense ac contiguæ essent:
 neque reueri facile videba-
 tur. Itaque ascendens in al-
 tissimam arborem, contem-
 plabar quomodo se haberet,
 quæ sequerentur: atq; syluum
 video supra quinquaginta
 stadia aut paulō pauciora
 porrectam, aliumq; vidi O-
 ceanū succedere. Tum ibi vi-

γὰρ τὸ ὕδωρ, ὡσπερ μεμε-
 σμῆσθαι. πρὸς ἡλίον ὅσον ἡ λα-
 τὰ δεξιὰ, ὁρῶμεν πόρρωθεν
 γέφυραν ἰσομεγέλην, ὅθεν
 τὸ σιναῖον τὸ τὰ πελάγη,
 κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν, ἡμῶν δ'
 εἰς τὰς θαλάσσις, ἐς τὴν ἐ-
 τέραν ἀφ' ἧσιν. προσ-
 λάσαντες οὐδ' αἰσιν ἡλίους,
 κατ' ἰκάνοι παρεδράμομεν, ἢ
 μετὰ πομπῆς ἀγωνίας ἐτερο-
 θμῶν, ὅποτε προσδοκίσα-
 ῖτον. τὸν τε ὕδωρ ἡμῶς ἡμεῖς ἐ-
 πείραστος τε προσώπις, καὶ ὕ-
 σθ' ὁ μεγάλῃ ἀνεπίστως συ-
 νοικουμένη. ἐνέμοντο δ' αὐτὸν
 ἀνθρώποι ἀγροί, Βουίφρατοι,
 κίρατα ἔχοντες, ὅσοι παρ' ἡ-
 μῶν τὸν Μινώταυρον ἀνα-
 πλάσσειν. ἀπεβάλλετες δὲ προ-
 σήμαρ ὕδωρ σόμενοι, καὶ τοὶ
 καὶ οἱ τὸν λυψόμενοι, ἢ ποθεν
 δυνάμεται. ἐκ εἰς τὸ εἶχο-
 μεν. καὶ ὕδωρ ἡμῶν αὐτὸ πη-
 σίον ἔτρομεν, ἀπο δὲ ὕδωρ ἐ-
 νεφάνετο, πηλὸν μυκηθμὸς
 πηλὸς οὐ πόρρωθεν ἡμέτερο.
 δεξιᾶς οὐδ' ἀγέλην εἶναι
 βοῶν κατ' ὄδιον παρῶν-
 τας, ἡμῶν ὅτις ἀνθρώποις.
 οἱ δὲ ἰδόντες ἡμῶς ἰδίων, ἢ

aqua velut vitringae diuisa stas-
 bat. Circumspicientes autē ad
 dextrā videmus procul pon-
 tē extructū, aqua duo maria
 iungente, quātū ad superficiē
 atinet, & ex alio mare in as-
 liud defluente. Incumbentes
 igitur remis ad illud delati
 sumus, ac multo labore prae-
 ter spem traiecimus. Hinc nos
 suscepit mare placidū ac mi-
 ste, insulāque non magna, ad
 quam facilis erat accessus.
 Hanc autem incolebāt Buce-
 phali, homines feri ac agre-
 stes, cornutiq̄, cuiusmodi a-
 pud nos EMinotaurum fabu-
 lantur fuisse. Descendentes i-
 gitur ibamus aquatū, et si vs-
 quam fieri posset, commeatū
 comparaturi. iam enim nobis
 defecerat. Et aquas quidem
 illic nō procul inuenimus, &
 praeterea nihil apparebat, nisi
 si fortasse quod mugitus cre-
 ber non longē exaudieba-
 tur. Arbitrati igitur boum
 esse gregem, paululūm pro-
 cedentes in homines inci-
 dimus. At illi ubi nos vide-
 runt, mox infectati sunt, &

πρῆς μὲν τῶν ἑταίρων λαμ-
 βάνουσιν. οἱ δὲ λοιποὶ πῆς πλὴν
 θάλασσαν καταφύγουσιν. ἔ-
 τα μὲν τοὶ πάντες ὀπλισάμε-
 νοι (ὃ ἔβ' ἰδούκ' ἡμῖν ἀτιμω-
 ρήτος πεισθῆν τὸς φίλους) ἰμ-
 πύλομεν τοῖς Βουκεφάλοις, τὰ
 κρῖα τ' ἀνηρημένων διαρρ-
 μύσιν. φοβίσαντες δὲ πάν-
 τας, ἰδιώκομεν, καὶ κλένομέν-
 γι, ὄσορ πυντικόνισα, καὶ ἰδ-
 τας ἀδῶν δύο λαμβάνομεν,
 καὶ ἀδῶς ὀπίσω ἀνεσφίσομεν,
 τὸς ἀχμαλώτους ἔχουσις. σι-
 τίων μὲν τοὶ ὄδοι, ἔυρομεν. οἱ
 μὲν δὲ ἄλλοι παρήνερ ἀρσφάτ-
 ταν τὸς παρηνημένους. ἐν δὲ
 δὲ ἔβ' ἰδοκίμαζον. ἂν δὲ δὴ
 ἔβ' ἰδοκίμαζον, ἀχει δὴ
 ἀφίνουτο παρὰ τῶν Βουκεφά-
 λων πρὶς θάλασσαν, ἀπαιτῶντες ἐπὶ
 λυτοῖς τὸς σιωπηλιμένους.
 συνίεμεν γὰρ αὐτῶν στανούον-
 των, καὶ γοιρόν τι μυκωμέ-
 των, ὅσπερ ἰνιτσούτῳ. τὰ
 λυτὰ δὲ λῶ τυροὶ ποσοὶ, καὶ
 ἔχθῶς ξυροὶ, καὶ κρόμμουνα, καὶ
 ἔλαφοι τελαρῆς, πρῆς ἐκάσῃ
 πόδας ἔχουσι. δύο μὲν τὸς ὄπι-
 σθῶν,

tres è comitum numero ces-
 perunt, reliqui verò ad ma-
 re confugimus. Hinc nos
 vna omnes armis instructi
 (neque enim socios multos
 negligere consilium erat)
 irruimus in Bucephalos, qui
 iam interfectorum carnes
 inter se diuidebant. Ter-
 refactos igitur ad unum
 persecuti sumus, & cir-
 citer quinquaginta interfe-
 cimus, captis ex illis dua-
 bus viuis: ac iterum reuer-
 si sumus, captiuos nobiscum
 trahentes. Porro commea-
 tus nihil offendimus: qua-
 re nonnulli suadebant ve
 captiui iugularentur. at mi-
 hi non probabatur: verùm
 victos seruavi, donec le-
 gati à Bucephalis repete-
 rent, redimerentque capti-
 uos. Intelligebamus autem
 eos ex nutibus, & tristi quo-
 dam mugitu què edebani ve-
 lut supplicantes. Erat autem
 redemptionis precium, multū
 casei, & sicci pisces, & cepe
 cum cervis quatuor, quorum
 vnicuique tres duntaxat essent pedes: duo quidem in parte po-
 KK 3 steriores:

φειγ, οὐδὲ πρὸς ὅσιν ἕνα συ-
 μεφουσι & μὴ ἐπιτάτοις ἀφ' ὅ-
 τινος τὸς σιωπαυμένους, καὶ
 μίαν ἡμίραν ἐπιμέναντες,
 ἀναχθῆναι. ἠδὲ καὶ ἰχθῆδες τε ἕ-
 μιν ἰφρανοῦτο, καὶ ὄρνιθα πα-
 ράγειτο, καὶ ἄλλα, ὅποια
 γῆς πλησίον ἔσται, συμμῆα
 πρὸς αὐτῶν. μὴ δὲ ἰχθῆρας δὲ
 καὶ ἀνδρας ἰδοῦναι, ἡλικίᾳ
 πρὸς νεωτῆτας χρομίνους.
 αὐτοὶ γὰρ, καὶ ναῦται, καὶ
 νῆες ἴσασιν. καὶ ἔτι δὲ τοῦ πλοῦ
 τῶν πτόπων. ὕψιστοι ἡρώδοτες
 ἐπὶ τοῦ ὕδατος, ὁρῶσάντων
 τὰ ἀδελφία (μυῖα δὲ φε-
 ροῦ) ἐξ αὐτῶν ὁδὸν ὡς
 τὰς αὐτῶν, καὶ τὰς χερσὶ τοῦ
 πωδῶντος ἡατ' ἰχθῆρας, ἐμ-
 πνίστου τὸ ἀνέμω, ἔκαστος.
 ἀποὶ δὲ μὲτὰ τούτους, ἐπι-
 φημῶν ἡαθῆμνοι, καὶ ξαν-
 τῶν ἄπο διελθῆνας, ἡκα-
 νόρη τε, καὶ λυγρόσασιν οὐδὲ
 πρὸς ἰούτου, ἐπυροῦτο τοὺς
 φημῶν. οὗτοι ἡμᾶς οὐτὲ ἡ-
 δικωσιν, οὐτὲ ἰφρανοῦν, ἀμ-
 ἡκαστορ ἀδελφῶν τε καὶ ἡρω-
 τῆς, τὸ δὲ δὲ τοῦ ἡμῶν τε
 πλοῖου θαλάσσης, ἢ πᾶσι
 τοῦθι πεισιονοοῦντες. ἰσπῆ-

stiore: nā qui in anteriore
 erant, in unum concreuerāt:
 His cōditionibus redditis ca-
 pitulis, unum tantū diem com-
 morati recessimus. Iam inde
 nobis pisces apparebāt, & a-
 ues prateruolabant, & eius-
 modi alia, quae terrae vicine
 signa solent esse, occurrebāt.
 Neq; verò multò post homi-
 nes vidimus, qui nouo & in-
 solito more arte nautica vie-
 rentur. Ipsi enim simul & nau-
 iae & naues erant. Libet autē
 nauigationis modum indi-
 care. Resupinati super aquam
 iacebant, erectis in altum pu-
 dendis: nam illa grandia fe-
 runt. ex illis limiteū extende-
 bāt, & manibus pedem tene-
 bant, ac incidente vento na-
 uigabant. Post hos & alij su-
 berib. insidentes, iunctis dua-
 bus delphinis remigabant es-
 quitabātq; alij praecedentes
 subera trahabant. Hi nulla
 nos iniuria affecere, neq; su-
 gerūt. sed intrepidè et pacatè
 vehabantur, nauis nostra fi-
 guram admirati, & vndique
 circumspectantes. Sub ve' pe-

φας ἦ ἴδω, τὸ σὴ χθρὸν ἴδω
 ἢ μὴ ἴδω, λατρεῖται δ' αὐτῆ
 ἐν γυναικῶν, ὡς ἰνομίμοισιν,
 Ἐκείνη φωνῶν προΐμινων.
 προσήσαν ἦδ, ἢ ἰδὲ ξιουῖτε,
 ἢ ἰσπὰ ἴουτε, πάντων ἰταυκῶς
 λαοσομμέναι, λαοὶ πάσαι,
 καὶ νεάνιδος, ποδῶν τὸς χι-
 τῶνας ἐπισηθόμενα ἢ ἢ οὐ
 ἦσθε ἰκαλῆτο Καβαλῶσα, ἢ
 δὲ πόλις αὐτῆ, Ὑδαμαρδία.
 λαβῶσα δ' ἔρῃμας αἰ γυναι-
 κες, ἰκῶσθ περὶ ἑαυτῶν ἀπῆρ,
 καὶ ἔξοριποιετο. ἐγὼ δ' με-
 κρὸν ἴσως αἰς (ὅ γ' ἔχυσά ἱμαν
 τῶν μύλων) ἀνεβίβασον τι πικ-
 ρὸν ἰσπῶν, ὅρῳ πομπῶν ἀνδρῶ
 πῶν ὁσῶν, ἢ ἰερὰ γὰ ἑλέθεα. ἢ
 τὸ μὲν βολῶ ἰσάουα, καὶ τὸς ἰ-
 τάρους συγκαλέω, καὶ ἰς τὰ
 ἔσθια χαρῆν ἐκ ἰδουίμαστον.
 πῆχαισάμην ὅ δὲ τῶν μα-
 λῶν, πομπὰ ἠνχομῶν αὐτῶν,
 ἔσθον ἔν τῶν παρόντων
 λαοῶν. μετ' ὀλίγον δὲ, ἔξέ-
 νος ἔσθον μὲν ἔσθον, ἔσθον τὰ
 σῆλιν ἢ γυναικῶς, ἀν' ὄνθ ὁ-
 πλῶς. καὶ ἴδω σπασάμην ὅ τὸ
 ἔξορ, ὅσον ἀμβάουα τε αὐτῶν,
 ἢ

ram autem appulimus ad in-
 sulam non admodum ma-
 gnā, quæ, ut arbitrabamur,
 à mulieribus Græca lingua
 loquentibus habitabatur. Nā
 nos accefferunt, & excep-
 runt, saluārunτq; meretriciē
 admodum comptæ ornataq;
 ac formosæ omnes ac iuuen-
 culæ, calares tunicas secū tra-
 hentes. Insula quidem nomē
 erat Cabalusa, ciuitatis ve-
 rò Hydamaridia. Susceperūt
 itaq; nos mulieres, & secum
 quemq; singulæ abduxerunt,
 ac hospitem fecerunt. Ego
 verò cunctabundus substi-
 nihil enim fausli ominabar &
 circumspicensq; diligentius,
 video multorum hominum
 ossa, & caluas passim iacē-
 re. Vt autem clamorem sus-
 scitarem, & socios conuoca-
 rem, ac ad arma profilirem,
 non placuit: verū accepta
 in manus malua, enixē ora-
 bam eam, ut ex præsentibus
 malis euaderem. ac paulō
 post cū ministraret hospiti-
 ta, vidi non mulieris crura,
 sed vngulas asini. Ibi mox & eam educto gladio corripio,
 KK 4 & vinciam

καὶ δύσας, περὶ τῶν ὄνων
 ἀνέκνονον, ἢ δὲ, ἀκούσας,
 ἔπι δὲ ὄμως, αὐτὰς μὲν ἔ-
 νοι θαλασσίους γυναικας,
 Ονοσεκίας προσαγορασμέ-
 νας, προφλὴ δὲ ποιεῖσθαι τὸς
 ἐπιδημουῦτας ξένους· ἐπι-
 δὰρ γὰρ, ἔφη μεθύσωμεν αὐ-
 τὸν, σωσανηθῆσθαι, λοιμω-
 μένοις ἐπιχεροῦμεν. ἀνούσας
 δὲ ταῦτα, ἐκένω μὲν λιτι-
 λιπορ αὐτοῦ διδόμενω, αὐ-
 τὸς δὲ ἀνελθὼν ἐπὶ τὸ εἶν
 γὰρ ἔδοξεν τε, καὶ τοὺς ἐτά-
 ρος σωμακῶδες, ἐπὶ ἡ σωμῆ-
 θορ, τὰ πάντα ἐμύνον αὐ-
 τοῖς, καὶ τὰτε ὅσα ἰδέκνονον,
 καὶ ἦγορ εἶσω πῆς τὴν διδ-
 μένω. ἢ δὲ αὐτὴν αὐτὸν ἐ-
 γνήτω, καὶ ἀφανὴς τὸ ὄμως
 δὲ τὸ ξίφ' ὅτις ἀς ὑδωρ λε-
 θῆκα, παρὰ μὲν ὅτι τὸ ἡ αἷμα
 ἰγνήτω. ταχὺς οὖν ἐπὶ ναῦν
 λιτιλθούτες, ἀπειλοσάμεν.
 καὶ ἐπὶ ἡμέρα ἡπύνασι,
 τὴν τε ἡπαρον ἀπὸ ἐκπόμης
 νοι, ἀνάλομην εἶναι τὴν αὐτι-
 πέραρ τῆ ὑπ' ἡμῶν οἰκισμένη
 λιμένω. προσκυνοῦσαντες
 δὲ, καὶ προσωξάμενοι, περὶ
 τῶν μετόνων ἰσοκοῦμεν.

& vindictam de omnibus
 interrogo. Illa autem, etsi
 inuita, fassa est tamen se
 mulieres esse marinas, quæ
 Onosecæ appellantur, ve-
 sciq; peregrinis hospitiibus.
 Vbi enim, inquit, eos iam
 remulentos reddidimus, illis
 concumbentes, dormientes
 inuadimus. Hæc postquam
 audissem ego, illam quidem
 vinctam reliqui, verum sus
 prætectum ascendi ipse, &
 vociferabar, comitesq; cons
 uocabam. Qui vbi conue-
 nissent, illis totam rem in-
 dicabam, & ossa ostende-
 bam, atque intrò ad vinctam
 ducebam. At illa protinus
 in aquam versa est, & eua-
 nuit. ego verò experiri vo-
 lens, gladium in aquam con-
 didi, illaq; mox sanguis esse.
 cta est. Ocyus igitur nauem
 repetentes abnauigauimus.
 Hinc postquam illuxit dies,
 conspecta terra, coniecimus
 esse eam, quæ nostro orbi
 opposita est. Procidentes i-
 taque, atque precati, quid es-
 set futurum dispiciebamus.
 Quibus-

καὶ τοῖς μὲν ἰδοὺκαπιβάσαι
 μόνον, αὐθις ὀπίσω ἀναστρέ-
 φασ· τοῖς δὲ, τὸ μὲν πλοῖον
 αὐτὸ κατὰ λιπῆν, ἀνελθόντας
 εἰς τὴν Μισοῦραον, παρα-
 θέλωα τῶν ἐνοικούντων. ἐρ-
 οῦ δὲ ταῦτα ἐλογίζόμεθα, καὶ
 μὲν σφοδρῶς ἐπιτεσῶν, καὶ
 προσαρράξας τὸ σκάφ· ὡς
 ἀγίαλῶ, διελυσεν. ἡμῖς δὲ
 μόνις ἐξενηξάμεθα, τὰ ὄπλα
 ἔκασ· καὶ ἂν τι ἀπο ὀλός τε
 λῶ, ἀρπασάμενοι. ταῦτα μὲν,
 τὰ μὲν ἕως ἰτέρας γῆς σωμα-
 νηθέντα μοι ἐν τῇ θαλάσσῃ,
 καὶ παρὰ τὸν πλοῦν ἐν ταῖς
 νύσσις, ἢ ἐν ὧ ἀίει, καὶ μετὰ
 ταῦτα, ἐν ὧ κῆρ, ἢ ἐπὶ ἐξ-
 ἤλθομεν, παρὰ τε τοῖς ἥρω-
 σι, καὶ τοῖς ὀνείροισι, καὶ τὰ
 τελευτᾶα, παρὰ τοῖς Βου-
 φάλοισι, καὶ ταῖς Ὀνοσκε-
 λείας· τὰ δὲ ἐπὶ τῆς γῆς, ἐν
 ταῖς ἐξῆς βιβλοῖσι διηγήσομαι.

Quibusdam autem place-
 bat ascendere duntaxat, &
 rursus redire: alijs verò ille-
 lic relicta naui, ad terræ me-
 ditullium proficisci explo-
 ratū incolas. Interea cū hæc
 cogitarem, oborta vehe-
 mens tempestas, nauē littori
 impactam cōminuit. Nos ve-
 rò ægrè enatauimus, armis,
 & quod quisq; poterat, secū
 correptis. Hæc autem & hus-
 iusmodi fuisse, quæ mihi, do-
 nec ad alteram terrā venis-
 rem, contingere, nimirum
 quæ in mari, & inter nauis-
 gandum, in insulis, & in æ-
 re, & quæ postea in ceto, &
 cum ab illo exissemus, quæ
 apud Heroēs & Somnia, po-
 stremod quæ apud Bucepha-
 los, & Onosceles: cætera
 autē quæ in terra acciderūt,
 sequentibus libris enarrabo.

GILBERTI COGNATI
 ANNOTATIONES.

a Momo placuit.] Lucianus hic alludere videtur ad
 id quod de Momo scripsit Aristoteles de partibus animalium li-
 bro 3. eum naturam incussasse, quod bobus cornua in capite, non
 in armis potius addiderit, videlicet quod vehementius possint
 ferire. Idem Lucian. in Nigrino; Momus, inquit, reprehendebat

auri artificē Deum, qui non preposuisset oculis cornua. Is autē re-
prehensionis cōiunq̄; Deus apud p̄sicos fuit habitus, quādo etiā
vitijs, morbisq̄; & multis etiā pestib. sua illi p̄fecerunt: numi-
ma. Hunc Hesiod. p̄oeta in Thegonia Neptis filium prodidit, absq̄;
genitore, b Galathea Nereidi.] Nerei filia, qua dicitur
quasi lactis filia Galathea. c Tyro.] De ea habes Dialogum, in-
ter Deorum dialogos Nepruni & Euppei: Item in Philopatre.

d Ad profrā autē.] Producent est à veterib. p̄oëtis, esse quas-
dam in Oceano insulas, ad quas post mortē deferantur coris ani-
mi, qui sanctē religioseq̄; vixerint. Ibi eos inter se iucundissimē
ac suavisimē vivere, in amonissimo quodā prato, quod gemmea
florū oculis navibusq̄; gratissimū r̄ū varietate perpetuē distinctū
picturatumq̄; sit. Nonquā non illic nives calis, frondere arbores,
p̄bescere herbas, videre omnia, spirare assidū mollissimos fauo-
nis, quorū stabellis arborū coma leniter ventilata, placidissimo
murmure aurib. blandiantur. Eō accedere innumerabilem vim
ac copiā immortalū auricularū, qua vsq; & vsq; liquidissimos
cantus tenui guttūre funditantes, incitios audientium sensus in-
credibili voluptate permulceant. Prati ipsium perennibus rivulis
variē interfecari, quorū aqua nitidissima ad versicolores lapil-
los molliter fracta & allisa susurrū efficiat dulcissimū. Ita, qua
flosculorū ambrosios odores exhalantū suavitare, qua zephyro-
rū viritantib. arborū ramis illudentium sibilo, qua volucrū con-
centibus, qua blando murmurantiū rivulorū strepitu beatas il-
las mentes indefinenter hilarari. Ergo alios ad Orphei, Amphio-
nisve Lyam choreas agere, alios psallere, alios corollas texere, a-
lios in herba fufos, qua tellus tremulis laurorū ac myrtorū opaca
tur umbraculis, iucundissimos sermones consereve. Humū ipsam
opū suarū prodigā, sine ullo cultu, ter quotquot annis, ubertate
summa alimentorū copiā eis suggerere, ac subministrare. Hec a-
liq; similia de insulis beatorū post Homerū alij p̄oeta, atq; Lu-
ciani nosfer hic & de Luctū, vt dicti fabulantur. Imō Lucianus
summa festiuitate hanc fabulā representat & eludit. e Re-
gnare in ea Cret. Rhadā.] Rhadamāthus Lycie rex, filius Io-
nis ex Europa, Minos & Aeaci frater, vir iustissimus. Vide Virg.
6. Aen. & Senium in eundē. f De Aiace Tel.] Occubuit ad
Troia, vt scribitur, Sophocles in Aiace & Cretēsis Diety in histo-
ria

ria belli Troiani. g Theseo al. esse mul.] *Theset plures mulieres fuisse scribit Plutar. in ipso Theseo.* h Hi corpora non hab.] *Hospites nemine omnino vident, sentiunt tamen ingenie concusum fieri ad licius, hominē congratulantū ijs qui recentes venerunt, eosq; maxima cū letitia excipientium.* i Qui Elysius voc.] *In quo animas boni meriti antiqui transire existimabant, & beatorū insulas esse dicebāt, vt autor est Seruius k Cūta aff. vcti.]* *Homerus Fauoniū inter oēs ventos admodū serenum flare per cāpos Elyfios dixit.* l *Homeri vers.] Nullius opera in tāta celebritate & laude fuerit apud veteres quāam Homeri, ita vt maxima rediret fama ad eos, quos in suis scriptis vel semel nominasset. Eius sunt duo precipua poemata, Ilias & Odyssea. in hac Ulyssus describit errores: in illa verō bellū Troianū, ac potissimū Achillis gesta. Homeri autē poemata quanti fecerunt Athenienses, quāq; vtilia esse ad inflammandos honestatis ac dignitatis amore animos iudicārint, hinc existimari licet, quod legem viderunt, vt quinto quoq; anno in Panathenais, eius vnus ex omni poetarum numero carmina publicē canerentur. Ita enim cogitabant, leges præcipere quidē quid faciendū, fugiendūq; sit, sed, propter breuitatem, non docere: at poetas, qui vitā hominum imitantes, res præclare & fortiter gestas copiose exponerēt, easq; propemodū aut oculos constituerent, aptiores esse ad persuadendū. Similē honore habuerūt Aeschylus. vt diximus, aduersus In-doctum inferiūs. m Stesichorus, & ipsi Hel. recd.]* *Stesichorus poeta propter Helenæ vituperationē oculis capius nō prius, nisi placato patinodia oblato numine, videre potuit. De eo in Macrobyi. n Oēs quidē semideos]* *quos i. semidei non integri dij, neq; homines, sed altero parente diuino, altero humano: aut semidei, ratione virtutis, qua supra humanā naturam ascende-bant proximē ad diuinā: vel, qui in natura humana, virtute diuina præditi erant. Tertullianus quatuor Gentiliū deorū differē-dias fuisse scripsit: quorū quidā selecti, & maiorū gentium dij vocati sunt: quidam semidei & heroes: quidam mediocum: & quidam femones. Selectos deos credidit antiquis eos, quib; maior inesset potestas, & 24. excogitavit hisce nominibus: Iupiter, Saturnus, Ianus, Apollo, Genius, Mercurius, Mars, Vulcanus, Neptunus, Cupido, Orcus qui dicitur Pluto, Liber pater. Duode-cim deorum selectarū nomina: Iuno, Tellus, Ceres, Lucina, Diana,*

Minerva, Venus, Vesta, Thetys, Bona dea, Isis, Themis, Semideos vocarunt antiqui viros probos, & feminas sanctimonia vite spectabiles: vt Aesculapium, Herculem, Romulum, ex hominibus assumptos in celum. Semones vero dixerunt, qui à lunari globo & à media aëris regione potens in terram imperium habent, & dominium in reliquis creaturas: quales fuerunt Verminus, Hippo, Priapus. Medioximos nuncuparunt eos, qui mediocris essent potestatis, & minorum Gentium dñ, quorum numerus planè fuit incognitus. Nam eò superstitionis deducta fuit antiquitas, vt cuilibet numini elemento, herbae, radicibus arbori & fructibus terrae, deum assignauerit. Syluis & nemoribus quatuor deos attribuerunt: Faunos, Panes, Satyros & Sylvanos. o De eo affirmant.] Iupiter in Bis accusato Homerum vocat cæcum & præstigiatozem. Thersites iidem in Mortuorum dialogis. Martianus lib. 1. de nuptijs Philologiae, & acutientem Meonium dixit. Alij adeo pauperem fuisse dicunt, vt non esset illi vnde sumptus puero à quo duceretur, impenderet. Fecit nominis eius claritas, vt quem viuus, rebusq; omnibus egentem nemo agnouerit, nunc multæ Græciæ vrbes certatim sibi vendicent, adeo vt quibus potissimum credere debeamus, non facile fuerit discernere. Quod etiam testatur Cic. pro Archia: Homerum, inquit, Colophonij ciuem esse dicunt suum, Chij suum vendicant, Salaminij repetunt, Smyrnæi verò suum, esse confirmant. Itaq; delubrum eius in oppido dedicauerunt. Multi alij præterea pugnant inter se, atque contendunt. Extat de ea re distichon Græcum apud Gell. lib. 3. cap. 11. p Euphorbi nomine.] Troianus fuit adolescens Pambij filius, fratris Heubæ, teste Homero Iliad. 17. Interfectus à Menelao. Eum fuisse tempore belli Troiani dixit Pythagoras: vt est apud Laërtium in Pythagora, & Ouid. libr. 15. Metamor. q Pauonum pennis.] In pauonis cauda Iuno Argi oculos posuisse dicitur. Ouid. in fine 1. Metamorph. r Impiorum loco plectentur.] Sceleratorum. Impius autem dicitur in deos, in patriam, & in parentes. Cic. 3. Tusc. Qui in parentes vultu nubilo, irato, acerbo, importuno est, quamuis eos, neque dicto, neque facto vllò ledat, si impius est: qui vero parentes pulsat, aut necat, maxime impius est. s Phalaridem Agrigentinum.] Hic

Agrigen-

Agrigentorum tyrannus, cui Perillus taurum a neuum fabricauit, quo impositi noxij dum torrerentur, tauri mugium reddebant. Tandem vniuersa Agrigentorum multitudo in eum impetum fecit, quod nesciret modum panis statuere. De eo Seneca lib. de Clem. 2. c. 4. Illos ergo crudeles vocabo, qui puniendi causam habent, modum non habent, sicut in Phalari, quem aiunt non quidem in homines innocentes, sed super humanum ac probabilem modum seuisse. Huius meminit quoque idem Seneca lib. de Ira 2. † Et Busiridem Aegyptium.] Busiris rex Aegyptiorum Neptuni & Libya filius, qui Thrafi consilio hospites immolabat incognitos, & nullius criminis reos, vt eorum sanguinem plumam eliceret, cuius penuria Aegyptius nouem annis laborauerat: tandem ab Hercule incrempius, vt quidam tradunt. Nam Strabo lib. 17. fabulā esse putat, quod de eo memoria proditum est. De eo Seneca eodem lib. de Clementia 2. c. 4. Crudeles qui ignotos homines & obuios, non in compendium, sed occidendi causa occidunt, nec interficere contenti, seunt: vt Busiris ille, & Diomedem Thracē.] Diomedes rex Thracia, dum equos suos humana carne aeret, in Tyrida oppido truculentus, ab Hercule equis ipsis ad deuorandū obiectus est. Ouid 9. Metamorph.

Quid quū Thracis equos humano sanguine pingues Plenaq; corporibus laceris præsepia vidi?

Vt itaq; de eci? dominumq; , ipsosq; peremi? x Scironem.] Latronem insignem, qui proximos Megaris scopulos insidens, in viatores pretereuntes nullo non crudelitatis genere, seuebat. Hunc tandem Theseus dicitur occidisse. y Et Pityocampren.] Schinin insignem latronem, qui circa Isthm in initium, teste Pausania, miro crudelitatis genere seuebat. Apprehensas enim piceas in terram flecebat, & quos pugna vicisset, hos alligatos sinebat in aërem efferi, quocirca cum vtraque arbor alligatum ad se traheret, vinculiq; nodus in neutram laxaretur pariem sed vrinque pariter conselleret, eueniebat, vt qui alligatus esset, laceraretur. Eodem pacto ipsum quos; Schinin Theseus dilaniavit, viamq; quæ ex Traxene Athenas ducit, latronibus infestam, vitam reddidit. Ouid. lib. 7. Aen.

Occidit ille Schinis, magnis matè viribus vsus. Pityocampre, hoc est, pinuum incuruator appellatus est etiam in apologia

apologia contra eum qui dixerat: Prometheus es in verbis, in fine, & Admonuit autē.] Cū ex insulis fortunatis dimitteretur, fingit se à Rhadamantho admonitum, tria observant. Ne gladio ignem dimerberaret, siue dissecaret. Quid autem istud sibi velit, apud Pythagoram, non facile fuerit augurari. D. Hieronymus, atq; etiam Cyrellus, impudentē, ac ira percitū animum, verborum asperitate (is enim gladius est) non esse lacessendū exponunt. Dionysius, potentiorum iracundiam non incitandam interpretatur, cui sententia subscribit etiam Plutarch. Et Horatius in Sermonibus dixit: Atq; ignem gladio scrutare, nihil aliud sibi voluit, nisi admonere nos, ne maiorum hominum indignationem aduersus nos provocaremus, lacesseremusve. Lucianus, Basilus & Plato, rem quā neq; vlti, neq; efficacis resse habere possit, non sollicitandam attendendamve, hinc significari arbitrati sunt. Cui similia hæc, Aquam in mortario iudere, & laterem lauare. De quibus vide Erasmus nostrum. A Maxima verò omnium.] Lucianus hic cū in campis Elysiis, diuersa nocentium genera grauisimis panis affici, se vidisse referat: acerrimē eos qui in vita mentiti essent, apud illos nuntiri ait, quorum Herodotus Ctesiamq; principes ponit, facitissimē a quo; sed id animo spectasse subiungens, quippe qui nullius sibi mendacū esset conscius. Idem etiam in eo Dialogo, qui Philo & Sordis nō ante se inscribitur, veteres Græcos, præcipueq; Herodotū Ctesiamq; Cnidium, atq; his superiores: & Homerum denique etiam scripseris mendacia conseruasse refertur, non modò ut ad eos quibus sua ipsi recitabant, sed ad posteros quoque, quasi per manus tradita, pulcherrimis verbis metrisq; seruata peruenirent. Luciani de his scriptoribus iudicium non est improbandum, cū & alij Græci complures in eadem fuerint sententia: Strabonē, ac Dioscorum Siculum, non semel eos nugatos asserit. B Et vix à Leucothea.] Cic. lib. 3. de Nat. deor. Quid deinde? Ino dea dicitur, quæ Leucothea à Græcis, à nobis Matuta dicitur, cū sit Cadoni filia. C E medio sublatus sum.] Quomodo verò id factū sit, Didymus satis succinctē refert: ait enim: οἱ θεοὶ τοῦ ποταμοῦ πλεῖστον ἀνέπαυσαν, ἢ κύβητος κ' ἄδ' οὐκ ἔως ἀς δόξα ἦεν ἔστιν ἡ περὶ τοῦ πειπέου εἰς Ἰταλίαν ἰδὼν ἕτα ἀγροῦτος ἢ παρ' ἑστέ. Αἰετὸς ἄρα τὸν ἀπέλασεν. Recentiores hæc de Telegono Cyro

Cyrces Ulyssisq; filio dicta confinxerunt, qui cum ad querendum patrem in Ithacam esset profectus, cum per ignorantiam turturis esse occidisse existimatur. Ulyssis mortem magis explicite nobis exponit septimus Dielys Cretensis de bello Troiano liber, in cuius calce hæc de ea re legitur: Ulysses nempe frequentibus augurijs somnijsq; territum, quod à filio sibi timeret propiereaque Telemachum in Cephalonie campos relegasset, Telegonum ex eo, & Cyrcæ genitum, ab Aecæa insula, ut patrem cognosceret, venisse, qui cum ab Ulyssis custodibus aditus ad patrem prohiberetur, eorumq; nonnullos trucidasset, ab Ulysse ad clamoris nuntium excitato, lancea petitus, fatum quidem ipse evitavit: hæc fili autem cuius summitati marina turturis os præfixerat, patrem inscius interfecit. D Nam qui in protra erat cheuiscus,] De cheuisco navis memini idem Lucian. in Navigio seu de Forti, ubi nos plura. E Minotaurum.] Fuit is Minotaurus ex adulterio Pasiphaës, & Tauri, qui scriba Minois fuit, genitus, ac propter ignominiam in Labyrintho conclusus à Minoe. Hinc poeta finxerunt, Minotaurum monstrum quoddam esse, quod ex homine tauroq; natum.

ΛΕΞΙΦΑΝΗΣ.

LEXIPHANES:

Iacobo Micillo interprete.

ARGUMENTVM.

DEridet hoc dialogo Lucianus Cacozechos istos, & affectatores obscuro atque inusitati sermonis, qui dum verbis plerumque obsoletis, & ab vltima vetustate repetitis, interdum etiam novis, & à se confictis, omnia obscurant, & quasi quibusdam tenebris involunt, egregiè eloquentes ac docti perhiberi cupiunt: fito ad hoc exemplo Lexiphanis cuiusdam, quem dialogum quendam ad imitationem (ut ipse quidem videri vult) symposij Platonis compositum, recitantem introduxit, ad eò ineptum atque ridiculum, ut propter verborum obscuritatem, quæ tamen eiusmodi sunt, ut vix ab ipsis illis antiquæ comœdiæ scriptoribus, ex quibus pleraque ea desumpta sunt, si redeant, intelligi satis posse videantur: res quoque & ipsum argumentum eiusmodi